

Delbetænkning

om

Behandlingen af skattestraffesager, der afgøres administrativt

*afgivet af det af ministeren
for skatter og afgifter
den 8. oktober 1982 nedsatte udvalg*

BETÆNKNING NR. 977

April 1983

Delbetænkning

om

Behandlingen af skattestraffesager, der afgøres administrativt

*afgivet af det af ministeren
for skatter og afgifter
den 8. oktober 1982 nedsatte udvalg*

BETÆNKNING NR. 977

April 1983

trykt på genbrugspapir

ISBN 87-503-4535-4

Stougaard Jensen/København

Fi 03.0-182-bet.

Indholdsfortegnelse.

<u>Kapitel 1.</u>	<u>Indledning.</u>	10
1.	Udvalgets nedsættelse og kommissorium.	10
2.	Udvalgets sammensætning.	11
3.	Udvalgets hidtidige arbejde.	12
4.	Delbetænkningens indhold.	12
5.	Udvalgets forslag.	12
5.1.	Udvalgets forslag om en bistandsordning.	12
5.2.	Udvalgets forslag vedrørende ligningsrådets behandling af straffesager efter skattekon- trolloven.	14
<u>Kapitel 2.</u>	<u>Administrative bøder efter skattekontrolloven.</u>	16
1.	Den administrative bøde.	16
2.	Skattekontrollovens § 20.	18
3.	De materielle straffebestemmelser i skatte- kontrolloven.	20
3.1.	§ 13, stk. 1.	20
3.2.	§ 13, stk. 2.	21
3.3.	§ 16, stk. 1.	21
3.4.	§ 16, stk. 2.	22
4.	Tillægsskat efter forældelsesfristens udløb.	
5.	Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtædelse af skattekontrollovens straffe- bestemmelser indtil 1. maj 1982.	23
5.1.	Retningslinier for kommunerne af 27. december 1977.	24
5.2.	Retningslinier for amtsskatteinspektorerne af 27. december 1977.	27
6.	Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtrædelse af skattekontrollovens straffe- bestemmelser i tiden efter 1. maj 1982.	32
6.1.	Rapport fra statsskattedirektoratet, november 1981.	32
6.2.	Statsskattedirektoratets vejledning af 20. april 1982.	32

7.	Fastsættelse af den administrative bøde efter skattekontrolløven.	42
7.1.	SD-cirkulære 1977-12 af 7. december 1977.	42
7.2.	SD-cirkulære 1980-25 af 25. juni 1980.	45
8.	Vejledende principper for forhøjelse eller nedsættelse af administrative skattebøder efter skattekontrolløven.	49
8.1.	Domstolspraksis.	49
8.2.	Ledende højesteretsdomme om strafudmålingen i bødesager efter skattekontrolløvens § 13, stk. 1 og stk. 2.	50
8.3.	Øvrige udmålingshensyn.	55
8.4.	Selvanmeldelse.	57
8.5.	Strafforhøjelse på grund af recidiv.	57
9.	Sekundære retsfølger.	57
10.	Statistiske oplysninger.	58
10.1.	Administrative skattekontrolløvsstraffesager i 1981 og 1982.	58
10.2.	Judicielle skattekontrolløvsstraffesager i 1981 og 1982.	59
11.	Sagkyndig bistand til skatteyderen i administrative skattekontrolløvsstraffesager.	63
12.	Skatteyderens adgang til at tilbagekalde en bøvedtagelse.	63
<u>Kapitel 3.</u>	<u>Administrative bøder efter kildeskatteløven.</u>	65
1.	Kildeskatteordningen.	65
2.	Kildeskatteløvens § 79.	67
3.	De materielle straffebestemmelser i kildeskatteløven.	69
3.1.	§ 74.	69
3.2.	§ 75.	69
3.3.	§ 76.	70
3.4.	§ 77.	70
3.5.	§ 78.	70
3.6.	§ 73, jfr. § 74 (løntilbageholdelse).	71
3.7.	§ 76 (straf for overtrædelse af ferskrifter vedrørende kildeskat).	71

	Side
4.	Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser. 71
4.1.	Kontrollen med arbejdsgiverne (de indeholdelsespligtige). 72
4.2.	Sagernes indberetning og ekspedition. 74
5.	Fastsættelse af den administrative bøde efter kildeskatteloven. 76
5.1.	Domstolspraksis. 77
5.2.	Ledende højesteretsdomme om strafudmålingen i bødesager efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2. 78
5.3.	Særligt om ekspeditionstid. 79
5.3.1.	24 måneders-reglen. 79
5.3.2.	3 måneders-reglen. 81
5.4.	Udbyttestraffesager. 81
6.	Statistiske oplysninger. 83
6.1.	Administrative kildeskattestrafesager i 1980, 1981 og 1982. 83
6.2.	Judicielle kildeskattestrafesager i 1980, og 1982. 84
7.	Sagkyndig bistand til den indeholdelsespligtige i administrative kildeskattestrafesager. 87
8.	Adgangen til at tilbagekalde en bødevedtagelse. 89
<u>Kapitel 4.</u>	<u>Udvalgets overvejelser vedrørende en bistandsordning.</u> 90
1.	Adgangen til administrativ afgørelse af fesager. 90
2.	Er det nødvendigt med sagkyndig bistand i administrative skattestrafesager? 95
•2.1.	Indledning. 95
2.2.	Eventuel begrænsning af bistandsordningen tilforsætlige lovovertrædelser. 95

	Side	
2.3.	Eventuel undtagelse fra bistandsordningen af sager vedrørende kildeskattelovens § 74.	96
2.4.	Eventuel begrænsning af bistandsordningen ved en beløbsmæssig nedre grænse.	97
2.5.	Konklusion.	98
3.	Hvorledes skal behovet for sagkyndig bistand tilgodeses?	99
3.1.	Bistandsyderen.	99
3.2.	Retsplejelovens ordning.	99
3.3.	Overførsel af retsplejelovens § 732 til skattestraffesager.	100
3.3.1.	Kompetence m.v.	100
3.3.2.	Begæring.	101
3.3.3.	Vejledning.	101
4.	Bistandsyderens beføjelser.	103
5.	Hvem skal afholde udgiften til sagkyndig bistand?	107
5.1.	Sagen afgøres i retten.	107
5.2.	Sagen afgøres administrativt.	108
5.3.	Vejledning om regresmuligheden.	109
5.4.	Vederlag til valgt forsvarer.	109
5.5.	Omkostninger for det offentlige.	110
6.	Bør fortrydelsesret lovfæstes?	110
6.1.	Fortrydelsesret inden for skatteadministrationen.	110
6.2.	Fortrydelsesret inden for strafferetsplejen.	110
6.3.	Konklusion.	111
Kapitel 5.	<u>Udvalgets overvejelser vedrørende ligningsrådets kompetence i henhold til skattekontrollovens § 20.</u>	112
1.	Ligningsrådets oprettelse m.v.	112
2.	De nugældende regler om ligningsrådet.	113
3.	Skattekontrollovens § 20.	115
4.	Ligningsrådets behandling af straffesager efter skattekontrolloven.	116
5.	Udvalgets overvejelser og konklusion.	118

	Side
<u>Kapitel 6. Udvalgets lovudkast.</u>	123
1. Udvalgets lovudkast vedrørende en bistands- ordning.	123
2. Udvalgets lovudkast vedrørende ligningsrå- dets kompetence i henhold til skattekontrol- lovens § 20.	124
<u>Kapitel 7. Motiver til lovudkast.</u>	126
1. Motiver til lovudkastet vedrørende en bi- standsordning.	126
2. Motiver til lovudkastet vedrørende ændring af skattekontrolloven og skattestyrelses- loven.	129
 <u>Bilagsfortegnelse.</u>	
Bilag 1: Skattekontrollovens øvrige straffebestem- melser.	130
" 2: Tilsigelse til forhandling i skattekontrol- lovsbødesager.	134
3: Henstilling til skatteyderen om at udvise større omhu ved udfyldelsen af selvangi- velsen.	135
4: Eksempler på udarbejdelse af referater og rapporter.	136
5: Eksempler på udarbejdelse af referater og rapporter.	140
6: Mild advarsel til skatteyderen efter sagens forhandling.	145
" 7: Egentlig advarsel til skatteyderen efter sagens forhandling.	146
" 8: Bødeforelægsblanket til forsætlige over- trædelser.	147

9:	Bødeforelægsblanket til groft uagtsomme overtrædelser.	153
10:	Bødeforelægsblanket til såvel forsætlige som groft uagtsomme overtrædelser.	154
11:	Eksempel på et udfyldt bødeforelæg.	155
12:	Eksempel på et udfyldt bødeforelæg ved samtidig overtrædelse af § 13, stk. 1 og stk. 2 i skattekontrolloven.	156
13:	Blanket til sagsfremsendelse til statsskattedirektoratet.	157
14:	Oversigt over administrative skattekontrollovsbødesager i 1981, fordelt på amtsskatteinspektorater.	158
15:	Oversigt over administrative skattekontrollovsbødesager i 1982, fordelt på amtsskatteinspektorater.	159
16:	Oversigt over bødefastsættelsen i 31 skattekontrollovssager fra 1982, i hvilke indkomstdifferencen oversteg 100.000 kr.	160
17:	Statistiske oplysninger fra retssagsafdelingen vedrørende året 1981.	161
18:	Statistiske oplysninger fra retssagsafdelingen vedrørende året 1982.	162
19:	Oversigt over resultatet af 50 skattekontrollovsdomme i perioden indtil marts 1981.	163
20:	KD-meddelelse nr. 13 af 5. marts 1971.	165
21:	SD-cirkulære 1980-45 af 14. november 1980.	173
22:	Fortegnelse over kildeskattestraffesager i 1980 og 1981.	185
23:	Oversigt over kildeskattestraffesagernes art, opgjort på grundlag af de seneste 345 henlagte sager i perioden indtil november 1982.	186
24:	Statistikker over bogførte kildeskattebødeforelæg for årene 1980, 1981 og 1982, udarbejdet af skattebogholderiet i statsskattedirektoratet.	188
25:	Fortegnelse over fordelingen på kildeskattelovens enkelte straffebestemmelser af de 144	

	Side
senest afsagte kildeskattedomme i perioden indtil marts 1983.	191
26: Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978 om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket.	193
27: Blanket vedrørende begæring om forsvarerbeskikkelse efter retsplejelovens § 732, stk. 2.	194

Kapitel 1.

Indledning.

1. ____ Udvalgets nedsættelse og kommissorium.

Spørgsmålet om retssikkerhed i skattestraffesager har været genstand for en omfattende debat i de senere år. Spørgsmålet har bl.a. været rejst af folketingets ombudsmand, ligesom Advokatrådet, Den danske Dommerforening og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har rettet henvendelse til ministeren for skatter og afgifter.

Udvalget er nedsat ved ministeriet for skatter og afgifters skrivelse af 8. oktober 1982.

Udvalget har følgende kommissorium:

Under debatten om borgernes retssikkerhed i skattesager er der fra forskellig side peget på, at hensynet til retssikkerheden har særlig vægt, hvor sager om straf for overtrædelse af skattelovene afgøres administrativt. Regeringen har derfor besluttet at nedsætte et udvalg, som skal undersøge fremgangsmåden i straffesager, der afgøres administrativt efter, skattekontrollovens § 20 og kildeskattelovens § 79.

Udvalget skal overveje foranstaltninger, der inden for en hensigtsmæssig administrativ ramme kan bidrage til, at hensynet til retssikkerheden tilgodeses i disse sager.

Udvalget skal herunder overveje muligheden for at give skattemyndighederne nærmere retningslinier for afgrænsningen mellem forsætlige, groft uagtsomme og simpelt uagtsomme overtrædelser af straffebestemmelserne.

Udvalget bør også overveje behovet for at give borgerne adgang til sagkyndig bistand under behandlingen af disse sager. De praktiske muligheder for at tilgodese dette behov bør undersøges, og det bør belyses, hvilke udgifter ordningen vil medføre for staten eller de pågældende skatteydere. Af praktiske grunde kan det eventuelt være hensigtsmæssigt, at udvalget angiver retningslinier, hvorefter en bistandsordning kan tænkes

begrænset til tilfælde, hvor behovet er særligt stort.

Udvalget bør overveje, om hensynet til at øge retssikkerheden taler for ændringer inden for de centrale og decentrale forvaltningsorganer, der behandler skattestraffesager.

Hvis udvalget finder anledning til at behandle problemer inden for told- og afgiftslovgivningen med direkte tilknytning til kontrollovssagerne og kildeskattesagerne, kan det tilkalde en repræsentant for departementet for told- og forbrugsafgifter.

2. Udvalgets sammensætning .

Udvalget har følgende medlemmer:

Kst. vicesstatsadvokat Poul Arnholm, rigsadvokaturen,
 Registreret revisor Georg Christensen, Foreningen af registre-
 rede Revisorer,
 Fuldmægtig-Carl Chr. Duus, justitsministeriet,
 Fuldmægtig Erik Hansen, skattedepartementet,
 Redaktør C. Larsen-Ledet, Foreningen af danske Ligningskommis-
 sioner,
 Vicedirektør Niels Laesen, statsskattedirektoratet,
 Advokat Robert Koch-Nielsen, Advokatrådet,
 Skattedirektør Erik Petersen, Kommunernes Landsforening,
 Amtsskatteinspektør Gunnar Pedersen, Foreningen af Amtsskattein-
 spektører,
 Kontorchef J. Spangsberg Poulsen, tolldirektoratet,
 Toldinspektør Jørgen Pedersen, tolldirektoratet,
 Landsdommer Erik Riis, (formand),
 Statsautoriseret revisor Erling Seierup, Foreningen af statsau-
 toriserede Revisorer.

Fuldmægtig i justitsministeriet Kaspar Linkis og fuldmægtig i skattedepartementet Finn Lüthje er sekretærer for udvalget.

Kontorchef J. Spangsberg Poulsen og toldinspektør Jørgen Pedersen indtrådte i udvalget den 10. februar 1983. Samtidig udtrådte sekretær Lene Kielgast, der indtil dette tidspunkt havde repræsenteret tolddepartementet som observatør, af udvalget.

3. Udvalgets hidtidige arbejde.

Ministeren for skatter og afgifter anmodede i november måned 1982 udvalgets formand om at foranledige, at udvalget inden den 1. april 1983 afgiver delbetænkning om eventuel indførelse af en adgang til at give borgerne sagkyndig bistand under behandlingen af skattebødesager, der søges afgjort administrativt efter skattekontrollovens § 20 eller kildeskattelovens § 79, samt om, hvorvidt skattebødesager efter skattekontrolloven bør afgøres uden forelæggelse for ligningsrådet.

Udvalgets arbejde har som følge heraf været koncentreret om de nævnte to spørgsmål.

4. Delbetænkningens indhold.

Som et resultat af udvalgets arbejde fremkommer denne delbetænkning, der i kapitel 2 og 3 indeholder en beskrivende fremstilling af skattekontrollovens § 20 og kildeskattelovens § 79 samt en gennemgang af gældende regler og praksis med hensyn til skatteadministrationens behandling af skattebødesager. I kapitlerne 4-5 følger udvalgets overvejelser og indstillinger vedrørende de to spørgsmål, som udvalget er anmodet om delbetænkning om. Kapitel 6 rummer udvalgets udkast til lovændringer og kapitel 7 bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i udkastet. I slutningen af betænkningen er som bilag bl.a. optaget forskelligt statistisk materiale om de administrative skattebødesager.

5. Udvalgets forslag.

5.1. Udvalgets forslag om en bistandsordning.

Udvalget foreslår, at der indføres en bistandsordning med henblik på en styrkelse af skatteyderens stilling under behandlingen af en skattestraffesag og navnlig med henblik på at tilgodese skatteyderens behov for sagkyndig vejledning i forbindelse med dennes overvejelser om, hvorvidt sagen bør afgøres administrativt ved vedtagelse af en af skattemyndighederne forelagt bøde.

Udvalget foreslår, at der ved vedtagelse af en særlig lov indføres en adgang til at beskikke skatteyderen en forsvarer under skattemyndighedernes behandling af en sag om strafansvar efter skattekontrolloven eller kildeskatteloven med undtagelse af sager om overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2 og nr. 3.

Efter forslaget, der ligger tæt op af retsplejelovens regler om beskikkelse af en forsvarer for en sigtet under den politimæssige efterforskning, skal retten kunne beskikke skatteyderen en forsvarer, når det efter sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne iøvrigt findes ønskeligt, og skatteyderen ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer. Der er således tale om en fakultativ ordning, hvorefter det beror på rettens skøn i den enkelte sag, om der er grundlag for forsvarerbeskikkelse.

Retten tager stilling til spørgsmålet om forsvarerbeskikkelse, når der fremsættes begæring herom over for retten. Såvel skatteyderen som skatteadministrationen har kompetence til at fremsætte begæring. Udvalget foreslår, at ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler om skattemyndighedernes pligt til at vejlede skatteyderen om hans adgang til at begære en forsvarer beskikket.

Forsvareren har til opgave at bistå skatteyderen, herunder især i forbindelse med forhandlinger med skattemyndighederne. Endvidere skal såvel en beskikket forsvarer som en forsvarer, som skatteyderen selv måtte have engageret, have adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som skattemyndighederne har tilvejebragt til brug ved behandlingen af spørgsmålet om strafansvar. Herved opnår forsvareren samme adgang til skattemyndighedernes materiale, som en forsvarer efter retsplejelovens regler har til politiets materiale. Forslaget indebærer på dette punkt en væsentlig ændring i forhold til den nuværende retstilstand, hvorefter en advokat, der bistår en skatteyder i forbindelse med en sag om strafansvar, ikke har et retligt krav på aktindsigt i skattemyndighedernes materiale, jfr. offentlighedslovens § 6, stk. 1.

Den beskikkede forsvarers vederlag fastsættes efter straffesagens afslutning af retten og udredes af statskassen. Retten træffer dog samtidig afgørelse om, hvorvidt skatteyderen skal erstatte det offentlige udgifterne til sagens behandling, herunder vederlaget til forsvareren. Dette spørgsmål skal afgøres efter retsplejelovens regler om en tiltaltes pligt til at erstatte sådanne udgifter, hvilket indebærer, at skatteyderen er erstatningspligtig, såfremt han findes skyldig i det forhold, som sagen vedrører. Hans omkostningsansvar vil dog kunne lempes, såfremt det ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til hans skyld og vilkår.

5.2. Udvalgets forslag vedrørende ligningsrådets behandling af straffesager efter skattekontrolloven.

Udvalget stiller forslag om, at skattekontrollovens § 20 ændres, således at beføjelsen til at skønne, hvorvidt en overtrædelse vil medføre højere straf end bøde, overføres fra ligningsrådet til statsskattedirektoratet, ligesom kompetencen til at forelægge en skatteyder en administrativ bøde foreslås overført fra ministeren for skatter og afgifter til statsskattedirektoratet. Samtidig tilvejebringes der hjemmel for, at statsskattedirektoratet kan forelægge konkrete skattekontrollovssager for ligningsrådet til afgørelse.

Forslaget er i realiteten en kodificering af gældende praksis, men ved en gennemførelse af forslaget opnås en administrativ forenkling.

At udvalgets forslag ikke tilsigter en væsentlig ændring i gældende praksis fremgår af, at udvalget i forbindelse med forslaget udtrykkeligt forudsætter, at de sager, der i dag gøres til genstand for en egentlig behandling i ligningsrådet, fortsat i vidt omfang skal forelægges rådet til afgørelse. Det er således udvalgets opfattelse, at statsskattedirektoratet, når der skønnes at være behov herfor, skal kunne forelægge sagen for det kollegiale og af skatteadministrationen uafhængige ligningsråd.

Udvalget forudsætter endvidere, at ligningsrådet som hidtil i forening med statsskattedirektoratet og skattedepartementet skal fastsætte generelle retningslinier for skattemyndighedernes behandling af skattestraffesager.

København i april 1983.

Poul Arnholm	Georg Christensen	Carl Chr. Duus
Erik Hansen	C. Larsen-Ledet	Niels Lauesen
Robert Koch-Nielsen	Erik Petersen	Gunnar Pedersen
J. Spangsberg Poulsen	Jørgen Pedersen	Erik Riis (formand)
Erling Seierup		

Kaspar Linkis

Finn Lüthje

Kapitel 2.

Administrative bøder efter skattekontrolløven.

1. Den administrative bøde.

I dansk ret er det et grundprincip, at strafferetlige sanktioner ikke kan pålægges uden domstolenes medvirken. Dette grundprincip er dog i tidens løb af forskellige årsager blevet fraveget inden for forskellige retsområder.

Ved bestemmelsen i retsplejelovens § 931 er der eksempelvis åbnet mulighed for udenretlige bødevedtagelser, idet politimesteren herved har fået tillagt kompetence til at afgøre visse sager administrativt ved meddelelse af bødeforelæg.

Forvaltningsmyndighederne havde oprindeligt ikke hjemmel til administrativt at afgøre sager om lovovertrædelser, men var henvist til at indbringe sådanne for domstolene til fastsættelse af den strafferetlige sanktion.

Sagernes stadigt voksende mængde førte imidlertid til, at der på et ret tidligt tidspunkt blev åbnet mulighed for at ikende bøder administrativt inden for en række forvaltningsområder. Dette gjaldt eksempelvis ved overtrædelse af skatte-, told- og afgiftslove.

Allerede toldforordningen af 1. februar 1797 indeholdt i §§ 116-118 hjemmel for administrative bøder. Denne forordning gjaldt helt til 1959, og alle love, der forvaltes af toldvæsenet, indeholder hjemmel for administrativ bødeafgørelse. Den indirekte beskatning gennem tiden har haft og har sådan hjemmel. Senest er denne hjemmel fulgt med i momsloven, og det har betydet en væsentlig forøgelse af de administrative bøders betydning.

De første indkomstskattelove indeholdt ikke bestemmelser om adgang til administrativ afgørelse af overtrædelser af disse. Først ved § 42 i statsskatteloven af 1903 blev finansministeren tillagt kompetence til at ikende skattebøder, medmindre enten han eller den skyldige ønskede sagen indbragt for domstolene.

Hjemmelen til administrativ bødeafgørelse blev indsat under behandlingen af lovforslaget, og begrundelsen synes at have været, at da finansministeren alligevel skulle tiltræde eventuelle mindelige afgørelser i retten, kunne man ligeså godt tillægge ham kompetencen til at afgøre sagerne i mindelighed udenretligt.

Den i statsskatteloven indsatte hjemmel til administrativ bødeafgørelse gav straks anledning til, at der kom tilsvarende hjemmel til administrativ bødeafgørelse i lovgivningen om den kommunale indkomstbeskatning, der ellers går længere tilbage i tid.

Statsskattelovens og de kommunale skatteloves straffebestemmelser blev i 1946 overført til skattekontrollovens § 13. Samtidig udvidedes strafferammen for skattesvig til at omfatte frihedsstraf, og finansministerens kompetence betingedes derfor af, at der ikke skønnedes at være forskyldt højere straf end bøde. Bestemmelsen forblev herefter uændret indtil 1. januar 1972.

Skattekontrollovens hjemmel til administrativ bødeafgørelse er baggrunden for en tilsvarende hjemmel i kildeskatteloven fra 1967. Kildeskatteloven betegner ligesom momsloven en væsentlig forøgelse af de administrative bøders betydning.

Ved den nyeste lovgivning er man efter indstilling fra straffelovrådet gået bort fra administrativ adgang til at ikende bøder. Det er nu en betingelse for en administrativ afgørelse, at den pågældende erkender sig skyldig i lovovertrædelser.

Adgangen til administrativ bødefastsættelse ved overtrædelse af skattekontrollovens straffebestemmelser er fra 1. januar 1972 ændret i overensstemmelse hermed. Ministeren for skatter og afgifter kan herefter ikke ikende bøder, men kun tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angivet frist, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde, jfr. skattekontrollovens § 20.

For så vidt angår overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser findes en tilsvarende bestemmelse i kildeskattelovens § 79.

For told-, moms- og punktafgiftslovenes vedkommende findes tilsvarende bestemmelser, eksempelvis i toldlovens § 124, merværdiafgiftslovens § 36.

Fælles for alle de nævnte hjemler til administrativ bødeafgørelse er, at selvom de er udformet i nær overensstemmelse med bestemmelsen om politiets bødeforelæg i retsplejelovens § 931, så er der i disse bestemmelser ikke fastsat noget bødemaksimum, hvilket åbner mulighed for en administrativ afgørelse med i princippet ubegrænset høje bøder.

Efter retsplejelovens § 931 er en administrativ afgørelse udelukket, såfremt sagen skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2.000 kr. Justitsministeriet overvejer imidlertid for tiden at foreslå denne grænse ophævet.

2. Skattekontrollovens § 20.

Den nugældende skattekontrollovs § 20, jfr. Ministeriet for skatter og afgifters lovebkendtgørelse nr. 570 af 3. december 1981, er således affattet:

"§ 20. Skønner ligningsrådet, at en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, kan ministeren for

skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning."

Skattekontrollovens § 20, der er placeret i lovens afsnit III indeholdende de materielle straffebestemmelser, bemyndiger ministeren for skatter og afgifter eller den han delegerer sin kompetence til administrativt at afgøre sager om overtrædelse af skattekontrollovens straffebestemmelser.

Ministeren har gjort brug af denne lovbestemte delegationsret, idet kompetencen til at træffe afgørelse i skattekontrolløvsbødesager er delegeret til ligningsrådet.

Denne kompetence blev første gang givet til ligningsrådet ved skrivelse af 15. maj 1951, der dog kun omfattede visse sager. Kompetencen er herefter ved skrivelser af henholdsvis 4. oktober 1960 og 1. marts 1978 gradvist blevet udvidet til at omfatte alle sager.

I 1973 blev ligningsrådet endvidere bemyndiget til at træffe afgørelse i sager om bøde for overtrædelse af kildeskatteloven i de tilfælde, hvor der samtidig foreligger en overtrædelse af skattekontrolloven. Det drejer sig typisk om sager om overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1 og § 75, nr. 1

(udbetaling/og modtagelse af A-indkomst, hvor der ikke er indeholdt A-skat), jfr. kap. 3, afsnit 5.

3. De materielle straffebestemmelser i skattekontrolloven.

Skattekontrollovens mest centrale og i praksis vigtigste straffebestemmelser er § 13 og § 16. Disse straffebestemmelser er affattet således:

3.1. § 13 stk. 1.

"Den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelsen af, om en person er undergivet skattepligt eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, straffes for skattesvig med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år."

Formen, hvori de urigtige eller vildledende oplysninger afgives, er uden betydning. De behøver ikke at være knyttet til selvangivelsens afgivelse, men skal blot være afgivet til skattemyndighederne under ligningsarbejdet til brug ved skatteansættelsen eller skatteberegningen.

Oplysninger afgivet under en efterbetalingssag er derimod ikke omfattet af § 13, idet skatteyderen under sagen indtager samme stilling som en sigtet, for så vidt angår ansvar for afgivne oplysninger.

Såfremt de urigtige eller vildledende oplysninger indeholdes i selvangivelsen, må denne, for at der kan indtræde strafansvar, fremtræde som tiltrådt og godkendt af afgiveren. I modsat fald må selvangivelsen betragtes som ikke behørig, således at der skal foretages en skønsmæssig ansættelse.

Bestemmelsen i § 13 omfatter dels oplysninger, afgivet direkte af gerningsmand eller mellemmand, dels

efter sin ordlyd medvirken i form af afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om andre personers (herunder juridiske personers) forhold.

Da forseelsen har fremrykket fuldbyrdelsesmoment, er det uden betydning, om oplysningerne har virket vildledende. Det strafbare forhold er fuldbyrdet allerede ved afgivelsen af urigtige eller vildledende oplysninger.

Det subjektive tilregnelleskrav efter § 13, stk. 1 er "forsæt til at unddrage det offentlige skat".

3.2. § 13 stk. 2.

"Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte".

Bestemmelsen omhandler samme forhold som stk. 1, men det subjektive tilregnelleskrav er her grov uagtsomhed.

3.3. § 16 stk. 1.

"Den, hvis indkomst eller formue er ansat skønsmæssigt efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, eller § 3, stk. 3, til et for lavt beløb, og som, efter at ansættelsen er meddelt ham efter reglerne i § 3, stk. 1, i lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m., har undladt inden 4 uger fra meddelelsen at underrette ligningsmyndighederne herom, straffes med bøde".

Bestemmelsen omhandler kun de personer, hvis ansættelse som følge af manglende eller ikke behørig selvangivelse er foretaget skønsmæssig, og hvor denne ansættelse er ansat til et for lavt beløb. Der stilles ikke i bestemmelsen krav om grov uagtsomhed, hvorfor al uagtsomhed kan straffes.

3.4. § 16 stk. 2.

"Er det i stk. 1 nævnte forhold begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år."

Bestemmelsen omhandler tilfælde, der nærmest må **side-stilles med skattesvig, men hvor skattekontrollovens § 13, stk. 1** ikke kan anvendes.

For så vidt angår skattekontrollovens øvrige straffebestemmelser (§§ 14, 15, 17, 18, 19, 22 og 23) henvises til bilag 1.

4. Tillægsskat efter forældelsesfristens udløb.

Skattekontrollovens § 21 er sålydende:

"Har en person overtrådt §§ 13, 15 eller 16 eller borgerlig straffelovs § 289, og er strafansvaret forældet efter reglerne i sidstnævnte lovs §§ 93 og 94, påhviler det ham at betale en tillaagsskat svarende til skatten af den udeholdte indtægt eller formue, medmindre overtrædelsen alene består i medvirken til en andens skatteunddragelse. § 43, stk. 5, 6 og 7, i lov om indkomst- og formueskat til staten finder tilsvarende anvendelse."

Selv om forældelsesfristen for overtrædelse af skattekontrolloven §§ 13, 15 eller 16 eller straffelovens § 289 er udløbet, påhviler det dog ifølge skattekontrolloven § 21 overtræderen at betale tillægsskat, svarende til skatten af den udeholdte indtægt eller formue.

Såfremt den pågældende ikke anerkender kravet om tillægsskat, skal sagen afgøres i strafferetsplejens former, jfr. henvisningen til statsskatte-loven § 43 stk. 5.

Tillægsskat kan kun kræves af skatteyderen selv og ikke af eventuelle medvirkende.

Ligningsrådet kan ifølge statsskattelovens § 43, stk. 6, når særlige grunde taler derfor, meddele hel eller delvis fritagelse for tillægsskat.

5. Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtrædelse af skattekontrollovens straffebestemmelser indtil 1. maj 1982.

Som nævnt under afsnit 2. bemyndigede finansministeren fe afgørelse i visse sager af 15. maj 1951 ligningsrådet til at træffe afgørelse i visse sager om forligsmæssig afgørelse af efterbetaling af skat uden egentlig ændring af selve skatteansættelsen og om bødeansvar i henhold til lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten.

Bemyndigelsen blev udvidet ved finansministeriets skrivelse af 4. oktober 1960, efter hvilken ligningsrådet blev bemyndiget til at træffe afgørelse i alle sager om ligningsmæssig afgørelse af skat og bøde samt til ligeledes at træffe afgørelse om, hvilke sager der skulle indbringes for domstolene, dog således, at de sager, hvori der inden for rådets afdeling for indkomst- og formueskat ikke var enighed om afgørelsen, fortsat skulle forelægges skattedepartementet til afgørelse.

I den nævnte skrivelse fastsatte finansministeriet endvidere vejledende regler for udmålingen af bøder i henhold til skattekontrollovens § 13 for så vidt angik de sager, der blev afgjort administrativt. Bødeberegningsreglerne blev senere korrigeret ved finansministeriets skrivelse af 21. oktober 1968 under hensyn til skattefradragsrettens bortfald.

Der blev ikke fastsat nogen begrænsning for størrelsen af de administrative bøder, hvilket var en afvigelse fra den almindelige regel om bødeforelæg i retsplejelov-

vens § 931, der på daværende tidspunkt afskar muligheden for en administrativ afgørelse, såfremt sagen skønnedes at ville medføre højere straf end bøde på højst 600 kr. Grænsen på 600 kr. er senere blevet hævet til 2.000 kr., hvorimod der fortsat inden for skattelovgivningens område er mulighed for en administrativ afgørelse af skattestraffesager med i princippet ubegrænset høje bøder.

I 1973 blev ligningsrådet endvidere bemyndiget til at træffe afgørelse i sager om bøde for overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser, når der samtidig foreligger overtrædelse af skattekontrolløven, jfr. under afsnit 2.

De regler, der blev fastsat for ligningsrådets kompetence i forbindelse med bøde- og efterbetalingssager ved finansministeriets bemyndigelsesskrivelse af 4. oktober 1960, forblev stort set uændrede frem til 1. marts 1978, hvor skattedepartementet ophævede den eneste tilbageværende begrænsning i ligningsrådets beføjelser i bøde- og efterbetalingssagerne.

Bødesagerne forelægges for ligningsrådet af statsskattedirektoratet.

5.1. Retningslinier for udtagelse af sager, hvori overtrædelse af skattekontrolløvens § 13 eller straffelovens § 289, jfr. statsskattelovens § 43, skønnes at foreligge, udsendt til de kommunale ligningsmyndigheder den 27. december 1977.

Ved skrivelse af 27. december 1977 til de kommunale ligningsmyndigheder meddelte statsskattedirektoratet, at ligningsrådet efter indstilling fra statsskattedirektoratet har tiltrådt følgende retningslinier med hensyn til udtagelse af sager, hvor det må antages, at der foreligger overtrædelse af skattekontrolløvens § 13 eller borgerlig straffelovs § 289, jfr. statsskattelovens § 43:

"ligningsmyndighederne udtager sager, hvori overtrædelse af ovennævnte bestemmelser skønnes at foreligge. Det kræves, at der mindst foreligger grov uagtsomhed, medens simpel uagtsomhed ikke er strafbar efter de nævnte bestemmelser. Det kan være vanskeligt at afgøre, hvornår der foreligger en strafbar uagtsomhed, og sagen bør derfor i tvivlstilfælde forelægges for amtsskatteinspektoratet.<

Efter at ændring af ansættelsen har fundet sted, indsendes selvangivelsen til amtsskatteinspektoratet bilagt sagsfremstilling og eventuel revisionsrapport m.v.

I visse tilfælde - især når sagen omfatter flere år - kan det være hensigtsmæssigt at undlade at ændre skatteansættelserne og i stedet foranledige, at sagen behandles som en efterbetalingssag i medfør af statsskattelovens § 42, jfr. skattestyrelseslovens § 17.

Såfremt der i en sag, hvor ansættelsen påklages til landsskatteretten må antages at foreligge ansvar efter skattekontrolloven, må sagen udtages og indsendes til amtsskatteinspektoratet uden at afvente afgørelse i klagesagen.

I følgende tilfælde sker udtagelse kun, når der antages at foreligge særligt skærpende omstændigheder:

1. hvor indkomstdifferencen ialt er under 2.000 kr.,
2. hvor en forskydningsdifference ikke overstiger eller har oversteget 10.000 kr.,
3. hvor en forskydningsdifference ikke er væsentlig i forhold til den aktiv-passivmasse, difference-
cen vedrører (ved "ikke væsentlig" vil man normalt forstå en difference, der er mindre end 5 pct. af den pågældende aktiv-/passivmasse og ikke overstiger 10.000 kr.).

Området omfatter først og fremmest varelagre, igangværende arbejder, varedebitorer, varekreditorer og forudbetalte omkostninger,

4. hvor der foreligger en difference, der kan konstateres ved en direkte afstemning af selvangivelse og/eller regnskab med oplysninger, der uden opfordring tilgår skattemyndighederne. Det drejer sig for tiden om følgende oplysninger:

1 . Oplysninger, som er indgivet i henhold til skattekontrollovens § 7:

- a. lønning, provision, gratiale el. lign.,
- b. beløb, der ydes som godtgørelse for afholdte udgifter, f.eks. godtgørelse for rejser, befordring og repræsentation og lign.,
- c. forfatter-, komponist- og kunstnerhonorarer, honorarer for foredrag og lign.,
- d. afgift for udnyttelse af patentrettighed, mønster, varemærke og lign.,
- e. andre former for indkomst, hvorom oplysning er indgivet i henhold til § 7.

2°. Oplysninger i henhold til skattekontrollovens § 8 D, for så vidt oplysningspligten er landsdækkende og pålagt for fremtiden:

- a. tilskud, der ydes i henhold til §§ 7 og 8 i lov om udlån til yngre landmænd m.v.,
- b. honorarer, udbetalt til nævninger, domsmænd, sagkyndige retsmedlemmer og lægdommere i boligretterne,
- c. honorarer m.v., der i henhold til lov om offentlig sygesikring udredes til alment

praktiserende læger, tandlæger, fysioterapeuter m.v., forudsat at disse honorarer er specificerede i selvangivelsen,

d. EF-tilskud til landmænd m.v.

3 . Oplysninger, der indsendes i henhold til skattekontrollovens § 8 H, § 10 A og § 10 B.

4 . Øvrige oplysninger, der, i henhold til særskilt aftale med offentlige myndigheder, institutioner m.v., tilgår de kommunale ligningsmyndigheder til brug ved ligningsarbejdet.

For at sikre ensartet praksis fører amtsskatteinspektoraterne tilsyn med ligningsmyndighedernes udtagelse.

Amtsskatteinspektoraterne træffer afgørelse om, hvorvidt der i de af ligningsmyndighederne udtagne sager skal rejses bødesag. Amtsskatteinspektoraterne kan på egen hånd og uden ligningsmyndighedernes medvirken udtage sager med henblik på strafansvar."

5.2. Retningslinier for udtagelse og behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og straffelovens § 289, udsendt til amtsskatteinspektoraterne den 27. december 1977.

Som tidligere nævnt forelægges bødesagerne for ligningsrådet af statsskattedirektoratet.

For så vidt angår sager, hvor der udelukkende foreligger overtrædelse af skattekontrollovens § 13, jfr. også statsskattelovens § 43, var amtsskatteinspektoraterne tidligere i et vist omfang bemyndiget til at varetage dette arbejde, idet amtsskatteinspektoraterne i beløbsmæssigt mindre sager kunne indgå endeligt forlig med skatteyderen om bøde/tillægs-

skat, uanset om forholdet måtte blive bedømt som forsæt (skattesvig) eller grov uagtsomhed..

Det drejede sig om sager, hvor den samlede indkomst-difference var mindre end 10.000 kr. og/eller en forskydningsdifference, når den var størst, ikke oversteg 20.000 kr.

Ved statsskattedirektoratets cirkulæreskrivelse af 25. juni 1980 blev disse beløbsmæssige grænser forhøjet til henholdsvis 20.000 kr. og 40.000 kr.

Såfremt en overtrædelse af skattekontrollovens § 13 var kombineret med ansvar for overtrædelse af kilde-skatte-lovens § 75, nr. 1, var amtsskatteinspektora-terne tillige bemyndiget til at afslutte denne del af sagen med en administrativ bøde, fastsat i henhold til de i kildeskatte-lovens § 79 indeholdte regler.

Cirkulæreskrivelse af 27. december 1977 til samtlige amtsskatteinspektorater og Københavns og Frederiksberg kommuner om retningslinier for inspektoraternes udtagelse og behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og borgerlig straffelovs § 289 bestemmer bl.a.:

"Ligningsrådet har efter indtilling fra statsskatte-direktoratet tiltrådt retningslinier vedrørende udtagelse og behandling af sager angående skatteyderes overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og straffelovens § 289, jfr. også statsskatte-lovens § 43.

Udtagelse af sager.

Det påhviler amtsskatteinspektoraterne at føre tilsyn med, at de givne retningslinier følges. Materiale til brug for dette tilsyn vil blive udsendt senere.

Det er inspektoraterne, der udenfor København og Frederiksberg afgør, om der i de af ligningsmyndighederne udtagne sager skal rejses bødesag. Amtsskatteinspektoraterne kan på egen hånd og uden ligningsmyndighedernes medvirken, udtage sager med henblik på bødebehandling.

De i skrivelsen til ligningsmyndighederne angivne retningslinier gælder også for amtsskatteinspektoraternes udtagelse af sager.

Behandlingen af sagerne i amtsskatteinspektoratet.
For sager, hvor der udelukkende foreligger overtrædelse af skattekontrollovens § 13, jfr. også statskattelovens § 43, gælder følgende regler:

I tilfælde, hvor den samlede indkomstdifference er mindre end kr. 10.000 og/eller en forskydningsdifference, når den er størst ikke overstiger kr. 20.000 bemyndiges amtsskatteinspektoraterne til at indgå forlig om bøde/tillægsskat uanset, om forholdet bedømmes som svig eller grov uagtsomhed. Bøden fastsættes efter de i bodecirkulæret angivne retningslinier.

Såfremt overtrædelse af § 13 i skattekontrolloven er kombineret med ansvar for overtrædelse af kildeskattelovens § 75, nr. 1, bemyndiges amtsskatteinspektoraterne tillige til at afslutte denne del af sagen med administrativ bøde efter de i kildeskattelovens § 79 fastsatte regler.

Amtsskatteinspektoraterne underretter ligningsrådet om bøden/tillægsskatten, der opkræves af statsskattedirektoratet.

Underretning sker på samme fortrykte sagsomslag, som anvendes ved indsendelse af sager, hvori foreløbigt forlig er indhentet.

I tilfælde, hvor den konstaterede difference er større end ovenfor nævnt, men hvor statsskatten af

den opgjorte difference ikke overstiger kr. 15.000, og uanset om forholdet bedømmes som svig eller grov uagtsomhed, indhenter amtsskatteinspektorerne foreløbigt forligstilbud, der indsendes til statsskattedirektoratet. Såfremt disse sager tillige indeholder overtrædelse af kildeskattelovens § 75, nr. 1, indhenter amtsskatteinspektorerne ligeledes foreløbigt tilbud på bøden efter kildeskatteloven.

Hvor forlig ikke opnås, indberettes forholdet til statsskattedirektoratet.

Såfremt der i en sag, hvor ansættelsen påklages til landsskatteretten, må antages at foreligge ansvar efter skattekontrolloven m.v., må ansvarssagen behandles og eventuelt indsendes til statsskattedirektoratet uden at afvente afgørelse i klagesagen.

I følgende tilfælde indberettes bødesagen til statsskattedirektoratet uden forudgående forhandling om ansvar med den pågældende, men med en fyldig redegørelse for alle sagens objektive og subjektive forhold:

1. Statsskatten overstiger 15.000 kr. og uanset, om forholdet bedømmes som forsætligt eller groft uagtsomt.
2. Tilfælde af principiel karakter, f.eks. sådanne, der ikke tidligere har foreligget til bedømmelse, samt tvivlsomme og ansvarsmæssigt komplicerede forhold.
3. Overtrædelse, der formodes at ville medføre højere straf end bøde.
4. Overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1, eller stk. 2, eventuelt jfr. straffelovens § 23 ved medvirken (herunder revisoransvar). I

disse tilfælde indhentes der ikke tilbud om bøde fra skatteyderen.

5. Forsøg på skattesvig, jfr. straffelovens § 21.
6. Overtrædelse, begået af personer, der er ansat i ledende stillinger indenfor statslig eller kommunal administration, overtrædelse begået af alle, der er ansat inden for justitsvæsenet og skatte- og afgiftsområdet, samt overtrædelse begået af personer, der beklæder stillinger i henhold til offentligt hverv, jfr. hertil statsskattedirektoratets retningslinier for indberetning i skrivelse af 6. juli 1977.
7. Overtrædelse af skattekontrollovens § 13 og af de øvrige straffebestemmelser i skattelovgivningen med undtagelse af overtrædelse af kilde-skatte-lovens § 75, nr. 1.
8. Samtidig overtrædelse af andre straffebestemmelser med undtagelse af momsovertrædelser.
9. Overtrædelse vedrørende særlig indkomst.
10. Overtrædelse af skattekontrollovens § 13, jfr. § 18, herunder forhold, hvor der gøres personligt ansvar gældende overfor ansatte i selskaber m.v. Der gøres opmærksom på, at anvendelsen af bestemmelsen i skattekontrollovens § 18 forudsætter et personligt ansvar efter skattekontrollovens § 13.
11. Tilfælde, hvor forhøjelsen ikke udløser beskattning.
12. Tilfælde, hvor krav om tillægsskat rejses efter skattekontrollovens § 21.

Såfremt den skattepligtige indkomst efter forhøjelsen ikke overstiger personfradraget, rejses der kun krav om bøde, hvis personfradraget eller nogen del deraf er udnyttet af skatteyderens ægtefælle.

Overtrædelse af skattekontrollovens øvrige straffebestemmelser og af straffelovens § 289 indberettes som hidtil til statsskattedirektoratet."

6. Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtrædelse af skattekontrollovens straffebestemmelser i tiden efter 1. maj 1982.

Skattedepartementet og ligningsrådet bestemte i 1981, at den hidtidige, procedure med tilbuds- og acceptordning burde ændres, således at man i overensstemmelse med reglerne i skattekontrollovens § 20 fremover i stedet anvender bødeforlæg i alle skattestraffesager, hvori der er mulighed for en administrativ afgørelse.

6.1. Rapport fra statsskattedirektoratet, november 1981.

Statsskattedirektoratet havde i foråret 1981 nedsat en arbejdsgruppe, der skulle undersøge, om proceduren i administrative straffesager efter skattekontrolloven kunne forbedres på en sådan måde, at hensynet til borgernes retssikkerhed blev mest muligt tilgodeset.

Arbejdsgruppen afgav rapport den 30. november 1981.

6.2. Statsskattedirektoratets vejledning af 20. april 1982 vedrørende behandlingen af sager om overtrædelse af skattekontrolloven.

Som et resultat af arbejdsgruppens rapport blev det besluttet at udarbejde en helt ny vejledning til brug ved den fremtidige behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens straffebestemmelser.

Den nye procedure anvendes i alle sager, hvori for-

handling om ansvar sker efter den 1. maj 1982, uanset om sagerne er udtaget til behandling før denne dato.

Vejledningen er sålydende:

Vejledning til statsskattedirektoratet, amtsskatteinspektorerne og skattedirektoraterne for Københavns og Frederiksberg kommuner vedrørende behandlingen af sager om overtrædelse af skattekontrolløven.

Efter at ligningsrådet har vedtaget en ændret procedure for behandlingen af bødesager vedrørende overtrædelse af skattekontrolløven fastsættes følgende retningslinier for sagsbehandlingen.

1. Tilsigelsen til bødeforhandling.

Ved tilsigelse til forhandling i sager, hvor der kan foreligge ansvar, skal vedlagte blanket, bilag 2, anvendes.

Denne blanket bør udfyldes af den person, der skal forhandle med skatteyderen.

Såfremt der ikke foreligger mistanke om ansvar, kan de hidtil anvendte blanketter anvendes, dog således at det af disse fremgår, hvad forhandlingen skal dreje sig om. Såfremt sagen er af en sådan art, at man uden yderligere forhandling kan beslutte, at ansvar ikke bør gøres gældende, kan man fremsende en skrivelse til skatteyderen, hvori man henstiller, at den pågældende udviser større omhu ved udfyldelsen af selvangivelsen. Denne blanket vedlægges som bilag 3. Opmærksomheden henledes dog på, at denne henstilling kun kan anvendes, såfremt skatteyderen kan bebrejdes manglende omhu ved udfyldelsen, d.v.s., at der er udvist simpel uagtsomhed.

2. Hvem kan forhandle ansvarssagen.

I skrivelse af 25. juni 1980 fra statsskattedirektoratet til samtlige amtsskatteinspektorer samt Københavns og

Frederiksberg kommuner er der fastsat en regel om, at det kun er amtsskatteinspektøren og viceamtsskatteinspektøren samt eventuelt de kommende afdelingsledere, der er bemyndiget til at fremsætte bødeforslag,, men der er intet anført om, hvem der kan forhandle om ansvar. Det må være overladt til vedkommende chef at afgøre, hvem der kan forhandle, men det indskræpes., at det kun må være personer med de fornødne kvalifikation og erfaring i forhandling og efterforskning at disse sager, der tildeles denne arbejdsopgave. Såfremt den pågældende sagsbehandler ikke er i besiddelse af den nødvendige juridiske indsigt med hensyn til behandlingen af disse sager, skal der være en person til stede, der er i besiddelse af disse forudsætninger, således at sagen kan forelægges den pågældende, før skatteyderen forlader forhandlingen. Den person, der skal kunne bedømme ansvaret skal være den pågældendes chef, dennes sous-chef eller eventuelt en af chefen specielt udpeget person med den fornødne juridiske indsigt.

3. Forhandling og rapportskrivning.

Den af skatteyderen afgivne forklaring nedfældes i en rapport, medens der i referatet foretages interne notater, herunder angivelse af på hvilket grundlag sagen er opstået.

Såfremt rapporten indgår som en del af referatet, skal forklaringen være skrevet på særskilte ark.

Rapporten skal fremtræde i en sådan form, at den eventuelt kan fremlægges i retten. Alle rapporter skal være maskinskrevne med tydelig angivelse af, hvor og hvornår forhandlingen har fundet sted, samt hvem der har deltaget i forhandlingen.

Forskrifterne i retsplejelovens § 751 bør her efterleves.

Denne bestemmelse har følgende ordlyd:

Stk. 1. "Det væsentlige indhold af de afgivne forklaringer tilføres rapporterne, og særlig vigtige dele af forklaringerne gengives såvidt muligt med den afhørtes egne ord.

Stk. 2. Der skal gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelsen af forklaringen. Den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser medtages. Den afhørte gøres bekendt med, at han ikke har pligt til at underskrive rapporten.

Stk. 3. Fonetisk gengivelse af forklaringen må kun finde sted, når den afhørte er gjort bekendt hermed".

Det vil sige, at rapporten skal gengive skatteyderens forklaring om muligt med egne ord, og at han skal gøres bekendt med gengivelsen af forklaringen. Dette medfører, at man altid bør tilstræbe at nedfælde rapporten i maskinskrevet form, medens skatteyderen er til stede, hvorefter han skal have lejlighed til at gennemlæse forklaringen og eventuelt få foretaget rettelser eller tilføjelser. Når forklaringen er gengivet, spørges han om, hvorvidt han vil tiltræde denne med sin underskrift, idet man tilføjer, at han ikke har pligt dertil.

Såfremt skatteyderen er erhvervsdrivende bør rapporten indledes med hans beskrivelse af sin virksomhed, bogføringens tilrettelæggelse m.v.

Der er intet i vejen for at udlevere en fotokopi af forklaringen (rapporten) til skatteyderen, hvis han anmoder herom.

Såfremt det undtagelsesvis ikke skulle være muligt at nedskrive forklaringen under mødet, må sagsbehandleren sikre sig de nødvendige notater til en efterfølgende rapportskrivning, hvorefter skatteyderen enten må møde påny og vedstå sin forklaring, eller en kopi af forklaringen må sendes til skatteyderen, der opfordres til at

gøre indsigelse, såfremt han ikke kan tiltræde gengivelsen, og i modsat fald tilbagesende kopien med sin tiltrædelse. Såfremt dette ikke sker, er det unødvendigt at rykke for svar.

Selvom rapportforklaringen først nedskrives senere, skal skatteyderen afæskes en udtalelse om hans stillingtagen til den indstilling om bøde, som man agter at afgive, jfr. punkt 4. Denne del af forklaringen skal dog ikke medtages i den kopi af forklaringen, som fremsendes til skatteyderen til underskrift.

Selvom skatteyderen erkender overtrædelsen, skal de eventuelt undskyldende momenter, som skatteyderen fremfører, medtages i rapporten.

Man skal iøvrigt henvise til punkt 4.

Som bilag 4 og 5 vedlægges eksempler på udarbejdelse af referater og rapporter.

4. Sagens bedømmelse, lokalt.

Det er af vigtighed, at kun kvalificerede personer, chefen, souschefen eller en af chefen specielt udpeget medarbejder med den fornødne juridiske indsigt, foretager bedømmelsen af det udviste forhold. Ved sagens bedømmelse må der sondres mellem objektiv urigtighed og subjektiv tilregnelser. Der bør nøje redegøres for den objektive urigtighed, og vedrørende den subjektive tilregnelser må der anføres argumenter til støtte for den bedømmelse, man kommer frem til, herunder i hvilket omfang man mener, at skatteyderens forklaring kan tilisidesættes.

Såfremt man er af den opfattelse, at der foreligger et ansvar, skal man gøre skatteyderen opmærksom på, at sagen efter de almindelige regler skal afgøres ved domstolene, men at der efter skattekontrollovens § 20

er mulighed for en administrativ afgørelse. Det skal i rapporten anføres, at skatteyderen er gjort bekendt hermed.

Bedømmelsen eller med andre ord den bøde, som er forskyldt efter de foreliggende regler, må meddeles skatteyderen på den måde, at man gør den pågældende opmærksom på, at man agter at indstille til statsskattedirektoratet og ligningsrådet, at sagen afsluttes med udsendelse af et bødeforelæg med den nævnte bøde. Det er vigtigt, at man indhenter skatteyderens udtalelse eller stillingtagen til den bøde, som man agter at indstille. Det bemærkes dog, at skatteyderen ikke har pligt til at besvare et spørgsmål herom, idet han kan vente med at tage stilling til han modtager et bødeforlæg. Denne stillingtagen skal anføres i rapporten, efter at skatteyderen har gennemlæst og eventuelt tiltrådt denne. Der kan formentlig blive tale om 3 hovedtyper for en stillingtagen: Ja, ved ikke og nej.

5. De lokale skattemyndigheders kompetence.

I skrivelse af 27. december 1977 fra statsskattedirektoratet til amtsskatteinspektorerne og Københavns og Frederiksberg kommuner fastlagdes den hidtidige kompetenceordning for disse myndigheder. Denne kompetence er udvidet ved statsskattedirektoratets skrivelse af 25. juni 1980.

Inden for denne kompetence kan de nævnte myndigheder meddele skatteyderen oplysning om den indstilling, som man agter at afgive til statsskattedirektoratet og ligningsrådet.

Såfremt der tillige foreligger overtrædelse af kildeskattelovens § 75, som inspektoratet hidtil har været bemyndiget til at stille forligsforslag om, skal skatteyderens stillingtagen også indhentes til den bøde, som inspektoratet vil indstille vedrørende dette for-

hold. Kildeskattebøden skal dog ikke anføres på bødeforelæggelsesblanketten, jfr. punkt 6, idet statsskattedirektoratet vil udfærdige en særlig bødeforelæggelsesblanket vedrørende dette forhold.

Det understreges, at alle sager skal efterforskes og søges opklaret på samme måde, uanset om de falder inden for eller uden for den ovennævnte kompetence. Hvis det drejer sig om større eller vanskelige sager, kan efterforskningen foretages i samarbejde med statsskattedirektoratet. En undtagelse herfra gælder kun sager, hvor man mener, at der bør foretages ransagning.

Det kan undertiden være praktisk at anmode om bistand fra statsskattedirektoratet, således at en repræsentant herfra er til stede under forhandlingen. Dette gælder også, såfremt inspektoraterne er i tvivl om en sags bedømmelse, selv om sagen falder ind under inspektoratets kompetence. Inspektoratet kan ligeledes indsende en sag til statsskattedirektoratet til udtalelse.

De nævnte myndigheder er endvidere bemyndiget til at afslutte sager med advarsler. Udover den tidligere nævnte henstilling, bilag 3, kan anvendes en mild advarsel, som bruges efter at sagen har været forhandlet, bilag 6. Denne kan anvendes, hvor der ikke med sikkerhed er konstateret nogen overtrædelse.

Bilag 7 indeholder en egentlig advarsel, der kun anvendes, efter at sagen har været forhandlet. Heri konstateres det, at § 13 er overtrådt.

6. Bødeforelæggelsesblanketten.

Ligningsrådet og skattedepartementet har vedtaget, at der skal anvendes en særlig blanket til forelæggelse af bøden for skatteyderen. Der er udarbejdet 20 blanketter, der vedrører henholdsvis forsætlige og uagtsomme overtrædelser af skattekontrollovens bestemmelser, jfr. bilag 8 og bilag 9. Herudover er der udarbejdet en

blanket, bilag 10, der kan anvendes, såfremt der foreligger overtrædelse af såvel § 13, stk. 1 som § 13, stk. 2. Disse bødeforelæg udfyldes med maskinskrift af amtsskatteinspektorerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. De skal iøvrigt fremtræde i en sådan form, at de til sin tid kan videresendes til skatteyderen. Især beskrivelsen af gerningsindholdet skal være fyldestgørende. Som bilag 11 vedlægges et eksempel på udfyldt bødeforelæg, der har relation til den som bilag 4 vedlagte rapport. Bødeforelæg udarbejdes i alle sager bortset fra sager, hvor statsskatten overstiger 15.000,- kr., samt sager hvor inspektorerne og Københavns og Frederiksberg kommuner ikke har kompetence til at meddele skatteyderen sin indstilling.

Foreligger der overtrædelse af både skattekontrollovens § 13, stk. 1 og stk. 2, jfr. eksempel i bilag 5, vedlægges som bilag 12 eksempel på bødeforelæg i den pågældende sag.

Såfremt der på bødeforelæggelsesblanketten ikke er plads til angivelse af det fulde gerningsindhold, kan der henvises til en vedlagt specifikation heraf.

7. Sagens fremsendelse til statsskattedirektoratet.

Når sagen er oplyst og forhandlet af de lokale myndigheder, fremsendes den til statsskattedirektoratet. For fremtiden skal samtlige lokale myndigheder anvende enslydende blanketter ved fremsendelsen. Fremsendelsesblanketten vedlægges som bilag 13. Ved blankettens udformning er det tilsigtet at skabe et overblik over sagen. Det skal tillige være muligt at journalisere sagen ved alene at se på fremsendelsesskrivelsen.

Ud for feltet "skatteyderens forklaring" anføres datoen for forhandlingen med skatteyderen og ud for "tiltrådt" datoen for skatteyderens vedgåelse af sin forklaring, der kan afvige fra datoen for forklaringens afgivelse.

Det er vigtigt, at der anføres, hvorvidt forholdet betragtes som forsætligt eller groft uagtsomt, og en nærmere begrundelse for vurderingen skal fremgå af selve fremsendelsesskrivelsen eller det medfølgende referat.

Den anvendte bødesats skal ligeledes anføres, og såfremt denne afviger fra den normale bødesats, skal grunden hertil anføres.

Det er af betydning for sagsbehandlingen i statsskattedirektoratet, at fremsendelsesskrivelsen er udfyldt korrekt og fuldt ud, idet det er hensigten, at skrivelsens forside skal kunne anvendes til journalisering, såvel ved sagens modtagelse som senere. I fremsendelsesskrivelsen er der udfor "skatteydernes erklæring om indstillingen" anført 5 "kasser" beregnet til afkrydsning. Af disse afkrydsninger vil man hurtigt kunne afgøre, hvilken ekspeditionsform sagen skal underkastes.

Ved fremsendelsen vedlægges de originale selvangivelser med alle bilag for de indkomstår, for hvilke der er unddraget skatter, tillige med selvangivelserne for det forudgående og det efterfølgende indkomstår. Såfremt normalbødesatsen af økonomiske årsager er fraveget i den givne indstilling, vedlægges yderligere selvangivelsen for det sidste indkomstår, eventuelt i fotokopi.

Endvidere medsendes alt materiale iøvrigt, herunder rapport, referat, opgørelse, beregningsskema samt forslag til bødeforelæg.

Genparten af bødeforelæggelsesblanketten, betegnet inspektoratets eksemplar, beholdes af inspektoratet. Alle opgørelser skal foreligge i maskinskrevet form. Alt det nævnte materiale, og hvad der ellers måtte være af bilag, medsendes til statsskattedirektoratet i alle sager, uanset om skatteyderen har oplyst, at han vil være indstillet på at vedtage bøde i overensstemmelse med amtsskatteinspektoratets indstilling. Alle bilag

skal medsendes i original, herunder det relevante regnskabsmateriale i det omfang, dette har betydning for bedømmelsen. Eventuelt ikke medsendt regnskabsmateriale må først returneres til skatteyderen, når sagen er endeligt afsluttet. Skatteyderen må dog have adgang til materiale, der har betydning for virksomhedens drift.

8. Sagsbehandlingen i statsskattedirektoratet.

Ved sagens modtagelse i statsskattedirektoratet gennemgås denne med henblik på sagens videre behandling.

Såfremt statsskattedirektoratet er af den opfattelse, at der mangler oplysninger i sagen, eller der på grundlag af de foreliggende oplysninger bør foretages en anden vurdering af de subjektive forhold, kan statsskattedirektoratet tilbagesende sagen til inspektoraterne, Frederiksberg eller Københavns kommuner til videre behandling og eventuelt ny forhandling med skatteyderen.

Såfremt statsskattedirektoratet mener, at det vil være mest praktisk, at repræsentanter herfra afholder en ny forhandling med skatteydere, der ikke har taget klar stilling til bødespørgsmålet eller måske tilmed har været afvisende, kan dette ske, såfremt man skønner, at alle muligheder for at opnå en administrativ afgørelse ikke er udtømt. Iøvrigt har statsskattedirektoratet fortsat mulighed for at ændre amtsskatteinspektoratets indstilling. Skatteyderen skal have en særlig skrivelse udover selve bødeforelægget, såfremt indstillingen til ligningsrådet ændres, uden at sagen påny er forhandlet med skatteyderen. Der skal tillige ske underretning til amtsskatteinspektoratet under vedlæggelse af en genpart af det ændrede bødeforelæg.

Såfremt repræsentanter fra statsskattedirektoratet har en forhandling med en skatteyder, gælder de samme bestemmelser med hensyn til sagsbehandlingen som anført ovenfor.

9. Hvor der i foranstående vejledning er nævnt amtsskatteinspektoratet, omfatter dette også Københavns og Frederiksberg kommuner.
7. Fastsættelse af den administrative skattebøde efter skattekontrolloven.

Straffastsættelsen hviler i det enkelte tilfælde på et skøn, idet loven kun fastsætter strafferammen, f.eks. "bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år", inden for denne ramme afgøres det på grundlag af sagens konkrete omstændigheder, hvor stor straffen bør være.

Indtil 1. januar 1972 skulle bøder i henhold til skattekontrolloven fastsættes i forhold til den tilstræbte vinding, nemlig til et beløb, som udgjorde indtil 5 gange det beløb, der var eller, hvis de urigtige oplysninger var taget til følge, ville være blevet unddraget det offentlige.

Bødefastsættelse efter skattelovgivningens straffebestemmelser sker nu med udgangspunkt i de almindelige principper i straffelovens § 51 og § 80. Der skal herefter bl.a. tages særligt hensyn til den skyldiges betalingssevne, samt til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om gerningsmandens person, herunder om hans almindelige personlige og sociale forhold, hans forhold før og efter gerningen samt hans bevæggrunde til denne.

Uanset dette udgangspunkt har man bl.a. på grund af sagernes antal og hensynet til ensartethed i afgørelserne fundet det hensigtsmæssigt, at der ved den administrative bødefastsættelse arbejdes med vejledende satser for den såkaldte "normalbøde". Disse vejledende satser fremgår af henholdsvis SD-cirkulære 1977-12 og SD-cirkulære 1980-25.

- 7.1. SD-cirkulære 1977-12 af 7. december 1977 (bødecirkulæret).

Ved cirkulæreskrivelse af 7. december 1977 til samtlige ligningsmyndigheder fremsendte statsskattedirektoratet cirkulære nr. 1977-12 om administrative bødefastsættelser ved overtrædelse af skattekontrollovens § 13 (bødecirkulæret). Cirkulæret trådte i kraft den 22. november 1977. .

Det fremgår af cirkulæret, at skattedepartementet efter indstilling fra ligningsrådet har tiltrådt følgende retningslinier for administrative bødefastsættelser ved skatteydere overtrædelse af skattekontrollovens § 13:"

1. Ved forsætlige overtrædelser fastsættes bøden normalt til 3 gange de for lidt erlagte indkomst- og formueskatter. Ved grov uagtsomhed udgør normalbøden 1 gang de for lidt erlagte skatter.
2. Ved forskydningsdifferencer fastsættes bøden normalt til $1\frac{1}{2}$ gang, når der foreligger forsæt, og $\frac{3}{4}$ gang, når der foreligger grov uagtsomhed.
3. Ved indkomstdifferencer, der i alt er mindre end kr. 10.000 fastsættes bøden ved forsætlige forhold efter følgende satser:

mellem kr. 2.000 og kr. 2.999	1	gang
mellem kr. 3.000 og kr. 3.999	$1\frac{1}{4}$	gang
mellem kr. 4.000 og kr. 4.999	$1\frac{1}{2}$	gang
mellem kr. 5.000 og kr. 5.999	$1\frac{3}{4}$	gang
mellem kr. 6.000 og kr. 6.999	2	gange
mellem kr. 7.000 og kr. 7.999	$2\frac{1}{4}$	gange
mellem kr. 8.000 og kr. 8.999	$2\frac{1}{2}$	gange
mellem kr. 9.000 og kr. 9.999	$2\frac{3}{4}$	gange

Foreligger der alene grov uagtsomhed, udgør bøden halvdelen af de nævnte satser.

Foreligger der både forsæt og grov uagtsomhed, og er den samlede difference under kr. 10.000, ud-

findes først bødesatsen for den samlede ansvarspådragende indkomstdifference, hvorefter bøden for det forsætlige forhold beregnes efter satsen, medens bøden for det groft uagtsomme forhold beregnes som halvdelen af denne sats.

4. Bøden nedrundes til nærmeste antal hele hundrede kroner.
5. Såfremt der foreligger flere arter af differencer, forholdes der ved beregningen af de bødegivende skatter på følgende måde:
 - a. først tillægges de ikke ansvarspådragende, konkrete differencer, hvori der ikke indgår noget ligningsmæssigt skøn,
 - b. dernæst tillægges de differencer, der skyldes grov uagtsomhed, og
 - c. endelig tillægges de differencer, der skyldes forsætlige forhold.

Skønsmæssige forhøjelser holdes uden for denne skatteberegning.

6. Hvis den samlede ansvarspådragende indkomstdifference er mindre end kr. 2.000, eller bøden til staten udgør mindst kr. 1.000, kan sagen afsluttes med en meddelelse til skatteyderen om, at man har konstateret en overtrædelse, og at der efter omstændighederne ikke vil blive foretaget yderligere, men at der i tilfælde af gentagen overtrædelse vil blive gjort ansvar gældende.

Der kan forholdes på tilsvarende måde, hvor strafansvar i øvrigt ikke findes at burde gøres gældende.

7. I tilfælde, hvor en skatteyder kan anses for "selvmelder" (straffelovens § 84, nr. 9), nedsættes

bøden til en trediedel.

Disse sager kan, uanset differencens størrelse, afsluttes administrativt.

8. Ved beregning af bøder efter dette cirkulære kan der tages hensyn til reglerne i straffelovens 10. kapitel om straffens fastsættelse, især § 80, jf. § 51, stk. 3.
9. Såfremt der foreligger et forsætligt forhold, og den unddragne statsskat overstiger kr. 15.000, kan sagen ikke afsluttes administrativt, medmindre den pågældendes alder eller sygdom gør det oovervejende sandsynligt, at en eventuelt idømt frihedsstraf ikke kommer til afsoning."

7.2. SD-cirkulære 1980-25 af 25. juni 1980 (supplerende retningslinier for behandlingen af sager efter skattekontrollovens § 13) .

Efter at SD-cirkulære 1977-12 (bødecirkulæret) havde virket i nogle år, fandt statsskattedirektoratet anledning til at foretage en revision af cirkulæret gennem en tydeliggørelse og en vis justering af enkelte punkter i dette og i cirkulæreskrivelse af 27. december 1977, hvormed dette cirkulære blev fremsendt til amtsskatteinspektoraterne.

Ved cirkulæreskrivelse af 25. juni 1980 til samtlige amtsskatteinspektorater samt Københavns og Frederiksberg kommuner fremsendtes herefter SD-cirkulære 1980-25 af 25. juni 1980.

SD-cirkulære 1980-25 har følgende indhold:

"Retningslinier for behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13 (bødesager).

SD-cirkulære 1977-12 (bøde-cirkulæret) indeholder regler for administrative bødefastsættelser for overtrædelser af skattekontrollovens § 13.

I tilslutning hertil har ligningsrådet med skattedepartementets tiltrædelse fastsat følgende supplerende retningslinier for behandling af disse sager.

1. Overtrædelse af skattekontrollovens § 13 er kun strafbare, hvis der foreligger et forsætligt eller groft uagtsomt forhold.

Simpel uagtsomhed, der kan defineres som tilside-sættelse af almindelig agtpågivenhed, er straf-fri.

Skattemyndighederne har bevisbyrden for, at der foreligger et strafbart forhold. Såfremt der er tvivl herom, skal enhver berettiget tvivl komme skatteyderen til gode. Hvis der foreligger berettiget tvivl, skal bødekraft ikke rejses.

Er der tvivl om, hvorvidt der foreligger et forsætligt eller alene groft uagtsomt forhold, skal tvivlen på samme vis komme skatteyderen til gode, hvilket må iagttages ved bevisbedømmelsen.

2. Hvor det drejer sig om relativt ubetydelige indkomstdifferencer, har domstolene i stigende grad henført skatteunddragelser, der af skattemyndighederne har været anset som forsætlige, til grov uagtsomhed. Der vil derfor, hvor forholdene ved unddragelsen taler for, at der ikke foreligger et åbenbart forsætligt forhold, og hvor indtægtsdifferencen ikke overstiger 10.000 kr., være en for-modning for, at der alene kan statueres grov uagtsomhed, og der beregnes bøde efter denne sats.
3. I alle ikke helt ubetydelige regnskabssager skal der udfærdiges en revisionsrapport, hvori der redegøres for den talmæssige regulering, og rap-

porten skal være bilagt bevisligheder for de foreslåede korrektioner. Skatteyderen skal have lejlighed til at komme med bemærkninger til rapporten.

4. Ved fastsættelsen af bøden kan der tages hensyn til følgende i straffeloven nævnte nedsættelsesgrunde:
 - a. Når skatteyderen har handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af retsregler, der forbyder eller påbyder handlingens foretagelse. Straffen kan under i øvrigt formildende omstændigheder helt bortfalde, straffelovens § 84, stk. 1, nr. 3, jf. stk. 2.
 - b. Når skatteyderen, efter den strafbare handling er fuldbyrdet, frivilligt har afværget den af hans handling flydende fare. Straffen kan også her under i øvrigt formildende omstændigheder helt bortfalde, straffelovens § 84, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 2.
 - c. Når skatteyderen, efter at den strafbare handling er fuldbyrdet, fuldtud har genoprettet den ved gerningen forvoldte skade, straffelovens § 84, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen kan især få betydning ved forskydningsdifferencer, hvor differencen efterfølgende er taget til indtægt.
 - d. Når skatteyderen i øvrigt frivilligt har bestræbt sig for at forebygge fuldbyrnelsen eller genoprette den ved gerningen forvoldte skade, straffelovens § 84, stk. 1, nr. 8. Denne bestemmelse kan også især få betydning ved forskydningsdifferencer, hvor differencen efterfølgende delvis er taget til indtægt.
 - e. Når skatteyderen frivilligt har angivet sig selv og aflagt fuldstændig tilståelse (selv-

meldersituationen), straffelovens § 84, stk. 1, nr. 9. Ifølge bødecirkulæret skal bøden nedsættes til en trediedel. Ved en af østre landsret den 26. november 1979 afsagt dom har retten pålagt anklagemyndigheden bevisbyrden for, at den pågældende skatteyder ikke var selvmelder. I konsekvens af denne dom må det antages, at det påhviler skattemyndighederne at påvise, at skatteyderens henvendelse ikke er sket frivilligt.

f. Ved bødefastsættelsen skal der tillige tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om skatteyderens person, herunder om hans almindelige personlige og sociale forhold, hans forhold før og efter gerningen samt bevæggrunde til denne, straffelovens § 80, stk.

1. Herunder falder f.eks. ung alder, jfr. også straffelovens § 84, stk. 1, nr. 2, samt høj alder, jfr. nedenfor under 5. Der kan også tages hensyn til skatteyderens uddannelse, regnskabsmæssige indsigt samt sociale niveau.

g. Endelig kan der ved bødefastsættelsen tages hensyn til skatteyderens betalingsevne, straffelovens § 51, stk. 3.

5. Ifølge bødecirkulærets punkt 9 kan sager mod skatteydere, der har gjort sig skyldige i forsætlige forhold, og hvor den unddragne statsskat overstiger 15.000 kr., afsluttes administrativt, såfremt den pågældendes alder eller sygdom gør det overvejende sandsynligt, at en eventuel idømt frihedsstraf ikke kommer til afsoning. I tilslutning til denne bestemmelse vil alle sager, hvor skatteydere er fyldt 70 år ved sagens afslutning, kunne afsluttes administrativt med en bøde på 2 gange den unddragne skat. Foreligger der alene grov uagtsomhed, kan normalbøden på 1½ gang nedsættes til 1 gang.

6. Vedrører en bødesag alene forhold, der ved sagens afslutning er ældre end 5 år, kan bøden nedsættes til halvdelen af normal bøde eller eventuelt under særligt formildende omstændigheder helt bortfalde."

8. Vejledende principper for forhøjelse eller nedsættelse af administrative skattebøder efter skattekontrolløven.

8.1. Domstolspraksis.

Domstolenes praksis med hensyn til bødefastsættelse tillægges naturligvis afgørende vægt ved udformningen af den administrative bødeudmålingspraksis.

Under hensyn til forskellene mellem domstolsbehandlingen og den administrative behandling af en skattestraffesag vil det ofte være vanskeligt på grundlag af konkrete domme at fastlægge de skematiske bøderegler, som administrationen arbejder efter.

Dette forhold har bl.a. bevirket, at skattemyndighederne i mange tilfælde på forhånd har udformet en bødepraksis, som så efterfølgende er blevet godkendt af domstolene på den måde, at domstolene har fulgt stats-skattedirektoratets/anklagemyndighedens bødepåstande i en række ligeartede sager.

I de tilfælde, hvor domstolene ikke har fulgt anklagemyndighedens bødepåstand, er begrundelsen ofte, at der under domstolsbehandlingen er fremkommet nye oplysninger af en sådan karakter, at grundlaget for bevisbedømmelsen og dermed den strafferetlige sanktion er blevet væsentligt ændret.

Hertil kommer, at der i de sager, der indbringes for domstolene ikke sjældent bliver oplyst helt specielle forhold, som har indvirkning på domstolenes konkrete stillingtagen til sagen.

8.2. Ledende højesteretsdomme om strafudmålingen i bødesager efter skattekontrollovens § 13, stk. 1 og stk. 2.

Til belysning af strafudmålingen i sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1 kan nævnes følgende centrale højesteretsdom:

Højesterets dom af 13. april 1976 (UfR 1976/485 H).

Tiltalte havde forsætligt undladt at selvangive et beløb på 11.130 kr. Den herved unddragne skat udgjorde ialt 6.857 kr.

I byrettens dom udtales bl.a.:

"Retten er under hensyn til det undtagne skattebeløbs forholdsvis ringe størrelse enig med anklagemyndigheden i, at sagen bør afgøres med bødestraf. Der ses imidlertid ikke at foreligge omstændigheder, der kan begrunde afvigelse fra praksis, hvorefter bøden, også i de år, der er gået siden skattefradragsrettens ophævelse, i tilsvarende sager normalt fastsættes til omkring 2 gange det undtagne skattebeløb. Den af tiltalte i medfør af § 13, stk. 1, i skattekontrolloven, nu lovbestemt nr. 513 af 20. september 1973, forskyldte straf fastsættes herefter til en bøde på 13.000 kr., der tilfalder de til skatten berettigede kasser, jfr. lovens § 23. Forvandlingsstraffen fastsættes til hæfte i 20 dage."

I Vestre Landsrets dom udtales bl.a.:

"Det er for landsretten oplyst, at ligningsdirektoratet i cirkulæreskrivelse af 25. november 1968 til samtlige amtsligningsinspektører har fastsat retningslinier for fastsættelse af bøder for urigtig selvangivelse for skatteåret 1968/69 og følgende skatteår, hvorefter normalbøden, hvor der foreligger forsætligt forhold, udgør 3 gange skatten af den skjulte indkomst eller formue, medens normalbøden, hvor der alene foreligger grov uagtsomhed, udgør 1½ gange skatten af den skjulte indkomst eller formue.

Det fremgår af nogle af skattemyndighederne udregnede eksempler, at den i praksis før skattefradragsrettens bortfald anvendte bødeberegning ved forsætligt forhold (2 gange det unddragne skattebeløb) efter fradragsrettens bortfald svarer til en bøde på mindst 3 gange det unddragne skattebeløb."

"Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at det "under hensyn til størrelsen af det unddragne skattebeløb fandtes, at bøden burde bestemmes til 19.000 kr. med forvandlingsstraf som ved dommen bestemt."

Landsrettens dom blev med justitsministeriets tilladelse af tiltalte indanket for højesteret, og i højesterets dom udtaler 5 dommere bl.a.:

"De af ligningsdirektoratet i cirkulæreskrivelsen af 25. november 1968 fastsatte retningslinier tilsigter at fastlægge et bødeniveau, der svarer til niveauet før skattefradragsrettens bortfald, når der ved beregningen af de unddragne skattebeløb toges hensyn til skattefradragsreglens virkninger. Når henses til den alvorlige karakter af forsætlig skatteunddragelse (skattesvig), tiltrædes det, at en bøde på omkring tre gange det unddragne skattebeløb normalt kan anses for passende."

Et flertal på 5 af højesterets 7 voterende dommere stadfæstede herefter landsrettens dom.

De to dissentierende dommere udtalte:

"Selvom forsætlige skatteunddragelser af den i kontrollovens § 13, stk. 1, omhandlede karakter må påkalde følelige repressioner, finder disse dommere det dog tilstrækkeligt i de fleste tilfælde, hvor en sag skønnes at kunne afgøres med bødestraf, at udgangspunktet for bødens fastsættelse gennemsnitligt tages i et beløb på ca. 2\ gange det unddragne skattebeløb."

Disse dommere stemte derfor for at fastsætte den af tiltalte forskyldte straf til bøde stor 16.000 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 20 dage.

Ovennævnte højesteretsdom danner grundlag for udformningen af SD-cirkulære 1977-12 (bødecirkulæret).

Til belysning af strafudmålingen i sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2 kan eksempelvis nævnes den senest afsagte højesteretsdom:

Højesterets dom af 29. oktober 1982 (UfR 1982/1133 H).

Tiltalte, som drev selvstændig erhvervsvirksomhed, førte efter sin forklaring hele årsregnskabet i løbet af en week-end med henblik på opnåelse af tilbagebetaling af forskudsskat efter kildeskattelovens § 55. Regnskabet indeholdt en række fejl, som medførte, at tiltaltes selvangivelse udviste et underskud på ca. 108.000 kr. i stedet for et overskud på ca. 156.000 kr.

Tiltalte forklarede nærmere, at han havde haft en samtale med pantefogeden den 10/3, idet han havde en skatterestance. Tiltalte mente, at han havde penge til gode hos skattevæsenet for året 1976, hvilket han gjorde pantefogeden opmærksom på. Derefter gik han hjem og lavede selvangivelsen lørdag-søndag. Arbejdet var ret stort, idet der var flere hundrede bilag, og han var derfor ikke helt sikker på resultatet og tog selv op om mandagen den 14/3 og afleverede selvangivelsen til skatteinspektøren personlig. Han forteilte skatteinspektøren, at der var tale om et "lørdag-søndagsarbejde" og et "hastværksarbejde" og anmodede om, at man ville gå det nøje igennem. Samtalen foregik på skatteinspektørens kontor, og han fortalte om sin samtale med pantefogeden. Han havde en papkasse med samtlige bilag, der var ordnet i grupper i omslag, med. Med selvangivelsen fulgte regnskabet. Han gjorde sig ikke nogle tanker ved det underskud, der kom til at fremgå af selvangivelsen. Han havde ingen revisorbistand haft, hvilket han heller ikke havde haft året før, for at spare penge.

Der blev i retten fremlagt uddrag vedrørende gennemgang af regnskabs- og bilagmateriale; for indkomståret 1976 dateret den 25. juli 1977. Det fremgår af dette bilag, at 9 af fejlene i tiltaltes regnskab kunne

konstateres blot ved gennemgang af regnskabet, uden at bilagene var til stede.

I byrettens dom udtales:

"Retten finder ikke, at tiltalte ved sin udtalelse til skatteinspektøren om, at selvangivelsen var udført som lørdag-søndagsarbejde, har taget et sådant forbehold overfor enhver fejl i selvangivelsen, at det kan fritage for strafansvar.

Tiltalte findes ved at føre hele årsregnskabet for sin virksomhed i løbet af en week-end med henblik på at udfærdige sit skatteregnskab, således at han i medfør af kildeskattelovens § 55 kunne få tilbagebetalt for meget betalt skat, at burde have været klar over, at dette regnskab kunne være behæftet med urigtige eller vildledende oplysninger, hvorfor han findes skyldig i overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2.

Anklagemyndigheden har i overensstemmelse med sædvanlig praksis nedlagt påstand om en bøde på $1\frac{1}{2}$ gang de for lidt erlagte skatter, jfr. skattedirektoratets cirkulære nr. 253 af 7. december 1977.

Tiltalte har påstået bøden nedsat væsentligt.

Retten lægger ved fastlæggelsen af den af tiltalte forskyldte bødestraf til grund, at flere af de fejl, der indgik i selvangivelsen, var ret åbenbare eller i hvert fald må antages at have været forholdsvis lette at konstatere for ligningsmyndighederne, samt at tiltalte uopfordret afleverede samtlige bilag til skattevæsenet, hvorfor bøden efter omstændighederne findes at burde fastsættes til 63.700 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 20 dage."

Dommen blev af tiltalte indanket for Østre Landsret med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod skærkelse. Af tiltaltes forklaring for landsretten fremgår det yderligere, at tiltalte, da han den 13. marts 1977 havde færdiggjort sit regnskab, ikke havde følt sig overrasket over slutresultatet, en negativ indtægt på 108.587 kr. Han havde i det forløbne år haft store udgifter til investering i virksomheden

(anlægsudgifter), og på baggrund heraf tvivlede han ikke om, at resultatet var rigtigt. Han forestillede sig dog, at der på grund af det pres, han havde arbejdet under den pågældende week-end, kunne foreligge fejl i tallene, og det var baggrunden for, at han gennem sine tilkendegivelser over for skatteinspektøren tog forbehold for regnskabets rigtighed. Tiltalte har ikke nogen udvidet regnskabsmæssig uddannelse, men har gennemgået sædvanlig handelsskoleuddannelse.

I Østre Landsrets dom udtales:

"Det lægges til grund, at tiltalte i det regnskab, han indgav med sin selvangivelse for 1976, har oplyst en årsindtægt, der var 264.358,- kr. mindre, end et korrekt årsregnskab burde udvise, og at han ville have unddraget sig betaling af 63.729,10 kr. i indkomstskat, hvis selvangivelsen var blevet godtaget.

Det findes ikke at være af afgørende betydning, om tiltalte har indgivet selvangivelsen den 14. marts eller den 14. april 1977, eller om han har afleveret sit bilagsmateriale samtidig med eller senere end indgivelsen. Landsretten finder som anført i den indankede dom, at tiltalte ikke har godtgjort, at han overfor skattemyndighederne har taget noget forbehold, som kan fritage ham for strafansvar efter skattekontrollovens § 13. Navnlig under hensyntagen til den meget betydelige difference mellem den selvangivne, negative indkomst og den faktiske indkomst findes tiltalte at have udvist grov uagtsomhed ved afgivelsen af den urigtige indkomstoplysning.

Som følge af det anførte anses tiltalte skyldig efter tiltalen.

Efter alt foreliggende er straffen passende bestemt, og dommen vil således i det hele taget være at stadfæste."

Landsrettens dom blev med justitsministeriets tilladelse af tiltalte indanket for højesteret med påstand om frifindelse, subsidiært om formildelse af den idømte straf. Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Det fremgår af ligningskommissionens skrivelse af 17.

november 1977 til amtsskatteinspektoratet, at der ved en foreløbig gennemgang af tiltaltes regnskab alene på kapitalkontoen konstateredes omkring 15 fejl, enten forkerte poster eller fejlagtig debitering eller kreditering, samt tællefejl på 9.690 kr.

Tiltalte har til støtte for sin principale påstand anført, at det objektive gerningsindhold i skattekontrollovens § 13, stk. 2, ikke er realiseret, fordi de urigtige oplysninger i regnskabet ikke har været egnet til at vildlede ligningsmyndighederne, samt at en eventuel uagtsomhed ikke kan tilregnes ham som grov.

I højesterets dom udtales:

"Strafansvaret efter den nævnte lovbestemmelse findes ikke at være betinget af, at de til brug for skatteansættelse eller skatteberegning afgivne urigtige oplysninger har været egnet til at vildlede ligningsmyndighederne.

Det tiltrædes af de i dommene anførte grunde, at tiltalte burde have været klar over, at regnskabet kunne indeholde urigtige oplysninger, og at dette forhold må tilregnes ham som groft uagtsomt.

Når henvises til, at de urigtige oplysninger som følge af de åbenbare fejl ikke medførte væsentlig fare for urigtig ligning, tiltrædes det ligeledes, at bødestraffen er fastsat som sket."

Alle 5 voterende dommere stadfæstede herefter landsrettens dom.

8.3. Øvrige udmålingshensyn.

Udgangspunktet for bødefastsættelsen, hvor en overtrædelse af skattekontrollovens § 13 er konstateret og erkendt af skatteyderen, er reglerne i SD-cirkulære 1977-12 (bødecirkulæret)., den såkaldte "normalbøde", jfr. afsnit 7.

Det bødesystem, der anvendes i sager, hvor overtrædelse af skattekontrolloven har fundet sted, er baseret på et "normalbødesystem", hvor bødens størrelse for

en række typiske overtrædelser er sat i et bestemt forhold til det beløb, der er søgt unddraget fra beskatning.

I lighed med overtrædelse af andre bestemmelser i særlovgivningen er der imidlertid ved overtrædelse af skattekontrolloven adgang til at fastsætte bøden under hensyntagen til reglerne i straffelovens kapitel 10 om bødens fastsættelse, jfr. bodecirkulærets pkt. 8.

Af særlig betydning er straffelovens § 80, som foreskriver, at der ved strafudmålingen skal tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed og til oplysninger om lovovertræderens person, herunder om hans almindelige personlige og sociale forhold, hans forhold før og efter lovovertrædelsen samt hans bevæggrunde til denne. Bestemmelsen indeholder ikke nogen udtømmende beskrivelse af de omstændigheder, der skal tages hensyn til ved bødefastsættelsen.

Endvidere foreskriver straffelovens § 51, stk. 3, at der indenfor de grænser, som hensynet til lovovertrædelsens beskaffenhed og de i § 80 i straffeloven nævnte omstændigheder iøvrigt tilsiger, skal tages særligt hensyn til den pågældendes betalingsevne.

I almindelighed vil skatteyderens økonomiske forhold ingen indflydelse have på selve bødefastsættelsen. Der kan dog efter omstændighederne blive tale om at nedsætte bøden, såfremt skatteyderens økonomiske forhold er så håbløse, at udsigten til at få bøden betalt er overordentlig ringe.

Straffelovens kapitel 10 indeholder yderligere en række forhold, der kan medføre afvigelse fra normalbøden. Bl.a. kan skatteyderens unge alder, det forhold, at han er nyetableret, at han aktivt medvirker ved opklaringen m.v. begrunde nedsættelse af normalbøden.

8.4. Selvanmeldelse.

I sager, hvor der foreligger selvanmeldelse nedsættes bøden til 1/3 af normalbøden, jfr. punkt 7 i bødecirculæret.

Begrebet omfatter tilfælde, hvor skatteyder, hans revisor eller advokat m.m. frivilligt henvender sig til skattemyndighederne med oplysning om, at han har holdt indtægter eller formue udenfor beskatning. Under begrebet falder ligeledes tilfælde, hvor skatteyderens henvendelse skyldes kendskab til, at skattemyndighederne vil indlede en generel undersøgelse. Derimod vil en skatteydere henvendelse på et tidspunkt, hvor han har fået kendskab til en påtænkt eller allerede påbegyndt undersøgelse hos sig, normalt ikke blive anset for selvanmeldelse.

8.5. Strafforhøjelse på grund af recidiv.

Såfremt skatteyderen tidligere har gjort sig skyldig i skattesvig eller dermed beslægtede forseelser, kan dette bevirke en forhøjelse af straffen for den nu begåede overtrædelse af skattelovgivningens straffebestemmelser med indtil 25 pct. af normalbøden. Muligheden for en sådan forhøjelse bortfalder dog ifølge straffelovens § 81, stk. 3, såfremt der er forløbet mere end 5 år efter, at den tidligere straf er udstået eller, såfremt det drejer sig om bødestraf, efter datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse.

9. Sekundære retsfølger.

Udover den principale følge af en overtrædelse af skattelovgivningens strafsanktionerede bestemmelser kan der også til overtrædelsen være knyttet nogle sekundære retsfølger, jfr. hertil bl.a. straffelovens § 78, stk. 2.

De sekundære retsfølger angår normalt ikke borgere i almindelighed, men kun "offentlige" personer og personer,

der udøver virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, samt offentligt ansatte personer.

Af sekundære retsfølger kan eksempelvis nævnes eventuel fortabelse af valgbarhed til folketinget og kommunale og amtskommunale råd og nævn. For advokater og revisors vedkommende kan der endvidere blive tale om eventuelt frakendelse af bestalling eller beskikkelse. Endvidere gælder der særlige regler om indberetning af administrativt afsluttede sager vedrørende skatteydere, der er ansat under stat, amt, kommune eller en institution af offentlig karakter i en overordnet eller fremtrædende stilling. For alle personer, der er ansat inden for justitsvæsenet og skatte- og afgiftsområdet gælder særligt skærpede indberetningsregler.

10. Statistiske oplysninger.

10.1. Administrative skattekontrollovsstraffesager i 1981 og 1982.

Ligningsrådet har i medfør af skattekontrollovens § 20 afsluttet følgende bødesager administrativt:

1981	1.493
1982	880.

Den kraftige nedgang i sagsantallet fra 1981 til 1982 er en følge dels af, at sager efter rentekontrolloven og sommerhusaktionen er tilendebragt, dels af en ændret prioritering af sagerne fra statsskattedirektoratets side.

Som bilag 14 og 15 vedlægges oversigter for 1981 og 1982 fordelt på amtsskatteinspektorer, opdelt på sagstyper og med oplysning om indkomstdifferencer og bøder.

Differencen på bilag 15 mellem de 826 sager og det totale sagsantal på 880 er 54 sager. Årsagen til differencen er, at disse 54 sager er afsluttet ved administrativt forlig, efter at sagerne har været fremsendt til politi og anklagemyndighed.

I 1982 er der til statsskattedirektoratets 2. kontrolkontor indgået ialt 826 sager. Den konstaterede indkomstdifference i 330 af disse sager vedrører, alene et enkelt indkomstår.

I samme år er der af kontoret udsendt bødeopkrævninger i 684 sager, der til dels er indgået i tidligere år. Disse opkrævninger fordeler sig således på indkomstdifferencer:

	til 4.999 kr.	24
fra 5.000 kr.	- 9.999 kr.	181
- 10.000 kr.	- 49.999 kr.	368
- 50.000 kr.	- 99.999 kr.	56
over 100.000 kr.		31
Andet revisoransvarssager m.v.)		<u>24</u>
Ialt		<u>684</u>

Sagerne fordeler sig endvidere således på tilregnellesform, tillægsskat og medvirkeransvar (revisoransvar):

Forsæt	286
Grov uagtsomhed	320
Tillægsskat	44
Revisoransvar	<u>23</u>
Ialt	<u>684</u>

I 1982 var der i 31 sager indkomstdifferencer på over 100.000 kr. Der henvises for så vidt angår bødefastsættelsen i disse tilfælde til vedlagte bilag 16.

10.2. Judicielle skattekontrollovsstraffesager i 1981 og 1982.

Som bilag 17 og 18 vedlægges oversigter over sager, der er behandlet af en særlig enhed i statsskattedirek-

toratet - retssagsafdelingen - som forestår samarbejdet med politi og anklagemyndighed i alle sager, der ikke kan afgøres administrativt.

Det fremgår heraf, at retssagsafdelingen har afsluttet behandlingen af følgende retssager:

1981	414
1982	445.

1 opgørelsen fra 1982 er det anført, at 15 sager er henlagt af politimesteren efter fremsendt tiltalebegæring fra statsskattedirektoratet. En nøjere gennemgang af disse sager viser følgende:

2 sager omhandlede dokumentfalsk (fremmedarbejdere) samt små § 13-forhold, som efter praksis ikke medtages, hvorfor sagerne alene blev fremmet som dokumentfalsk.

2 sager vedrørte grove overtrædelser af straffeloven (narko og underslæb) samt ubetydelige § 13-forhold. Sagerne blev alene fremmet for overtrædelserne af straffeloven.

2 sager blev fremsendt til politiet med anmodning om bistand efter skattekontrollovens § 22, men blev senere henlagt som straffesager.

1 sag vedrørte et aktieselskab, hvor sagen kun blev gennemført for de to aktionærer.

2 sager blev henlagt, fordi de pågældende (fremmedarbejdere) var enten udvist eller rejst tilbage til hjemlandet.

2 sager vedrørte små medvirkensforhold, der blev afsluttet med advarsler.

4 sager, hvori statsskattedirektoratet havde anmodet om tiltale, blev efter efterforskning hos politiet, henlagt på grund af bevisets stilling.

Som det fremgår af det anførte, har der således i hele året 1982 kun foreligget 4 tilfælde, hvor en ændret bedømmelse af bevisgrundlaget har ført til henlæggelse af sager, hvor statsskattedirektoratet har anmodet om tiltalerejsning. Det har i alle tilfælde drejet sig om mindre sager, hvor der er fremkommet nye oplysninger, der har ændret bevisbedømmelsen.

I opgørelsen fra 1982 er endvidere anført, at der er sket frifindelse i 11 retssager.

En af disse domme omhandler en overtrædelse af skattekontrollovens § 16, stk. 1, en sag omhandler revisoransvar og tre sager omhandler fremmedarbejders forsørgelseskontrakter.

Til yderligere belysning af forholdet mellem statsskattedirektoratets/anklagemyndighedens under straffesagen nedlagte påstand og resultatet af den endelige dom, har udvalget anmodet statsskattedirektoratet om statistiske oplysninger for en begrænset, men typisk periode eksempelvis et kvartal eller for et begrænset, men typisk antal sager.

Af statsskattedirektoratets notat fremgår, at man har valgt at gennemgå de seneste 50 domme i rene bødesager i perioden indtil marts 1981, og at man, udover at kommentere resultatet af disse domme, har udarbejdet et særskilt bilag, hvorpå de pågældende skatteydere er anført med stillingsbetegnelse og en angivelse af differencens art. Endvidere er anført tiltalebestemmelsen, bødepåstanden og dommens resultat, jfr. bilag 19.

Notatets kommenterende del er sålydende:

- A. "Af de 50 sager er der i 35 sager afsagt dom helt i overensstemmelse med bødepåstanden (eller med ubetydelige afvigelser), hvilket vil sige i 70% af sagerne. Det bemærkes, at 14 af de 35 domme er landsretsafgørelser.

B. I de resterende 15 sager (30%) har domstolene ikke fulgt bødepåstanden. Disse sager kan inddeles i 4 kategorier.

1. I to sager (4%) er der af bevismæssige grunde afsagt frifindelsesdom. Den ene sag drejede sig om en direktør, der med urette havde fra-trukket præmie til pensionsforsikring, som var betalt af selskabet. Han blev dømt i byretten, men under behandlingen i landsretten udtalte den lokale skatterevisor, at fejlen var så iøjnespringende, at den ikke var til at overse, hvilket bevirkede, at landsretten bedømte forholdet som simpelt uagtsomt. Den anden sag drejede sig om en minkavler, hvor retten ikke mente, at der forelå tilstrækkeligt bevis for, at den pågældende havde modtaget indtægten.
2. I to sager (4%) statuerede retten, at der forelå et strafbart forhold, men lod straffen bortfalde i medfør af straffelovens § 84, stk. 1, nr. 3, jfr. stk. 2 (retsvildfarelse).
3. 14 sager (8%) var der rejst tiltale efter § 13, stk. 1, men retten fandt af bevismæssige grunde, at der kun kunne domfældes for grov uagtsomhed og i to af sagerne kun for en del af beløbet.
4. 17 sager (14%) har retten af forskellige grunde bedømt de strafbare forhold mildere end statsskattedirektoratet og anklagemyndigheden.
I det omfang den nedsatte bøde er begrundet i dommen, er der som begrundelser f.ex. anført: økonomiske forhold, skatteunddragelsen har ikke været det primære forhold, ændret vidneforklaring i retten eller kun domfældelse for en del af forholdet."

11. Sagkyndig bistand til skatteyderen i administrative skattekontrollovsstraffesager.

En bødesag vil normalt opstå på den måde, at sagen udtages i en kommune for derefter at blive sendt til et amtsskatteinspektorat til bedømmelse.

Skønner amtsskatteinspektoratet, at der kan foreligge strafansvar, vil sagen blive gjort til genstand for en mundtlig forhandling med skatteyderen og/eller hans revisor eller advokat.

Sager mod selvstændige erhvervsdrivende frembyder i langt højere grad end sager mod lønmodtagere vanskelige juridiske problemer og tilsvarende vanskelige og uoverskuelige regnskabsmæssige problemer. Selvstændige erhvervsdrivende møder derfor så godt som altid til forhandlingen med skattemyndighederne ledsaget af en revisor og/eller en advokat. Omvendt er det i de relativt ukomplicerede sager mod lønmodtagere forholdsvis sjældent, at skatteyderen bistås af professionelle rådgivere under forhandlingerne med skattemyndighederne.

12. Skatteyderens adgang til at tilbagekalde en bødevedtagelse.

Indledningsvis skal det bemærkes, at der inden for skattekontrollovens område ikke findes udtrykkelige regler, der indrømmer skatteyderen en "fortrydelsesret".

Ifølge praksis vil statsskattedirektoratet imidlertid normalt tiltræde, at en skatteyder, der administrativt har vedtaget en bøde for overtrædelse af skattekontrolloven, får lejlighed til at få sagen indbragt for domstolene. Det er dog en forudsætning herfor, at skatteyderens anmodning herom fremkommer inden en rimelig frist - i almindelighed inden der er forløbet et år.

Den 1. maj 1982 trådte nogle nye interne bestemmelser om behandling af skattekontrollovsbødesager i kraft, jfr. herom ovenfor under afsnit 6.2. Intentionen med disse bestemmelser - der blev udformet på grundlag af en særlig arbejdsgruppes overvejelser - var at styrke retssikkerheden i behandlingen af administrative skattekontrollovsbødesager. De nye regler må forventes at medføre en betydelig nedgang i antallet af bødevedtagelser, som efterfølgende begæres indbragt, for domstolene. De nye regler må endvidere som en konsekvens antages at medføre en nedsættelse af "fortrydelsesfristen".

Kapitel 3.

Administrative bøder efter kildeskatteloven.

1. Kildeskatteordningen.

Før kildeskatteordningens indførelse den 1. januar 1970 blev de personlige skatter, d.v.s. indkomst- og formueskat til staten, kommunal og amtskommunal indkomstskat, folkepensionsbidrag samt kirkelige afgifter, beregnet og opkrævet på grundlag af den personlige indkomst i det foregående kalenderår.

Dette system blev ændret i forbindelse med indførelsen af kildeskatteordningen, idet man herved gennemførte princippet om "samtidighedsbeskatning", hvilket vil sige, at indkomsten beskattes i så nær tilknytning til indkomsterhvervelsen som muligt.

Den første kildeskattelov (lov nr. 100 af 31. marts 1967 om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v.) trådte i kraft den 1. januar 1970. Loven er senest bekendtgjort ved ministeriet for skatter og afgifters lovebekendtgørelse nr. 551 af 6. oktober 1982.

Ifølge kildeskattelovens § 41, stk. 1 sker beskatningen i løbet af indkomståret med foreløbige beløb, enten ved indeholdelse i den skattepligtige indkomst efter reglerne i lovens §§ 43-49, hvilket benævnes henholdsvis A-skat og A-indkomst eller ved indeholdelse i aktieudbytte m.v. efter reglerne i lovens afsnit VI, hvilken særlige, foreløbige skat benævnes udbytteskat. Skattepligtig indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat, benævnes B-indkomst, og den foreløbige skat heraf, benævnt B-skat, indbetales af skatteyderen selv i henhold til skattebillet fordelt med 10 rater pr. år.

Som nævnt ovenfor opkræves den foreløbige skat ved indtægtskilden både for så vidt angår A-indkomst

og aktieudbytte m.v. Dette sker ved, at den beregnede, foreløbige skat fratrækkes i indkomsten eller aktieudbyttet m.v. af den, for hvis regning udbetalingen foretages (den indeholdelsespligtige), inden der sker udbetaling til indkomstmodtageren, jfr. lovens §§ 46, stk. 2 og 65, stk. 1. Ved slutligningen, der foretages efter udløbet af det pågældende kalenderår, sker der en regulering af disse foreløbige skatter, og der udskrives en slutskat.

Den af arbejdsgiveren (den indeholdelsespligtige) indeholdte A-skat af A-indkomst, især lønmodtagerindtægter, skal arbejdsgiveren afregne med skattemyndighederne, således at indeholdt A-skat fra én kalendermåned normalt skal indbetales den 1. i den følgende måned med sidste rettidige indbetalingsdag den 10. i forfaldsmåned. Samtidig skal den indeholdelsespligtige afgive en redegørelse for indeholdelsen.

Har en indeholdelsespligtig udvist uorden eller forsømmelse ved indeholdelsen eller afgivelsen af redegørelsen, kan skattemyndighederne pålægge ham at indbetale og medsende redegørelse med kortere frist (permanent incasso).

Kontrollen med de indeholdelsespligtige varetages dels af statsskattedirektoratet, dels af de kommunale skattemyndigheder (arbejdsgiverkontrollen). Som led i denne kontrol kan skattemyndighederne f.eks. foretage eftersyn af regnskabsmateriale hos de indeholdelsespligtige og herunder kræve forelagt dokumenter af betydning for skattekontrollen, jfr. lovens § 86.

Administrationen af kildeskattesystemet forudsætter således i væsentlig grad medvirken fra arbejdsgiverens (den indeholdelsespligtiges) side. En grundlæggende betingelse for systemets praktiske gennemførelse er, at arbejdsgiveren har anmeldt sig til det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR) og senere under arbejdsforholdets forløb foretager den nødvendige

indeholdelse og indbetaling af A-skatten og redegør for indeholdelserne over for skattemyndighederne.

Indeholdte, men ikke indbetalte A-skattebeløb kan inddrives ved udlæg, jfr. lovens § 72, stk. 1. Undladelsen af at foretage pligtig indeholdelse, samt ikke-indbetaling eller ikke-rettidig indbetaling af indeholdte beløb er tillige ansvarspådragende, jfr. lovens § 74.

2. Kildeskattelovens § 79.

Som nævnt foran i kap. 2. er der hjemmel for administrativ bødevedtagelse for overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser.

Denne hjemmel er fastsat i lovens § 79, der er affattet således:

"§ 79. Såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning."

Bestemmelsen er ligesom skattekontrollovens § 20 udformet i nær overensstemmelse med bestemmelsen i retsplejelovens § 931 om bødeforelæg, dog således at der ikke i kildeskattelovens § 79 er fastsat noget

bødemaksimum, hvilket giver mulighed for en administrativ afgørelse med i princippet ubegrænset høje bøder. Efter retsplejelovens § 931 er en administrativ afgørelse udelukket, såfremt sagen skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2.000 kr.

Denne manglende fastsættelse af bødemaksimum i kildeskattelovens § 79 har bevirket, at der indtil nu administrativt har været forelagt bøder på op til 525.000 kr. Dette uanset, at det af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at det forudsættes, at mere alvorlige bødestrafte indbringes for domstolene, jfr. FT 1966-67 A spalte 957.

Kildeskattelovens § 79, der er placeret i lovens afsnit VIII indeholdende de materielle straffebestemmelser m.v., bemyndiger - på tilsvarende måde som skattekontrollovens § 20 - ministeren for skatter og afgifter eller den han delegerer sin kompetence til at afgøre sager om overtrædelse af lovens straffebestemmelser administrativt.

Der er dog to væsentlige forskelle på ordningerne efter henholdsvis skattekontrolloven og kildeskatteloven.

For det første er der inden for skattekontrollovens område sket delegation til ligningsrådet af kompetencen til at afgøre skattestraffesagerne administrativt, hvorimod kompetencen til at afgøre skattestraffesager administrativt inden for kildeskattelovens område er delegeret til statsskattedirektoratet alene.

For det andet hviler ligningsrådets kompetence på en række bemyndigelsesskrivelser fra ministeren for skatter og afgifter (skattedepartementet), jfr. afsnit 1.1. in fine, hvorimod statsskattedirektoratets kompetence, der oprindeligt lå hos skattedepartementet, har hjemmel i en bekendtgørelse, nærmere betegnet bekendtgørelse nr. 269 af 23. juni 1972 om bødeforelæg efter kildeskatteloven.

3. De materielle straffebestemmelser i kildeskatteloven.

Kildeskattelovens vigtigste straffebestemmelser findes i §§ 74 og 75. Groft taget kan det strafbare område opdeles i to situationer:

§ 74, stk. 1, arbejdsgiverens undladelse af at indeholde eller rettidigt indbetale indeholdte skattebeløb eller redegøre for de foretagne indeholdelser i rette tid, og

§ 75, stk. 1, skatteyderens modtagelse af A-indkomst vidende om, at indkomstskat ikke er indeholdt, og skatteyderens afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til skattemyndighederne om forskellige forhold, herunder oplysninger til brug ved vurderingen af, om A-skat skal indeholdes.

Straffebestemmelserne lyder således:

3.1. "§ 74. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved uagtsomhed

- 1) Undlader at opfylde pligt til at foretage indeholdelse af A-skat eller udbytteskat,
- 2) undlader at indbetale indeholdte skattebeløb i rette tid,
- 3) undlader rettidigt at afgive de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede oplysninger,
- 4) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede forhold.

Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år.

3.2. § 75. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der

- 1) lader sig udbetale A-indkomst vidende om, at der ikke i indkomsten er indeholdt A-skat som påbudt,

- 2) forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser efter § 45, stk. 1 og 3, § 48, stk. 6, § 51, § 52, stk. 2, eller § 53 eller i forbindelse med en af de i disse bestemmelser nævnte ansøgninger fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse,
- 3) forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for den skatte- og afgiftsmæssige bedømmelse af et dødsbos opgørelser efter § 14, stk. 3, § 14, stk. 10, § 15, § 15 A, § 20, stk. 2, § 20 B, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4, eller af en endelig boopgørelse, eller i forbindelse med en af de nævnte opgørelser fortier oplysninger af betydning for bedømmelsen, eller
- 4) forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved beregning af passivposter eller en afgørelse om forhåndsbesked efter § 33 A, eller i forbindelse med anmodning om en sådan beregning eller afgørelser fortier oplysninger af betydning for denne.

3.3. § 76. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

3.4. § 77. Er en af de i §§ 74 og 76 nævnte lovovertrædelser begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

3.5. § 78. Sager angående overtrædelserne behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 (nu kapitlerne 69, 70, 72 og 73) omhandlede retsmidler finder anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge."

- 3.6. I henhold til § 73, stk. 10, finder bestemmelserne i § 74 tilsvarende anvendelse med hensyn til de i denne paragraf omhandlede forhold, det vil sige i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver har fået særligt pålæg om at foretage løntilbageholdelse hos en indkomstmodtager for ældre skatterestancer, jf. § 73, stk. 1.
- 3.7. I § 76 bestemmes, at i forskrifter, der er udfærdiget i medfør af kildeskatteloven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Som de vigtigste forskrifter kan nævnes:

1. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 145 af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven.
2. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 544 af 20. december 1971 om A-skat efter kildeskatteloven.
3. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 545 af 20. december 1971 om regnskabsførelse efter kildeskatteloven.
4. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 556 af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven.

4. Fremgangsmåde ved behandlingen af sager om overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser.

Under afsnit 1. er det i korthed anført, at en af forudsætningerne for at kildeskattesystemet i praksis kan fungere efter hensigten bl.a. er en væsentlig grad af medvirken fra arbejdsgivernes (de indeholdelsespligtiges) side. Denne medvirken består for det første i, at arbejdsgiveren tilmelder sig det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR). Denne tilmelding er afgørende for kontrollen med, om arbejdsgiveren udfører de pligter, som kildeskatteordningen har pålagt ham.

For det andet skal arbejdsgiveren under et arbejdsforholds forløb foretage den nødvendige indeholdelse af A-skatten og herefter indbetale denne rettidigt til statsskattedirektoratet.

Endvidere er arbejdsgiveren forpligtet til over for skattemyndighederne at redegøre for, de foretagne indeholdelser samtidig med indbetalingen.

4.1. Kontrollen med arbejdsgiverne (de indeholdelsespligtige)

Under skattedepartementet er statsskattedirektoratet det centrale organ, der varetager statens opgaver i forbindelse med administrationen af kildeskatteloven og for så vidt angår kontrollen med, at de indeholdelsespligtige overholder de pligter, der påhviler dem efter kildeskatteloven, er der i lovens § 86 givet skattemyndighederne hjemmel til hos de indeholdelsespligtige at foretage eftersyn af alt regnskabsmateriale, herunder skattekort og andre dokumenter af betydning for kontrollen. Endvidere er der i lovens § 86 hjemmel til overfor indeholdelsespligtige, der fører regnskab, at kræve regnskabsmaterialet indsendt, ligesom der er hjemmel til hos modtageren af A-indkomsten at indhente oplysninger til brug ved kontrollen med indeholdelserne.

Adgangen til eftersyn, fremlæggelse af dokumenter og indsendelse af regnskabsmateriale, kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, jfr. lovens § 86. Derimod kan der ikke som ved ligningskontrol, jfr. skattekontrollovens § 6, opnås bistand fra politiet.

Til varetagelse af kontrollen med de indeholdelsespligtige fandt man ved kildeskatteordningens indførelse kommunernes medvirken nødvendig, og der blev mellem skattedepartementet og de kommunale organisationer truffet aftale om, hvilke arbejdsopgaver der skulle varetages af kommunerne, og til dels, hvilken funktion statsskatteadministrationen skulle have i forbindelse med disse opgavers udførelse.

Det er statsskattedirektoratet, der efter skattedepartementets bemyndigelse eller godkendelse fastlægger retningslinierne for indeholdelsespligten, udarbejder de nødvendige vejledninger og anvisninger samt træffer afgørelse i spørgsmål om trækregler m.v.

Statsskattedirektoratet varetager desuden alle centrale funktioner i forbindelse med registrering af indeholdelsespligtige samt EDB-² fehandling af indbetalinger og redegørelser. For at effektivisere varetagelsen af denne administration og især for at lette skattemyndighedernes mulighed for kontrol med, at arbejdsgivere og andre, der skal indeholde A-skat og udbytteskat virkelig indeholder og indbetaler denne, er der oprettet et centralregister over indeholdelsespligtige personer og selskaber (CIR)

CIR-registret er et EDB-register, der indeholder stamoplysninger vedrørende ATP, selskabsbeskatningen samt indeholdelsespligten vedrørende udbytte- og A-skat efter kildeskatteloven. Efter registreringen tilsendes den indeholdelsespligtige et registreringsbevis, ligesom der tilsendes arbejdsgiverkommunen et arbejdsgiverstamkort, der angiver de oplysninger, der er registreret i CIR-registret. Den indeholdelsespligtige vil efter registreringen være undergivet en maskinel kontrol i statsskattedirektoratets EDB-system samt en direkte kontrol gennem den stedlige arbejdsgiverkommune. For at varetage denne kontrol er der i de enkelte kommuner oprettet en såkaldt arbejdsgiverkontrol. Denne tilser, dels at de foreskrevne ordensmæssige rammer til sikring af registrering og kontrol med indeholdelse og indbetaling er til stede hos de enkelte indeholdelsespligtige, dels at det, der registreres, er i overensstemmelse med virkeligheden. Kontrollen udøves enten ved gennemsyn af indkaldt regnskabsmateriale eller ved udgående virksomhedsbesøg.

Konstateres det ved et kontrolbesøg eller på anden måde, at den indeholdelsespligtige ikke har opfyldt de ham

pålagte pligter, har arbejdsgiverkontrollen mulighed for at give vejledning og foretage regulering af de begåede fejl eller, såfremt sagen ikke kan ordnes lokalt, at indberette sagen over amtsskatteinspektoratet til statsskattedirektoratet med henblik på, at der eventuelt rejses straffesag mod den pågældende for overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser.

4.2. Sagernes indberetning og ekspedition.

Ifølge sagens natur er det naturligtvis ikke således, at den kommunale arbejdsgiverkontrol skal indberette enhver konstateret uregelmæssighed.

For at sikre en ensartet kontrol og indberetning har statsskattedirektoratet derfor givet nærmere retningslinier for arbejdsgiverkontrollens varetagelse af denne funktion.

Disse retningslinier var oprindeligt fastsat i KD-meddelelse nr. 13 af 5. marts 1971, jfr. bilag 20. Denne er senere blevet afløst af SD-cirkulære 1980-45 af 14. november 1980, som indeholder relativt detaljerede indberetningsregler, jfr. bilag 21.

Med hensyn til den hyppigst forekommende type af overtrædelser "ikke-rettidig indbetaling af indeholdt A-skat", jfr. kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, fremgår det af cirkulæret, at indberetning skal ske, når det konstateres,

1. at tilsvaret vedrørende mindst 4 måneder ikke er indbetalt rettidigt, og de ikke-rettidigt indbetalte beløb i alt overstiger 50.000 kr., eller
2. at tilsvaret - uanset størrelsen - vedrørende mindst 8 måneder trods påkrav ikke er indbetalt rettidigt.

Herudover kan kommunen i særligt grove tilfælde foretage indberetning.

Indberetningen skal indeholde en nøjagtig opgørelse af samtlige tilsvær og indbetalinger inden for overtrædelsesperioden. Forinden der indberettes straffesag vedrørende skønsmæssige tilsvær, skal der foretages arbejdsgiverkontrol hos den indeholdelsespligtige, og det skal af indberetningen fremgå, hvorledes tilsværet er fastsat. Skattebeløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for i henhold til kildeskattelovens § 69, stk. 1, henholdsvis § 83, stk. 1, (udbetaling via Lønmodtager-nes Garantifond) må ikke indgå i tilsværsopgørelsen.

Der skal endvidere redegøres for kommunen inddrivelses-skridt i sagen, herunder datoen for foretagne udlæg, datoen for foretagne modregninger samt oplysning om afdragsordninger.

Cirkulæret indeholder lignende forskrifter vedrørende overtrædelser af andre af kildeskattelovgivningens straffebestemmelser. Den gennemgående vending er, at "særlig grove overtrædelser" skal indberettes, samt at der i forbindelse hermed også skal medtages andre overtrædelser.

Ved den juridiske sagsbehandling i statsskattedirektoratet tages der stilling til, om der rent faktisk og retligt foreligger en overtrædelse af kildeskatteloven m.v., og, dersom dette er tilfældet, om sagen kan afgøres administrativt, jfr. lovens § 79, eller om den skal indbringes for retten som politisag, jfr. lovens § 78.

Såvel ekspeditionsformen, der anvendes ved sagernes fremsendelse til politiet, som den praksis, der følges ved bødefastsættelsen, er fastlagt ved samarbejde med anklagemyndigheden (rigsadvokaturen). Denne praksis er genstand for en løbende justering under hensyntagen til udviklingen i retspraksis på området, og alle spørgsmål af videregående strafferetlig relevans bliver i hvert enkelt tilfælde forelagt rigsadvokaten, før de føres ud i praksis.

5. Fastsættelse af den administrative bøde efter kildeskatteloven.

Den hyppigst forekommende overtrædelse af kildeskatteloven er undladelse af at indbetale indeholdte skattebeløb i rette tid, jfr. lovens § 74, stk. 1, nr. 2. I 3 domme fra august 1972 (UfR 1972/881, 882 og 884 H), jfr. under afsnit 5.2., tiltrådte højesteret, at bøder for sådanne overtrædelser fastsættes til et afrundet beløb beregnet efter en procentsats pr. måned af den til enhver tid værende restance, og at den procentuelle beregning - i hvert fald når tiltale begæres rejst inden rimelig tid - løber, indtil tiltalebegæringen fremsættes. Udgangspunktet for bødefastsættelsen er 2% af den månedlige restance svarende til ca. det dobbelte af rentegevinsten, og denne sats anvendes i sager, hvor restancen ikke, eller i hvert fald kun delvis, er betalt, inden statsskattedirektoratets tiltalebegæring foreligger eller bødeforelæg fremsendes. I tilfælde, hvor hele restancen er betalt, inden tiltalebegæringen foreligger eller bødeforelægget fremsendes, reduceres bødesatsen til 1½% pr. måned, og ved betaling af den væsentligste del af restancen (ca. 90%) reduceres bøden til 1,8% pr. måned. Det bemærkes, at der ved siden af en eventuel bøde for manglende betaling af indeholdt kildeskat beregnes morarenter af restancen, jfr. lovens § 63, stk. 2. Morarenten udgør 1,3% pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

Lignende procentsatser ved bødefastsættelsen anvendes ved overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 4, (afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om foretagne indeholdelser m.v.) og § 73, stk. 1, (lønindeholdelse i henhold til særligt pålæg). Ved overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, og § 75, nr. 1, (udbetaling/og modtagelse af A-indkomst, hvor der ikke er indeholdt A-skat) fastsættes bøderne til 25% af den ikke indeholdte A-skat, svarende til bødesatsen på årsbasis for forsinkede indbetalinger.

Sager af denne art er iøvrigt ret ofte tillige kombineret med skattekontrollovsovertrædelser.

Overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 3, (pligten til at indsende redegørelse for indeholdelser) foreligger ofte i tilslutning til forsinkelse med indbetaling og medfører, også når overtrædelse foreligger selvstændigt, en bøde på 100 kr. pr. manglende redegørelse. Bøden fastsættes til 200 kr. pr. redegørelse, hvis den må udfærdiges af skattevæsenet. Omfatter forholdet et større antal redegørelser, nedsættes bøden skønsmæssigt, ligesom bøden forhøjes, hvis tilsvaret er af betydelig størrelse.

Bødetakster i størrelsesordenen 100-500 kr. anvendes ved overtrædelse af de øvrige ordensforskrifter såsom tilmeldings-, oplysnings- og regnskabsforskrifter.

Som betingelse for strafansvar gælder for alle ovennævnte overtrædelser, at forholdet subjektivt kan tilregnes overtræderen som forsætligt eller groft uagtsomt.

Med hensyn til sanktionsfastsættelsen bemærkes særligt, at graden af tilregnelser ikke indgår som udmålingsfaktor ved bødeberegningen, jfr. Per Hessel: "Kildeskattelovens straffebestemmelser", 1979 side 110.

5.1. Domstolspraksis.

Anklagemyndighedens årsberetning for 1973, afgivet af rigsadvokaten, indeholder side 84 ff en redegørelse for "kildeskattestrafferet", som i forkortet form er gengivet i "Juristen" 1974, side 269 ff. Redegørelsen, der er udarbejdet af rigsadvokat Per Lindegaard og vicesstatsadvokat, advokat Birgitte Vestberg, indeholder en oversigt over de mest almindeligt forekommende overtrædelser af kildeskatteloven. En udførlig gennemgang af retspraksis findes endvidere i Per Hessel: "Kildeskattelovens straffebestemmelser", 1979.

Endelig kan der henvises til en artikel af lektor J.O. Engholm Jakobsen i "Juristen og Økonomen" 1979 side 417 ff. "Om den indeholdelsespligtiges strafansvar efter kildeskatteloven."

5.2. Ledende højesteretsdomme om strafudmålingen i bødesager efter kildeskattelovens § 74, stk. 3, nr. 2.

Til belysning af strafudmålingen i sager om overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, kan nævnes følgende centrale højesteretsdomme:

Højesterets dom af 21. august 1972 (UfR 1972/881 H).

En arbejdsgiver T havde i februar 1970 - a.pril 1971 og juni - oktober 1971 undladt rettidigt at indbetale indeholdt A-skat, ialt 117.686 kr. til kildeskattedirektoratet. Restancerne var ikke senere betalt. Det tiltrådtes, at bøderne for restancer af denne art ansættes til et afrundet beløb, beregnet efter en procentsats pr. måned af den til enhver tid værende restance, og at den procentuelle beregning - i hvert fald når tiltale begæres rejst inden rimelig tid - løber, indtil tiltalebegæring fremsættes. Det tiltrådtes endvidere, at bøden, når intet af restancen er betalt, inden tiltale er begæret, i almindelighed beregnes på grundlag af en sats af 2% pr. måned. T ansås herefter med en bøde på 25.000 kr. subsidiært hæfte i 30 dage. (Dissens for at fastsætte bøden ud fra en sats af 1% månedligt af restancerne og for at anse T med en bøde på 15.000 kr. subsidiært hæfte i 25 dage) .

Højesterets dom af 21. august 1972 (UfR 1972/882 H).

En arbejdsgiver T havde i april 1970 - august 1971 undladt rettidigt at indbetale indeholdt A-skat, ialt 454.611 kr. til kildeskattedirektoratet. Restancerne var senere betalt. Det tiltrådtes, at bøder for forseelser af denne art ansættes til et afrundet beløb, beregnet efter en procentsats pr. måned af den til enhver tid værende restance, og at den procentuelle beregning -i hvert fald når tiltale begæres rejst inden

rimelig tid - løber, indtil tiltalebegæring fremsættes. Det tiltrådtes endvidere, at udgangspunktet for beregningen af bøden i den foreliggende sag var en sats af 2% pr. måned - svarende til 48.414 kr. Under hensyn til, at den væsentligste del af restancen var betalt, inden tiltale begæredes, ansås T med en bøde på 40.000 kr., subsidiært hæfte i 40 dage. (Dissens for at fastsætte bøden udfra en sats af 1% månedligt af restancerne og for at anse T med en bøde på 25.000 kr., subsidiært hæfte i 40 dage).

Højesterets dom af 21. august 1972 (UfR 1972/884 H).

En arbejdsgiver T havde i januar - september 1970 undladt rettidigt at indbetale indeholdt A-skat, ialt 567.388 kr. til kildeskattedirektoratet samt undladt rettidigt at indsende redegørelse for 3 kvartaler. Restancerne var senere betalt. Det tiltrådtes, at bøder for forseelser af denne art ansættes til et afrundet beløb, beregnet efter en procentsats pr. måned af den til enhver tid værende restance, og at den procentuelle beregning - i hvert fald når tiltale begæres rejst inden rimelig tid - løber, indtil tiltalebegæring fremsættes. Det tiltrådtes endvidere, at bøden, når restancen er betalt, inden tiltale er begæret, i almindelighed beregnes på grundlag af en sats af 1½% pr. måned. T ansås herefter med en bøde på 40.000 kr., subsidiært hæfte i 40 dage (Dissens for at fastsætte bøden ud fra en sats af 1% månedligt af restancerne og for at anse T med en bøde på 25.000 kr., subsidiært hæfte i 40 dage).

Anvendelse af bødesatserne 2%, 1,8% og 1,5% er idag almindelig praksis ved såvel retslige som administrative afgørelser, jfr. Anklagemyndighedens årsberetning 1973, side 86 ff, samt rigsadvokatens cirkulære af 20. oktober 1972 vedrørende behandlingen af kildeskattesager.

5.3. Særligt om ekspeditionstid.

5.3.1. 24 måneders-reglen.

For at imødekomme Højesterets krav om en rimelig ekspeditionstid besluttede statsskattedirektoratet at indføre en maksimumsgrænse på 24 måneder for bødeberegningsperiodens længde, således at der ved overtrædelse herudover foretages en supplerende bødeberegning. Denne 24 måneders-regel skal ses på baggrund af de bødeberegningsperioder på henholdsvis 21, 17 og 12 måneder, som blev accepteret som rimelige i de tre ovenfor nævnte højesteretsafgørelser, jfr. Anklagemyndighedens Årsberetning 1973, s. 91 f.

I de første år af kildeskattelovens gyldighedsperiode ses der ikke at foreligge nogen direkte stillingtagen til 24 måneders-reglen, omend der synes en tendens ved landsretterne til ikke at ville acceptere bødeberegningsperioder på meget over 20 måneder, jfr. eksempelvis følgende Østre landsrets dom af 17. september 1976 (4. afd. nr. 103/76):

"T var i restance fra juli 1970, men alene tiltalt for en bødeperiode fra november 1972 - april 1975. Ved udregning af bøden havde direktoratet anvendt en bødeberegningsperiode på 24 måneder til november 1974, hvilket gav kr. 111.346,00 og for de resterende 6 måneder til april 1975 en bøde på kr. 9.462,00, hvilket samlet og nedrundet medførte bødepåstand på kr. 120.000,00. Statsskattedirektoratet tilbød bødeforelæg den 16. juli 1975 og begærede tiltale den 27. november 1975. Anklagemyndigheden oplyste, at statsskattedirektoratet trods skriftlig og mundtlig forespørgsel ikke havde givet forklaring på, hvorfor sagen ikke var rejst tidligere end sket. Under hensyn til det tidsrum, der var hengået fra 1. overtrædelse og indtil bødeforelæg fremsættes, fandt landsretten, at bøden burde fastsættes til kr. 90.000,00, forvandlingsstraf hæfte 30 dage."

Retten lægger i dette tilfælde vægt på den tid, der er forløbet mellem 1. overtrædelse og bødeforelæggets fremsendelse, og den idømte bøde svarer til en bødebe-

regningsperiode på ca. 20 måneder.

Ved højesterets dom af 21. oktober 1980 (UfR 1980/1016H) er 24 måneders-reglen godkendt. I præmisserne til dommen udtales, "at der ikke er forelagt Højesteret materiale til nærmere belysning af, hvorvidt anvendelsen af en bødeberegningsperiode på maksimalt 24 måneder generelt må antages at være nødvendig for effektivt at håndhæve pligten til rettidig indbetaling af indeholdte A-skatter eller for at få eventuelle afdragsordninger vedrørende opståede restancer overholdt. Der findes dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at afkorte beregningsperioden i den foreliggende sag."

I anledning af den afsagte højesterets dom udsendte rigsadvokaten "Meddelelse nr. 3/1980" af 12. november 1980, j.nr. JU 3284, i hvilken rigsadvokaten fortolker rækkevidden af dommen på en række principielle områder, herunder også for så vidt angår 24 måneders-reglen.

Det fremgår af rigsadvokatens meddelelse, at "med hensyn til bødeperiodens længde fandt Højesteret ikke tilstrækkelig anledning til at afkorte beregningsperioden på 24 måneder."

5.3.2. 3 måneders-reglen.

I tilfælde hvor restancen ikke er betalt, men hvor der ikke sker nye overtrædelser standses bødeberegningen 3 måneder efter sidste ikke-rettidigt indbetalte tilsvær.

Denne regel finder tilsvarende anvendelse i bødeberegninger hvor der i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder sker fuld og rettidig indbetaling af tilsvær.

5.4. Udbyttestraffesager.

Som nævnt under afsnit 1. er et udbyttedeklarerende selskab forpligtet til at drage omsorg for indeholdelse

af "udbytteskat" efter reglerne i kildeskattelovens afsnit VI i forbindelse med enhver vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af udbytte af aktier eller andele i her i landet hjemmehørende selskaber.

Såfremt selskabet undlader at opfylde denne forpligtelse vil statsskattedirektoratet i almindelighed rejse en "udbyttestraffesag" mod selskabet efter nedenstående retningslinier.

Udbyttestraffesager forekommer sædvanligvis i to forskellige former:

1. Sager, i hvilke selskabet af egen drift har indsendt både udbytteerklæring og indbetalt udbytteskatten, men dette er sket for sent.
2. Sager, som er fremkommet på grundlag af kontrolmateriale, som statsskattedirektoratet har udsendt til de lignende skattemyndigheder. I disse sager har selskabet først indsendt udbytteerklæring og indbetalt udbytteskat efter at være blevet rykket af statsskattedirektoratet.

I den første type af sager vil statsskattedirektoratet normalt ikke forelægge selskabet bøde for ikke-rettidig indsendelse af udbytteerklæringen, men alene for ikke-rettidig indbetaling af udbytteskatten, beregnet efter samme principper som ved bøder for ikke-rettidig indbetaling af A-skat, jfr. lovens § 74, stk. 1, nr. 2. Sagerne rejses dog kun, såfremt udbytteskatten indbetales mere end 3 måneder for sent og den beregnede morarente for ikke-rettidig indbetaling af udbytteskatten overstiger kr. 1.000.

I den anden type af sager vil der i almindelighed blive givet bøde på 500 kr. for ikke-rettidig indsendelse af udbytteerklæringen, samt bøde for ikke-rettidig indbetaling af udbytteskatten, beregnet efter samme princip-

per som beskrevet ovenfor, d.v.s. efter lovens § 74, stk. 1, nr. 2. Udbytteerklæringen betragtes som redegørelse i udbyttestraffesagerne.

Hvis bødeberegningsperioden ikke strækker sig over 3 måneder, vil statsskattedirektoratet normalt ikke rejse straffesag, ligesom sagen alene afgøres med en advarsel, såfremt den beregnede samlede bøde er mindre end 1.000 kr.

Såfremt der til statsskattedirektoratet indkommer udbytteerklæringer for flere år og forfaldsdagen er forskellig fra år til år, vil der i almindelighed blive udfyldt et bødeberegningsskema for hver udbytteerklæring.

6. Statistiske oplysninger

6.1. Administrative kildeskattestraffesager i 1980, 1981 og 1982.

Statsskattedirektoratet har i ovennævnte periode ialt behandlet følgende sager vedrørende overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser:

1980	3.858
1981	3.185

Som bilag 22 vedlægges en oversigt over de pågældende sagers afgørelsesform. Det fremgår heraf, at knap halvdelen af sagerne i begge indkomstår er afgjort ved direkte bødeforelæg.

Der vedlægges endvidere som bilag 23 en oversigt over sagernes art, opgjort på grundlag af 345 straffesager, svarende til ca. 10% af statsskattedirektoratets "årsproduktion". Det fremgår heraf, at 74% af samtlige sager angår undladelse af rettidig indbetaling af indeholdt A-skat og rettidig indsendelse af redegørelser. Det bemærkes, at en del af disse sager alene vedrører undladelse af rettidig indbetaling af indeholdt A-skat.

Som bilag 24 vedlægges statistikker over bogføringer af bødeforelæg for årene 1980, 1981 og 1982, udarbejdet af skattebogholderiet i statsskattedirektoratet.

Det fremgår heraf, at skattebogholderiet i 1981 har bogført ialt 1.168 bødeforelæg på ialt 12,2 mill. kr.

Herudover er 665 bødeforelæg med et beløb på 7,7 mill, kr. sendt til politiet til eventuel vedtagelse. 144 bødeforelæg med et beløb på 1,7 mill. kr. har ikke kunnet inddrives og er derfor sendt til politiet med henblik på fastsættelse af forvandlingsstraf. I 21 tilfælde med beløb 164.217 kr. er der sket afgangsførelse på grund af uerholdelighed, idet der ikke har kunnet fastsættes forvandlingsstraf eller bødekravet er eftergivet af statsskattedirektoratet af andre grunde.

I 1982 har skattebogholderiet bogført ialt 1.186 bødeforelæg på ialt 13,6 mill. kr.

Herudover er 568 bødeforelæg med et beløb på 7,6 mill, kr. sendt til politiet til eventuel vedtagelse. 133 bødeforelæg med et beløb på 1,5 mill. kr. har ikke kunnet inddrives og er derfor sendt til politiet med henblik på fastsættelse af forvandlingsstraf. I 14 tilfælde med et beløb på 158.778 kr. er der sket afgangsførelse på grund af uerholdelighed, idet der ikke har kunnet fastsættes forvandlingsstraf eller bødekravet er eftergivet af statsskattedirektoratet af andre grunde.

6.2. Judicielle kildeskattestraffesager i 1980, 1981 og 1982.

Det fremgår af vedlagte bilag 22, at statsskattedirektoratet i perioden 1980-1981 incl. har fremsendt følgende sager direkte til anklagemyndigheden til rejsning af tiltale ved domstolene:

1980	372
1981	347

I perioden er således ca. 10% af det samlede sagsantal fremsendt til direkte tiltalerejsning ved domstolene.

Endvidere fremgår det af bilag 22, at statsskattedirektoratet i samme periode, efter først at have fremsendt bødeforelæg, som imidlertid ikke er returneret af den indeholdelsespligtige i vedtaget stand, har fremsendt følgende sager til anklagemyndigheden til tiltalerejsning:

1980	754
1981	712

I perioden er således ca. 20% af det samlede sagsantal fremsendt til efterfølgende tiltalerejsning ved domstolene.

Af opgørelsen, bilag 22, fremgår det endeligt, at det samlede antal sager, der enten direkte eller efterfølgende er fremsendt til anklagemyndigheden med henblik på tiltalerejsning, udgør:

1980	1.126
1981	1.059

Af et samlet antal ekspeditioner i perioden 1980-1981 incl. på ialt 7.043 sager er således ca. 30% fremsendt til anklagemyndigheden med henblik på en afgørelse ved domstolene.

Til belysning af forholdet mellem statsskattedirektoratets/anklagemyndighedens under straffesagen nedlagte påstand og resultatet af den endelige dom, har udvalget anmodet statsskattedirektoratet om statistiske oplysninger for en begrænset, men typisk periode - eksempelvis et kvartal - eller for et begrænset, men typisk antal sager.

Af statsskattedirektoratets notat fremgår, at man har valgt at gennemgå de 144 senest afgjorte domme inden for hele kildeskattestraffeområdet, det vil sige i perioden indtil marts 1983, og at man, udover at kommentere resultatet af disse domme, har udarbejdet et særskilt bilag, som viser fordelingen af de 144 straffesager på de enkelte straffebestemmelser, jfr. bilag 25.

Notatets kommenterende del er sålydende:

"I 95 af de 144 domme blev der afsagt dom i overensstemmelse med den nedlagte påstand, og i 49 af de 144 domme afveg dommen fra den nedlagte påstand.

Af disse 49 domme var der i 11 tilfælde forinden udsendt bødeforelæg og i 38 tilfælde var sagerne gået direkte til tiltale ved retten uden forudgående bødeforelæg.

Af de 11 domme med forudgående bødeforelæg blev bøden i 9 tilfælde nedsat i forhold til påstanden, og i 2 tilfælde skete der frifindelse.

I de 9 tilfælde, hvor bøden blev nedsat, var begrundelsen i 4 tilfælde, at skærpelse på grund af tidligere overtrædelser blev frafaldet som følge af det tidsrum, der var forløbet. I et tilfælde var begrundelsen forstraffens beskedne størrelse. I et tilfælde var begrundelsen den indeholdelsespligtiges hurtige berigtigelse som følge af virksomhedens egen kontrolvirksomhed. I 3 tilfælde var nedsættelsen ikke begrundet (nedsættelsen var ubetydelig i forhold til bødepåstanden).

I de 2 domme, hvor der skete frifindelse, var dommen i det ene tilfælde begrundet med, at det var manden, der reelt drev virksomheden, selvom det skete i hustruens navn (hustruen blev frifundet og manden dømt). Ægtefællerne afgav modstridende forklaringer om de faktiske forhold. Skattemyndighederne havde derfor henholdt sig til, at hustruen ifølge egen tilmelding var ansvarlig for indeholdelse og indbetaling af skatter. I det andet

tilfælde fandt retten, at tiltalte, der var ansat i mandens virksomhed, havde været uvidende om, at hun fik udbetalt løn uden indeholdelse."

7. Sagkyndig bistand til den indeholdelsespligtige i administrative kildeskattestraffesager.

Til brug for udvalgets overvejelser om, hvorvidt der på kildeskatteområdet - eventuelt for visse sagstyper - kan antages at være behov for sagkyndig bistand og i bekræftende fald på hvilket tidspunkt i sagsforløbet, en sådan bistand bør ydes, har udvalget rettet henvendelse til det pågældende fagkontor i statsskattedirektoratet, der i besvarelse af de stillede spørgsmål har anført følgende:

"På kildeskatteområdet kunne Advokat/revisorbistand så vidt ses alene være formålstjenlig i tilfælde, hvor bevisstillingen kan være tvivlsom. Advokat/revisorbistand kunne også tænkes at fungere som en kontrol af selve bødeberegningerne først og fremmest for at afsløre fejl.

For såvidt angår spørgsmålet om bevisstilling bemærkes, at der i visse typer af kildeskattesager kan foreligge tvivl, f.eks. om ansvarssubjektet. Som eksempel kan nævnes, hvorvidt hele eller dele af en bøde skal rettes mod en direktør eller anpartshaver i et selskab, hvorvidt bødekraft skal rettes mod en ægtefælle eller andre familiemedlemmer. Denne type sager vil altid, forinden direktoratet påbegynder en egentlig behandling, blive sendt til politimæssig efterforskning og den pågældende har på dette stadium i sagen ret til at få beskikket en advokat.

Tvivl om bevisstillingen kan endvidere komme frem i sager, hvor den indeholdelsespligtige/lønmodtageren hævder, at vederlaget er B-indkomst eller at man havde føje til at tro, at det var B-indkomst. Disse sager fremkommer ofte i forbindelse med spørgsmålet om at

anvende hæftelsesbestemmelserne i kildeskattelovens §§ 68 og 69.

Statsskattedirektoratet rejser alene straffesag i disse sidstnævnte tilfælde når der efter direktoratets opfattelse klart er tale om strafbare forhold. Såfremt bødekravet vil overstige 1.000 kr. afsluttes sagen principielt ikke administrativt, idet der hersker usikkerhed om udmålingen af bødestraffen. Domstolene fraviger den praksis, som er aftalt med rigsadvokaten, i et sådant omfang, at det ikke findes betryggende for tiden at afslutte disse sager administrativt.

I sådanne sager vil den pågældende således også have ret til at få beskikket en advokat ved sagens behandling hos politi og domstole.

For såvidt angår det anførte om kontrol af bødeberegningerne bemærkes, at det i enkeltstående tilfælde hænder, at advokater/revisorer kan påvise mindre fejl ved beregningerne, bødens fordeling med videre. Det forventes, at beregningsfejl vil blive endnu sjældnere, når det maskinelle bødeberegningssystem er taget i brug.

Såfremt kontrolformålet skal være anledning til at der ydes bistand, måtte denne ydes i forbindelse med bødeforelæggets udsendelse.

Konsekvensen heraf kunne blive, at statsskattedirektoratet må finde det mest hensigtsmæssigt, at alle bødesager afgøres ved domstolene, således at retsplejelovens regler om advokatbeskikkelse i alle tilfælde vil finde anvendelse."

Statsskattedirektoratet konkluderer herefter, at retssikkerheden på kildeskatteområdet er tilgodeset i videst muligt omfang igennem den praksis, som kildeskattestrafesagerne administreres efter, og at der

formentlig ikke er behov for yderligere advokat/revisorbistand set ud fra et retssikkerhedssynspunkt.

8. Adgangen til at tilbagekalde en bødevedtagelse.

Der findes ikke inden for kildeskattelovgivningen udtrykkelige regler om "fortrydelsesret".

Ifølge oplysninger fra statsskattedirektoratet sker det yderst sjældent, at den indeholdelsespligtige tilbagekalder sin tiltrædelse på et fremsendt bødeforelæg og der foreligger derfor ret få sager, i hvilke statsskattedirektoratet har måttet tage stilling til en "fortrydelsesret" for den indeholdelsespligtige.

Årsagen hertil er for en stor del, at gerningsindholdet normalt er realiseret på en utvivlsom måde i langt den overvejende del af kildeskattestraffesagerne, der som nævnt foran under afsnit 6.1. angår ikke rettidig indbetaling af indeholdt A-skat, jfr. lovens § 74, stk. 1, nr. 2.

Hertil kommer, at sagerne ofte angår en personkreds, som først vedtager bøder efter at have kontaktet en rådgiver.

Selvom sager om "fortrydelsesret" som ovenfor nævnt er yderst sjældent forekommende inden for kildeskatteområdet, har der dog i tidens løb foreligget enkelte sager om dette spørgsmål, og statsskattedirektoratet har da altid indrømmet den indeholdelsespligtige en "fortrydelsesret", således at den indeholdelsespligtige herved har fået mulighed for at indbringe strafspørgsmålet og -udmålingen til prøvelse for domstolene.

Det har dog været en forudsætning herfor, at anmodningen herom er blevet fremsat inden for en rimelig tid efter bødevedtagelsen.

Kapitel 4.

Udvalgets overvejelser vedrørende en bistandsordning.

1. Adgangen til administrativ afgørelse af straffesager.

Den almindelige adgang til at lade straffesager afgøre administrativt ved vedtagelse af bødeforelæg er fastlagt i retsplejelovens § 931. Efter denne bestemmelse kan politimesteren i stedet for at indlevere anklageskrift til retten tilkendegive en sigtet, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde. Tilkendegivelsen skal opfylde retsplejelovens krav til indholdet af et anklageskrift i politisager. Dette betyder, at sigtedes navn, og hvad der ellers kræves til hans nøjagtige betegnelse, skal anføres, ligesom den formentlige forseelse skal betegnes med sådan angivelse af tid, sted og andre nærmere omstændigheder, som kræves til forholdets tilstrækkelige og tydelige betegnelse, og med angivelse af de bestemmelser i loven m.v., som antages at være overtrådt, og i henhold til hvilke straf antages ifalden. Den maksimale bøde, der kan vedtages på denne måde, er en bøde på 2.000 kr. Skønner politimesteren, at lovovertrædelsen vil medføre en højere straf end bøde på 2.000 kr., må sagen indbringes for retten ved anklageskrift. Retsplejeloven indeholder ikke specielle regler om forsvarerbistand i forbindelse med en bødeforelægssag. I retsplejelovens § 732 er der imidlertid adgang for retten til på sigtedes eller politiets begæring at beskikke en forsvarer for sigtede under efterforskningen af en straffesag, når visse nærmere angivne omstændigheder gør det ønskeligt. Forsvarerbeskikkelse efter denne bestemmelse sker dog kun sjældent i forbindelse med bødeforelægssager. Dette skyldes, at det største område for retsplejelovens § 931 er de mindre færdselssager, hvor sanktionssystemet er temmelig standardiseret, og hvor der typisk ikke er behov for forsvarerbistand.

Skattekontrollovens § 20 og kildeskattelovens § 79 er særbe-

stemmelser om adgangen til administrativ afgørelse af skatte-
 straffesager, men de har på flere punkter lighed med den al-
 mindelige ordning efter retsplejeloven. Således er det også
 efter disse bestemmelser en betingelse 'for den administrative
 afgørelse, at den pågældende erkender sig skyldig i lovover-
 trædelsen og samtykker i, at sagen afgøres uden indbringelse
 for domstolene, ligesom bestemmelserne i overensstemmelse med
 retsplejelovens § 931 fastslår, at bødeforelæg skal opfylde
 retsplejelovens krav til indholdet af et anklageskrift. I den-
 ne forbindelse kan det fremhæves, at den tidligere praksis
 med indgåelse af bødeforlig mellem skatteyderen og skattemyn-
 dighederne i sager vedrørende skattekontrollovsovertrædelser
 nu er ændret, således at man i alle sager, hvor der er mulig-
 hed for en administrativ afgørelse, går frem i overensstem-
 melse med skattekontrollovens § 20. Skattelovene angiver ikke
 noget maksimum for den administrative bøde, således at visse '
 sager på grund af den skønnede bødes størrelse skal indbringes
 for retten. Skattelovene indeholder heller ikke regler om
 sagkyndig bistand til skatteyderen under skattemyndighedernes
 behandling af sagen, hvorved bemærkes, at retsplejelovens §
 732 kun finder anvendelse på sager, der er under politimæssig
 efterforskning.

Der er således på den ene side visse fælles træk ved bødefo-
 relægsordningen efter retsplejeloven og efter skattelovene.
 På den anden side er der også væsentlige forskelle på de to
 systemer, idet skattelovene giver mulighed for administrativ
 afgørelse af straffesager med i princippet ubegrænset høje
 bøder, og idet der i skattelovene ikke er regler om sagkyndig
 bistand. Udvalget har på denne baggrund drøftet, om der bør
 indlægges større retssikkerhedsgarantier i behandlingen af
 administrative skattestraffesager. Der er næppe tvivl om,
 at den højeste grad af retssikkerhed kunne opnås gennem en
 ophævelse af adgangen til administrative afgørelser, således
 at alle sager skal indbringes for domstolene. Dette spørgsmål
 falder imidlertid uden for udvalgets kommissorium. Udvalget
 finder denne begrænsning af kommissoriet velbegrundet, da en
 stor del af de administrative skattestraffesager er af en så-
 dan utvivlsomhed, at det må betragtes som unødigt formalisme

at omgærde disse med retsgarantier i form af obligatorisk domstolsbehandling. Der tænkes her på det ganske store antal sager, der er enkle og oplagte såvel i faktisk som retlig henseende, således at der hverken foreligger komplicerede bevisemaer eller opstår sanktionsmassige tvivlsspørgsmål. Udvalget har derimod med udgangspunkt i de oven for anførte forskelle på retsplejelovens og skattelovens regler fundet det nærliggende at overveje, om retsplejelovens regler helt eller delvist og eventuelt i modificeret form bør overføres til området for administrative skattestraffesager.

Udvalget har overvejet, om der bør indføres et beløbsmæssigt loft for de administrative skattebøder, således at bøder over en vis størrelse kun skal kunne idømmes ved retten. Der kan i denne forbindelse henvises til retsplejelovens 2.000 kr.s grænse. Endvidere kan der henvises til bemærkningerne til kildeskattelovens § 79, jfr. FT 1966-67.A sp. 957, hvor det forudsættes, at mere alvorlige bødestrafte indbringes for domstolene. Udvalget kan ikke anbefale, at der indføres et loft, idet en regel herom ingen sikkerhed giver for, at man til retslig behandling får udskilt de tvivlsomme sager. Retssikkerhedsmæssige hensyn, som en regel om domstolsbehandling vil imødekomme, kan således meget vel være mere påtrængende i sager om mindre beløb. Ønsket om en hurtig afgørelse uden unødvendig brug af ressourcer taler også imod en regel om obligatorisk domstolsbehandling af sager om bøder over en vis størrelse. Hertil kommer, at begrundelsen for et loft som det skitserede svækkes i det omfang, de eksisterende sagsbehandlingsregler forbedres gennem indførelse af en bistandsordning, jfr. nedenfor.

Udvalget har navnlig overvejet, om der bør indføres en adgang til at give skatteyderen sagkyndig bistand under skattemyndighedernes behandling af straffesagen. Udvalget finder, at den rette klassificering af overtrædelser af skattelovene kan rejse vanskelige juridiske spørgsmål, navnlig med hensyn til sonderingerne mellem forsæt og grov uagtsomhed og mellem grov og simpel uagtsomhed. Da skatteydere, der ikke er vant til at benytte sagkyndig bistand, ofte møder alene for skattemyndig-

heden ved behandlingen af en bødesag og vil have vanskeligt ved at tage stilling til og vurdere berettigelsen af en af skattemyndighederne foreslået bøde, finder udvalget, at der bør indføres en hjemmel for at give skatteyderen sagkyndig bistand i forbindelse med en skattestraffesag, der behandles i skatteadministrationen.

Udvalget har overvejet, hvorvidt en bistanndsordning i skattestraffesager, der søges afgjort administrativt, kunne udformes som en retshjælpstilignende ordning, således at der tilvejebringes mulighed for, at skatteyderen i skattestraffesager kan rette henvendelse til særlige af det offentlige antagne advokater, der ydede rådgivning i de pågældende sager for vederlag fastsat på takstmæssigt grundlag efter aftale med det offentlige. Som anført nedenfor foreslår udvalget, at reglen i retsplejelovens § 732 om forsvarerbeskikkelse under efterforskningen overføres til skattestraffesagerne, således at der af retten kan beskikkes en forsvarer til at bistå skatteyderen i forbindelse med behandlingen af sager om straf efter skattelovgivningen hos skattemyndighederne. Gennemføres der en generel retshjælpstilignende advokatretshjælpsordning for alle skattestraffesager, ville det muligvis være forsvarligt at begrænse den foreslåede beskikkelsesadgang til visse mere alvorlige skattestraffesager.

Udvalget har i den forbindelse været opmærksom på reglerne i retsplejelovens § 135 og justitsministeriets bekendtgørelse nr. 574 af 17. december 1980. Efter disse bestemmelser ydes af beneficerede advokater og andre advokater, som har tilsluttet sig ordningen, offentlig retshjælp i en lang række civile retsforhold. Rådgivningen ydes for et takstmæssigt vederlag, der for tiden udgør 200 kr. Heraf betaler den rådsøgende en fjerdedel, medens resten afholdes af det offentlige. I særlige tilfælde kan advokaten yde udvidet retshjælp for et vederlag af indtil 800 kr., hvoraf den rådsøgende skal betale halvdelen. En lignende ordning for skattestraffesagerne ville utvivlsomt i et vist omfang kunne opfylde behovet for retshjælp i disse sager og en sådan ordning ville set ud fra et administrativt synspunkt være en fordel. Skattemyndighe-

derne måtte i givet fald vejlede skatteyderen om retshjælpsmuligheden. Dette ville kunne ske ved anvendelse af en blanket. Men gennemførelsen af en advokatretshjælpsordning ville navnlig betyde, at advokatbeskikkelse med deraf følgende oversendelse af sager til retten ville kunne undgås i sager, der kan klares efter den nævnte retshjælpsordning.

Efter udvalgets opfattelse ville en advokatretshjælpsordning udformet i lighed med den eksisterende offentlige retshjælpsordning imidlertid ikke i alle tilfælde kunne imødekomme behovet for bistand i skattestraffesager. Dette skyldes, at der er store forskelle på de enkelte skattestraffesager. Nogle skattesager er forholdvis enkle, mens andre er meget komplicerede. Sådanne forskelle forekommer inden for næsten alle typer skattestraffesager. Sagerne kræver således ikke samme indsats, og forskellen mellem de enkelte skattestraffesager taler imod, at der etableres en særlig udenretlig advokatretshjælpsordning for disse sager. Efter udvalgets opfattelse måtte en sådan ordning forudsætte en stor grad af ensartethed mellem sagerne, bl.a. således at spørgsmålet om advokatens vederlag i lighed med den gældende offentlige advokatretshjælpsordning kunne fastlægges på et takstmæssigt grundlag. Gennemførte man en advokatretshjælpsordning for skattestraffesager er det i øvrigt et spørgsmål, om det offentlige som efter den gældende advokatretshjælpsordning i et vist omfang generelt kunne afholde advokatens udgifter. Den eksisterende retshjælp dækker udelukkende civilretlige spørgsmål og ikke sager om straf. Det er udvalgets opfattelse, at udgifterne til advokatretshjælp i skattestraffesager i lighed med de almindelige sagsomkostningsregler for straffesager i retsplejeloven som udgangspunkt i givet fald måtte afholdes af skatteyderen.

Nedenfor har udvalget redegjort for, at det ved en overførelse af ordningen med beskikkelse af advokat efter retsplejelovens § 732 til skattestraffesagerne er overordentligt vanskeligt ud fra generelle kriterier eventuelt at begrænse ordningen til visse af sagerne om straf efter skattelovgivningen. Det har i forbindelse med udvalgets drøftelser været anført,

at gennemførelsen af en udenretlig retshjælpsordning for skattestraffesager eventuelt vil kunne gøre det forsvarligt at begrænse advokatbeskikkelsesordningen til visse mere alvorlige lovovertrædelser, f.eks. sager, hvori der er spørgsmål af bødestraf over en vis størrelse. Det er imidlertid den overvejende opfattelse i udvalget, at vanskelighederne med at afgrænse anvendelsesområdet for en advokatbeskikkelsesordning ikke vil blive væsentligt mindre, hvis man som et supplement til beskikkelsesordningen gennemførte en udenretlig retshjælpsordning for visse af skattestraffesagerne.

2. Er det nødvendigt med sagkyndig bistand i alle administrative skattestraffesager?

2.1. Indledning.

Ovenfor i kapitel 2 og 3, er det beskrevet, i hvilket omfang skatteydere efter de gældende regler på eget initiativ benytter sig af sagkyndig bistand. Det fremgår heraf, at selvstændige erhvervsdrivende så godt som altid møder til forhandlinger med skattemyndighederne ledsaget af advokat eller revisor, mens det i sager mod lønmodtagere er forholdsvis sjældent, at skatteyderen bistås af professionelle rådgivere.

Som nævnt ovenfor under 1. er det udvalgets opfattelse, at der blandt de administrative bødesager er et stort antal sager, der ikke frembyder faktiske eller retlige problemer. Udvalget finder, at der i en lang række sager på grund af sagernes enkle karakter ikke er behov for at give skatteyderen bistand, og at denne i disse sager selv må skaffe sig bistand. Udvalget finder det dog ikke muligt generelt at udskille disse sager gennem en retsteknisk rimelig regel, når bortses fra de nedenfor under 2.3. nævnte sager.

2.2. Eventuel begrænsning af bistandsordningen til forsætlig lovovertrædelser.

Udvalget har drøftet om en bistandsordning bør begrænses til alene at omfatte forsætlige overtrædelser af skattelovene.

Herved vil bistandsordningen blive reserveret de sager, der typisk medfører de alvorligste sanktioner. En sådan begrænsning vil imidlertid hverken være hensigtsmæssig eller rimelig. For det første vil det på sagens indledende stadier, hvor bistandsspørgsmålet må blive aktuelt, sjældent stille sig klart, om sagen vil medføre ansvar for en forsætlig eller uagtsom lovovertrædelse, For det andet er det slet ikke sikkert, at der er bistandsbehov i sagen, jfr. ovenfor under 2.1. om enkelte sager, og i hvert fald kan bistandsordningen sagtens tænkes at være mere berettiget i andre sager, f.eks. sager, hvor der opstår spørgsmål om, hvorvidt der er udvist grov eller simpel uagtsomhed fra skatteyderens side.

2.3. Eventuel undtagelse fra bistandsordningen af sager vedrørende kildeskattelovens § 74.

Om det nærmere indhold af kildeskattelovens § 74 henvises til kapitel 3.

Udvalget har navnlig overvejet, om sager vedrørende § 74, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, bør være omfattet af bistandsordningen. Disse bestemmelser omhandler egentlige undladelsesforbrydelser, der objektivt er fuldbyrdet ved selve undladelsen af henholdsvis at foretage den pligtsmæssige indbetaling af indeholdte skattebeløb og at afgive redegørelsen med de omhandlede oplysninger. Bestemmelsernes fuldbyrdelsesmoment ligger på tidspunktet for sidste rettidige indbetaling respektive afgivelse. Subjektivt kræves, at forholdet kan tilregnes den pågældende som forsætligt eller groft uagtsomt. Er bestemmelserne objektivt fuldbyrdet, vil der normalt også foreligge den til strafansvar fornødne subjektive tilregnelser. I denne forbindelse kan det fremhæves, at domstolene i adskillige sager vedrørende overtrædelse af § 74, stk. 1, nr. 2, har udtalt, at de betragter det som groft uagtsomt, dersom den ansvarlige for indeholdelsespligten ikke kontrollerer, at indbetalingerne foretages rettidigt, jfr. Per Hessel, Kildeskattelovens straffebestemmelser, s. 103-133. Med hensyn til sanktionsfastsættelsen bemærkes det, at graden af tilregnelser ikke indgår som udmålingsfaktor ved bødeberegningen, jfr. Hessel anførte

værk s. llo og oven for i kapitel 3.

Udvalget finder, at straffesager om overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, har en særdeles enkel karakter. Den objektive fuldbyrkelse af bestemmelsernes gerningsindhold er knyttet til let konstaterbare faktiske forhold, og spørgsmålet om den subjektive tilregnelser vil normalt ikke give anledning til tvivl. Hertil kommer, at graden af subjektiv tilregnelser ikke tillægges sanktionsmæssig betydning, og at der i det hele taget har dannet sig en fast praksis med hensyn til disse bestemmelser. I modsætning hertil står sager vedrørende § 74, stk. 1, nr. 1, der kan rejse retlige tvivls-spørgsmål om, hvad der er A- og B-indkomst, og sager vedrørende § 74, stk. 1, nr. 4, der kan indebære vanskelige skønsmæssige afvejninger af, om oplysninger kan betragtes som urigtige eller vildledende. Endvidere vil bedømmelsen af den subjektive tilregnelser til konstaterede overtrædelser typisk give anledning til større tvivl i sager om overtrædelse af nr. 1 og nr. 4 end i sager om overtrædelse af nr. 2 og nr. 3. Udvalget har på baggrund af disse overvejelser fundet, at der ikke er noget reelt behov for sagkyndig bistand i sager vedrørende overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, og der stilles derfor forslag om, at disse sager holdes uden for bistandsordningen.

2.4. Eventuej. jjejrænsning af bistandsordningen ved en beløbsmæssig nedre grænse.

Udvalget har diskuteret, om bistandsordningen skal begrænses gennem indførelsen af et "gulv" i den forstand, at sager, der vedrører bøder under f.eks. 5.000 kr., ikke skal omfattes af bistandsordningen. Udvalget kan imidlertid ikke anbefale en sådan løsning. Dels fordi væsentlige retlige problemer også kan opstå i sager vedrørende mindre beløb, dels fordi det vil være uacceptabelt vanskeligt for sagsbehandleren i den pågældende skattemyndighed at arbejde med en regel om, at bistands-spørgsmålet bliver aktuelt, når den skønnede forskyldte bøde overstiger et vist beløb.

2.5. Konklusion.

Som det fremgår af det ovenfor anførte finder udvalget ikke, at der er behov for sagkyndig bistand i alle administrative skattestraffesager, mens det på den anden side ikke findes muligt generelt at undtage visse sagskategorier fra bistandsordningen udover de under 2.3. nævnte. Udvalget finder det heller ikke muligt at fremkomme med en positiv angivelse af, hvilke sager der kræver bistand. De omstændigheder, der kan fremhæves som indicier for at give sagkyndig bistand, har en så uensartet og konkret varierende karakter, at det næppe vil være muligt at sammenfatte dem i en lovregel med den fornødne præcision. Da udformning af udførlige bistandsbegrundende omstændigheder i loven således næppe lader sig gøre på en rimeligt dækkende måde, er det udvalgets opfattelse, at der principielt skal bestå mulighed for at give skatteyderne sagkyndig bistand i alle skattestraffesager med undtagelse af de under 2.3. nævnte. Om der skal ydes bistand i den enkelte sag må afgøres ud fra en konkret skønsmæssig vurdering af sagens omstændigheder. Der bliver således tale om en fakultativ bistandsordning. Som retningslinier for den vurdering, der skal foretages finder udvalget at kunne overføre reglen i retsplejelovens § 732 om beskikkelse af en offentlig forsvarer for en sigtet, jfr. herved betænkning nr. 830/1977. Overført til skattestraffesagernes område indebærer dette, at der kan gives skatteyderen adgang til sagkyndig bistand, når det efter sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne i øvrigt anses for ønskeligt, og skatteyderen ikke selv har skaffet sig relevant bistand. De bistandsbegrundende omstændigheder falder således i 3 hovedgrupper. For det første sagens beskaffenhed, det være sig faktiske komplikationer eller sagens retlige karakter. For det andet kan bistandsbehovet knytte sig til skatteyderens person, især i form af alder eller psykisk handicap. Endelig kan bistand være indiceret, fordi et særligt modsætningsforhold er opstået mellem skatteyderen og de skattemyndigheder, der behandler straffesagen.

3 . Hvorledes skal behøvet for sagkyndig bistand tilgodeses?

3.1. Bistandsyderen.

Virksomheden som bistandsyder for en skatteborger kan formentlig kun tænkes udøvet af en revisor eller en advokat. En revisor vil kunne bistå en klient med skattemæssig rådgivning, men en sådan bistand er ikke relevant i denne sammenhæng. Skatteyderen kan derimod i skattestraffesager have behov for en juridisk vurdering af, om de strafferetlige ansvarsbetingelser er til stede, og om den sanktion, som skattemyndighederne foreslår med henblik på en udenretlig afgørelse af sagen, er rigtig og rimelig. Udvalget finder derfor, at den sagkyndige hjælp, der skal stilles til rådighed for skatteyderne gennem den foreslåede ordning, skal have form af forsvarerbistand ydet af en advokat.

3.2. Retsplejelovens ordning.

Udvalget har drøftet, hvilket nærmere indhold en bistandsordning skal have. Udgangspunktet for udvalgets drøftelse har været retsplejelovens regler om forsvarerbistand under politiets efterforskning. Ifølge retsplejelovens § 730 er den, der sigtes for en forbrydelse, berettiget til at vælge en forsvarer til at stå ham bi. Ifølge retsplejelovens § 732 kan retten, når særlige omstændigheder gør det ønskeligt, beskikke en offentlig forsvarer for den sigtede, der ikke selv har valgt en forsvarer. Begæring om beskikkelse af offentlig forsvarer kan fremsættes såvel af sigtede som af politiet, og det skal af politirapporten fremgå, at den sigtede har modtaget behørig vejledning om adgangen til at begære en forsvarer beskikket, jfr. retsplejelovens § 732, stk. 2. I medfør af samme bestemmelse har justitsministeren udstedt bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978 om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket, jfr. bilag 26. Bekendtgørelsen pålægger politiet en vejledningspligt over for sigtede, når sigtelsen vedrører en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre højere straf end bøde. Dog er der

intet krav om vejledning, såfremt sigtelsen alene vedrører overtrædelse af færdselsloven. Såfremt der fremsættes begæring om forsvarerbeskikkelse, påhviler det efter retsplejeloens § 732, stk. 2, politiet at drage omsorg for, at spørgsmålet indbringes for retten. I praksis sker dette ved fremsendelse af en udfyldt blanket, jfr. bilag 27, ledsaget af sagens akter. Politiet afgiver ikke ved fremsendelsen indstilling om, hvorvidt der efter politiets opfattelse bør ske beskikkelse. Efter retsplejeloens § 732, stk. 3, kan rettens afgørelse om ikke at beskikke sigtede en forsvarer kæres til højere ret, hvorimod en afgørelse, hvorved der beskikkes sigtede en forsvarer, ikke kan kæres.

3.3. Overførsel af retsplejeloens § 732 til skattestraffesager .

Retsplejeloens § 732 og justitsministeriets ovennævnte bekendtgørelse kan efter udvalgets opfattelse med mindre ændringer overføres på sagsbehandlingen i skatteadministrationen.

3.3.1. Kompetence m.v.

Udvalget stiller således forslag om, at kompetencen til at afgøre, om der skal beskikkes skatteyderen en forsvarer under sagen, henlægges til retterne. Beskikkelsesspørgsmålet bør afgøres af en instans, der er uafhængig af skatteadministrationen, og der ses ikke under denne forudsætning at foreligge relevante alternativer til retterne. Hertil kommer, at retterne er vant til at vurdere behovet for sagkyndig bistand, jfr. ordningen efter retsplejeloens § 732, og at udvalget oven for under 2.5 har stillet forslag om, at retningslinierne for beskikkelse af forsvarer i skattestraffesager skal være de samme, som gælder for retternes afgørelse om forsvarerbeskikkelse i henhold til retsplejeloens § 732. Finder retten, at der skal beskikkes en forsvarer bør denne udpeges blandt kredsen af beneficerede forsvarere, medmindre skatteyderen ønsker en bestemt advokat uden for denne kreds.

Bistandsspørgsmålets indbringelse for retten bør ske ved skat-

temyndighedernes foranstaltning. Fremsendelse kan ske direkte fra skattemyndigheden til den pågældende ret, uden at det er nødvendigt at involvere politiet.

Rettens afgørelse af bistandsspørgsmålet bør være undergivet kære til højere ret efter en regel, der svarer til retsplejelovens § 732, stk. 3.

3.3.2. Begæring.

Sagens indbringelse for retten til afgørelse af bistandsspørgsmålet må forudsætte en begæring herom fra skatteyderen eller skattemyndigheden. Som tidligere nævnt findes der et stort antal enkle og oplagte skattestraffesager, hvor sagkyndig bistand er uforuden. Udvalget finder det derfor ikke påkrævet at indføre en regel, hvorefter der i alle skattestraffesager skal tages stilling til bistandsspørgsmålet. Gennem kravet om en begæring regner udvalget med, at de fleste utvivlsomme sager vil kunne afgøres som hidtil, uden at der opstår spørgsmål om beskikkelse af bistand.

Undertiden kan skattemyndighederne have en selvstændig interesse i, at en forsvarer medvirker under sagens behandling. Dette vil f.eks. være tilfældet i sager, der efter deres karakter er egnede til administrativ afgørelse, men hvor skatteyderens personlige forhold gør det betænkeligt at lade ham vedtage et bødeforelæg på egen hånd. I disse sager vil alternativet efter de gældende regler være at lade sagen afgøre i retten, men et ligeså tilfredsstillende og mindre omkostningskrævende resultat kan opnås ved under den administrative behandling af sagen at lade en forsvarer beskikke for skatteyderen til varetagelse af hans interesser. Dette er baggrunden for, at udvalget foreslår, at der tillægges skattemyndighederne kompetence til at fremsætte begæring om forsvarerbeskikkelse.

3.3.3. Vejledning.

For at sikre at skatteyderen er bekendt med sin ret til at

begære forsvarerbeskikkelse, er det nødvendigt at pålægge skattemyndighederne en vejledningspligt. Vejledningspligtens nærmere indhold bør fastlægges ved administrative forskrifter i lighed med justitsministeriets bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978. I de administrative regler må der for det første tages stilling til, om der skal vejledes om bistandsordningen i alle sager. For det andet må det fastslås, hvilket indhold vejledningen skal have, og endelig må det nærmere angives, hvilke myndigheder, der skal have pligt til at vejlede, samt på hvilket tidspunkt vejledningen skal gives.

Efter udvalgets opfattelse bør der ikke ske vejledning i alle skattestraffesager. Visse af skattelovenes straffebestemmelser har karakter af rene administrative ordensforskrifter, og overtrædelse af disse regler medfører kun mindre bøder. Vedrører skattestraffesagen alene en overtrædelse af en af disse bestemmelser, finder udvalget, at der ikke bør være pligt til at vejlede skatteyderen om bistandsordningen. Dette udelukker ikke, at der efter omstændighederne kan blive tale om at beskikke en forsvarer for skatteyderen også i disse sager. Fremsætter skatteyderen en begæring om forsvarerbeskikkelse, har skattemyndighederne nemlig pligt til at indbringe spørgsmålet for retten til afgørelse. I alle andre skattestraffesager end de nævnte bør der være pligt til at vejlede om bistandsordningen.

Vejledningspligten må indebære, at skatteyderen skal have en kort orientering om den adgang til at begære en forsvarer beskikket for sig, som han har efter loven. I forbindelse med denne vejledning bør skatteyderen endvidere orienteres om muligheden for, at han selv kan komme til at udrede vederlaget til forsvareren, jfr. nedenfor under 5.3.

Efter justitsministeriets bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978 er vejledning om adgangen til at begære en forsvarer beskikket tidsmæssigt knyttet til den formelle sigtelse af den pågældende person og den samtidig følgende underretning om, at han ikke er forpligtet til at udtale sig, jfr. retsplejelovens § 752, stk. 1. Straffeprocessens sigtede-begreb, der ikke er nærmere defineret i lovgivningen, bør efter udvalgets

opfattelse ikke overføres til skattestraffesager, der er under behandling ved skattemyndighederne, men bør være forbeholdt den politimæssige efterforskning af lovovertrædelser. I modsat fald kan der opstå forskellige retsplejemæssige problemer i de tilfælde, hvor en skattestraffesag efter at være behandlet i skatteadministrationens regie overgår til behandling ved politiet med henblik på en retslig afgørelse. I de foreslåede administrative forskrifter om vejledningspligten må der som anført optages regler dels om hvilken skattemyndighed, der skal foretage vejledningen af skatteyderen, dels om tidspunktet for vejledningen. Vejledningspligten i skattestraffesager skal efter udvalgets opfattelse ikke gælde alle myndigheder inden for skattesystemet, og ikke enhver kontakt med en skatteyder skal give anledning til vejledning om bistandsordningen. Eksempelvis skal en skatteyders kontakt med skattemyndighederne i forbindelse med spørgsmål om ændring af skatteansættelser ikke i sig selv aktualisere spørgsmålet om eventuel forsvarerbeskikkelse. Det må derimod kræves, at den pågældende skatteyder vejledes om bistandsordningen, når en skattemyndighed, der er kompetent til at behandle sager om strafansvar, har en begrundet mistanke om, at der vil blive gjort ansvar gældende mod skatteyderen for en lovovertrædelse, der er omfattet af vejledningspligten.

4. Bistandsyders beføjelser.

Forsvareren har til opgave at bistå skatteyderen, herunder især ved forhandlinger med skattemyndighederne. Et særligt problem er spørgsmålet om de beføjelser, der skal tillægges bistandsyderen. Udvalget har drøftet dette spørgsmål med udgangspunkt i retsplejelovens regler om forsvarerens beføjelser under efterforskningen og offentlighedslovens regler om partsaktindsigt.

Retsplejelovens regler om forsvarerens beføjelser er de samme, hvadenten der er tale om en forsvarer, som sigtede har valgt i medfør af lovens § 730 eller en forsvarer, som retten har beskikket for sigtede i medfør af lovens § 731 eller § 732. Reglerne om forsvarerens beføjelser findes hovedsagelig i lo-

vens kapitel 67, og med undtagelse af § 745 er der tale om beføjelser, der er knyttet til bestemte indenretlige efterforskningsskridt, hvorfor interessen i denne sammenhæng må samle sig om § 745. Efter § 745, stk. 1, skal forsvareren have adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, som politiet har tilvejebragt. Bestemmelsen hjemler ikke noget krav på hjemlån af materialet, men politiet kan i det enkelte tilfælde give tilladelse hertil. Bestemmelsen pålægger politiet en pligt til at tilstille forsvareren genpart af materiale, der uden ulempe kan mangfoldiggøres. Forsvareren må ikke uden politiets samtykke overlevere materialet til sigtede eller andre, men der er derimod i almindelighed intet til hinder for, at forsvareren orienterer sigtede om materialets indhold eller foreviser materialet for sigtede. Politiets nægtelse af at give samtykke til en overlevering af materialet til sigtede kan indbringes for retten efter § 746, stk. 1. Forsvareren har i følge § 745, stk. 2, ret til at overvære politiets afhøringer af sigtede og til i forbindelse hermed at stille spørgsmål. Ifølge § 745, stk. 3, har politiet pligt til at underrette forsvareren, inden der foretages udenretlige efterforskningsskridt, der kan formodes at ville finde anvendelse som bevis under sagen, og forsvareren skal som hovedregel have lejlighed til at være til stede ved efterforskningsskridtenes foretagelse. Forsvarerens oven for beskrevne adgang til aktindsigt og hans krav på at få underretning om og være til stede ved foretagelsen af udenretlige efterforskningsskridt kan ifølge § 745, stk. 4, fraviges bl.a. i tilfælde af, at hensynet til sagens opklaring eller trediemand undtagelsesvis gør det påkrævet. Under samme betingelser kan politiet give forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, som han har modtaget fra politiet.

Efter den nugældende retstilstand reguleres en skatteydere og en eventuelt af ham engageret advokats adgang til aktindsigt i en skattestraffesag, der behandles af skattemyndighederne, af reglen i offentlighedslovens § 6, stk. 1. Efter denne bestemmelse haves der ikke noget retligt krav på aktindsigt i sager inden for strafferetsplejen. Skattemyndighederne kan under henvisning til denne bestemmelse uden videre afslå be-

gøringer om aktindsigt, mens der naturligvis intet er til hinder for efter en konkret vurdering at meddele hel eller delvis aktindsigt. Der er ingen lovbestemmelser, der fastslår, at skatteyderens advokat har ret til at være til stede under skatteyderens mundtlige forhandling med skattemyndighederne. En sådan faktisk ret følger dog allerede af det forhold, at skatteyderen ikke har pligt til at give møde for skattemyndigheden. Hvis en sag overgår til behandling ved politiet, og politiet ønsker at foretage udenretlige efterforskningsskridt, vil en af skatteyderen valgt advokat have status som valgt forsvarer efter retsplejelovens § 730 og dermed være direkte omfattet af lovens § 745, stk. 3, om krav på at få underretning og ret til at være til stede.

Udvalget finder, at der består en manglende sammenhæng mellem forsvarerens beføjelser efter retsplejeloven under den politimæssige efterforskning af en skattestraffesag og en bistående advokats rettigheder efter offentlighedsloven under skattemyndighedernes behandling af sagen. Dette illustreres ved, at en advokat, der har fået afslag af skattemyndighederne på en anmodning om aktindsigt i sin klients skattestraffesag, efter retsplejelovens § 745 som valgt forsvarer opnår adgang til aktindsigt i det øjeblik sagen sendes fra skattemyndighed til politiet med henblik på en retslig afgørelse, f.eks. fordi skatteyderen ikke ønsker at medvirke til en administrativ afgørelse. Efter udvalgets opfattelse findes der ingen acceptabel begrundelse for den anførte retlige forskelsbehandling af aktindsigtsspørgsmålet. Indførelse af en effektiv bistandsordning må indebære, at bistandsyderen har samme adgang til myndighedernes sagsmateriale, som forsvareren i en straffesag. Udvalget stiller derfor forslag om, at retsplejelovens § 745, stk. 1, med mindre ændringer overføres på sagsbehandlingen i skatteadministrationen, således at såvel en beskikket forsvarer som en forsvarer, der er engageret af skatteyderen, får ret til adgang til sagsmaterialet, og herunder adgang til at orientere skatteyderen om materialets indhold og eventuelt forevise det for ham. Derimod bør der ikke indføres en ret for skatteyderen til selv at have adgang til sagsmaterialet, idet dette findes at indebære en risiko for, at den pågældende vil modvirke sa-

gen. Hensynet til sagens opklaring eller trediemand kan gøre det påkrævet at gøre indskrænkninger i retten til aktindsigt eller forsvarerens ret til at forevise materialet for eller drøfte dets indhold med skatteyderen. Et sådant hensyn vil foreligge, hvis skatteyderen er blevet anmeldt til skattemyndighederne af en trediemand, og sagsmaterialet indeholder nærmere oplysninger herom. Et sådant problem bør kunne løses gennem et pålæg til forsvareren om ikke at videregive oplysningen, jfr. retsplejelovens § 745, stk. 4, der ligeledes med mindre ændringer foreslås overført til området for administrative skattestraffesager.

Udvalget har ikke fundet, at der er tilstrækkelig anledning til at overføre retsplejelovens § 745, stk. 3, til administrative skattestraffesager. Udvalget forudsætter derimod, at skattemyndigheden, når en skatteyder har en forsvarer, indkalder denne til forhandlingen med skattemyndigheden, og at forsvareren i lighed med den udtrykkelige regel i retsplejelovens § 745, stk. 2, får mulighed for at stille supplerende spørgsmål til skatteyderen.

Twistigheder mellem skattemyndigheden og forsvareren om dennes beføjelser (tilstedeværelsesret, aktindsigt) kan efter forslaget indbringes for retten. Twistigheder om andre spørgsmål (f.eks. yderligere efterforskningskridt) kan derimod ikke under den administrative sagsbehandling forelægges retten til afgørelse. Udvalget har således ikke, bortset fra de ovenfor nævnte tilfælde, fundet anledning til at foreslå retsplejelovens § 746, stk. 1, overført til administrative skattestraffesager.

Den under 3.3. foreslåede bistandsordning medfører, at der under den indledende behandling i skatteadministrationen kan være beskikket skatteyderen en forsvarer i en sag, der senere oversendes til politiet med henblik på en retslig afgørelse, f.eks. fordi skattemyndighederne ønsker nedlagt påstand om frihedsstraf, eller fordi skatteyderen afslår at medvirke til en administrativ afgørelse. I disse tilfælde er det udvalgets opfattelse, at den beskikkede forsvarer automatisk får status

som beskikket forsvarer efter retsplejelovens regler ved politiets overtagelse af sagen, jfr. i denne forbindelse, at beskikkelsen er sket ved retten efter samme kriterier, som gælder for rettens beskikkelse af forsvarer efter retsplejelovens § 732.

5. Hvem skal afholde udgiften til sagkyndig bistand?

5.1• Sagen afgøres i retten.

Såfremt der på sagens indledende stadier er beskikket skatteyderen en forsvarer i henhold til bistandsordningen, men sagen af den ene eller anden grund finder sin endelige afgørelse i retten, er det som anført under 4. udvalgets opfattelse, at den beskikkede forsvarer ved politiets overtagelse af sagen skal betragtes som beskikket forsvarer med deraf følgende rettigheder og forpligtelser i henhold til retsplejeloven. Dette medfører bl.a., at retten fastsætter et vederlag til forsvareren, som udredes af statskassen, jfr. retsplejelovens § 741. Når retten har fastsat vederlaget, udredes det af politiet. Forsvareren må ikke modtage salær af sin klient ud over de beløb, der er fastsat af retten. Er forsvareren utilfreds med salærets størrelse, kan afgørelsen kæres til højere ret, jfr. retsplejelovens § 1013, stk. 2. Ved rettens dom vil der tillige blive taget stilling til spørgsmålet om erstatning af omkostninger, herunder først og fremmest salæret til den beskikkede forsvarer. Frifindes tiltalte, påhviler der ham som udgangspunkt ingen pligt til at udrede omkostninger, jfr. retsplejelovens § 100. Domfældes tiltalte er han i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 1, pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, der er medgået til sagens behandling. Inddrivelse af pålagte sagsomkostninger sker ved politiets foranstaltning. Udgifter, der ikke angår det forhold, hvori sigtede findes skyldig, er ikke omfattet af regrespligten, jfr. retsplejelovens § 1008, stk. 2. Retsplejelovens § 1008, stk. 3, indeholder en særlig regel om omkostninger ved appel. Efter denne regel skal tiltalte kun refundere udgifterne til behandling af appelsagen, såfremt dette skridt enten har ført til et for ham ugunstigere udfald eller er i-

værksat af ham selv og ikke har ført til forandring til hans fordel. Retsplejelovens § 1008, stk. 4, giver domstolene hjemmel til at begrænse domfældtes omkostningsansveir, hvis dette ellers vil komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår.

5.2. Sagen afgøres administrativt.

Slutter sagen med en administrativ afgørelse efter skattekontrollovens § 20 eller kildeskattelovens § 79, eller frafalder skattemyndighederne sagen, opstår der spørgsmål om vederlæggelsen af den beskikkede forsvarer samt om fordelingen af sagens omkostninger.

Udvalget finder, at retterne, der har stor erfaring i fastsættelsen af advokatsalærer og afgørelse af omkostningsspørgsmål, må være det bedst egnede organ til disse opgaver. Udvalget foreslår, at forsvarerbeskikkelsesordningen for så vidt angår de administrativt sluttede sager udformes således, at forsvareren vederlægges af statskassen, og at vederlagets størrelse fastsættes af den ret, der har foretaget beskikkelsen. Som oven for beskrevet er dette ordningen for så vidt angår beskikkede forsvarere efter retsplejelovens system, jfr. retsplejelovens § 741. Der kan endvidere henvises til, at en advokat, der beskikkes for en person i henhold til reglerne om fri proces, ligeledes vederlægges af statskassen med et af retten fastsat salær, jfr. retsplejelovens § 332 og § 336 c. Samme regler gælder for den advokat, der i henhold til retsplejelovens § 741 a beskikkes for den forurettede i sager vedrørende overtrædelse af straffelovens bestemmelser om voldtægt m.v. I praksis skal ordningen fungere på den måde, at skattemyndighederne udreder forsvarerens vederlag, når retten har fastsat det, og at en eventuel inddrivelse af et regreskrav hos skatteyderen sker ved skattemyndighedernes foranstaltning. Med hensyn til spørgsmålet om køre af salærfastsættelsen finder udvalget, at der bør være adgang hertil i samme omfang som efter retsplejelovens regler. Hvad angår spørgsmålet om fordeling af sagsomkostninger bør skatteyderen være pligtig at erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, der er medgået

til sagens behandling, i samme omfang som en tiltalt ved retsens afgørelse i 1. instans. Udvalget stiller derfor forslag om, at retsplejelovens regler på dette område overføres til området for administrativt afgjorte skattestraffesager.

5.3. Vejledning om regresmuligheden.

Som nævnt ovenfor under 5.1. og 5.2. indebærer udvalgets forslag, at det efter omstændighederne kan pålægges skatteyderen at udrede salæret til den beskikkede forsvarer. Efter justitsministeriets bekendtgørelse nr. 467 af 26. september 1978 skal politiet i forbindelse med vejledningen af en sigtet om adgangen til at begære en forsvarer beskikket gøre opmærksom på, at sigtede, såfremt han findes skyldig, er pligtig at erstatte det offentlige vederlaget til forsvareren.

Udvalget finder, at der i de foreslåede administrative forskrifter om vejledningspligens nærmere indhold tillige bør indføres en pligt for den vejledende skattemyndighed til at orientere om statens regresadgang, således at der opnås sikkerhed for, at skatteyderen er opmærksom på de mulige konsekvenser af en begæring om forsvarerbeskikkelse.

5.4. Vederlag til valgt forsvarer.

Et særligt vederlagsspørgsmål opstår med hensyn til den bi-stående advokat, som en skatteyder selv har engageret, uden at der er tale om offentlig beskikkelse. Efter retsplejelovens § 1007 vedkommer vederlaget til en valgt forsvarer som altovervejende hovedregel ikke det offentlige, og der kan kun undtagelsesvis tillægges den valgte forsvarer et salær, som ikke kan overstige, hvad der i sagen ville være blevet tilkendt en beskikket forsvarer. Efter udvalgets opfattelse bør en advokat, der ikke har opnået beskikkelse i henhold til bi-standsordningen, som udgangspunkt heller ikke være berettiget til vederlag af det offentlige, men der bør på samme måde, som efter retsplejelovens § 1007, stk. 2, 2. pkt., holdes en mulighed åben for at tillægge ham et salær.

5.5. Omkostninger for det offentlige.

Indførelse af den foreslåede adgang til beskikkelse af forsvarer vil medføre øgede udgifter for det offentlige. Først og fremmest vil der blive tale om udgifter i form af vederlag til forsvarere. Disse udgifter, der vil variere fra år til år, må imidlertid antages at blive af mindre størrelsesorden, da det offentlige som anført under 5.2. ofte vil have regreskrav mod skatteyderen for salæret. Efter udvalgets opfattelse vil antallet af sager, hvori der efter den foreslåede ordning vil blive tale om at beskikke forsvarer, næppe overstige loo om året, og efter udvalgets skøn vil de samlede udgifter til ordningen næppe overstige 1 mio. kr. om året.

6. Bør fortrydelsesret lovfæstes?

6.1. Fortrydelsesret inden for skatteadministrationen.

Ovenfor i kapitel 2 og 3 er det beskrevet i hvilket omfang en skatteyder, der administrativt har vedtaget en bøde, indrømmes adgang til at fortryde med den virkning, at sagen indbringes for domstolene til afgørelse af skylds- og sanktionsspørgsmålet. Det fremgår heraf, at der ikke findes udtrykkelige regler om fortrydelsesret, men at statsskattedirektoratet i de meget få sager, hvor spørgsmålet opstår, normalt imødekommer en skatteyders anmodning om at få sagen afgjort ved domstolene, selv om skatteyderen forinden har vedtaget et udsendt bødeforelæg. Det er dog en forudsætning herfor, at skatteyderens anmodning herom fremkommer inden en rimelig frist.

6.2. Fortrydelsesret inden for strafferetsplejen.

Udvalget har set på, hvilke muligheder for at fortryde en accepteret straf, der findes i det øvrige straffeprocessuelle system .

Et udenretligt vedtaget bødeforelæg efter retsplejelovens § 931 er der efter retsplejelovens regler ingen adgang til at

fortryde, og efter praksis vil en sådan vedtaget bøde, som ikke betales i rette tid, blive tvangsinddrevet, eventuelt ved afsoning.

En indenretlig vedtaget bøde efter retsplejelovens § 936 vil der som udgangspunkt heller ikke være adgang til at fortryde. Der består dog efter retsplejelovens § 962, stk. 2, den mulighed, at justitsministeren undtagelsesvis og på andragende kan tillade anke af afgørelsen, når særlige grunde taler herfor. Andragende herom må i almindelighed fremsættes, inden der er forløbet 14 dage fra afgørelsen.

Når der er afsagt dom i en straffesag, må tiltalte, hvis han vil anke, afgive meddelelse herom inden 14 dage. Har han efter at dommen er afsagt givet afkald på anke, er hans ankeafkald tidligere anset for bindende, selvom han fortrød, inden ankefristen var udløbet. Efter nyere Højesteretspraksis findes tiltaltes ankeafkald imidlertid ikke at afskære ham fra at få sagen prøvet i 2 instanser, såfremt han inden ankefristens udløb begærer anke, jfr. U 82/797 H.

6.3. Konklusion.

Udvalget finder, at statsskattedirektoratets praksis i henseende til at indrømme skatteyderne fortrydelsesret er imødekommende, og at praksis ud fra et skatteydersynspunkt må anses for tilfredsstillende.

udvalget finder ikke grundlag for at foreslå indførelse af en lovbestemmelse om fortrydelsesret og lægger herved vægt på forskellige forhold. For det første giver en ikke formaliseret ordning mulighed for en smidig administration under hensyn til den enkelte sags særlige omstændigheder. For det andet skønnes fortrydelsestilfældenes antal at blive reduceret og behovet for en fortrydelsesret at blive svækket, i det omfang udvalgets forslag om en bistandsordning bliver gennemført.

Kapitel 5.

Udvalgets .overvejelser vedrørende ligningsrådets
kompetence_i henhold til skattekontrollovens § 20.

1. Ligningsrådets oprettelse m.v.

Ligningsrådet blev oprettet ved lov nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret m.v. Rådet bestod af direktøren for ligningsdirektoratet som formand samt 14 medlemmer, hvoraf 6 valgtes af rigsdagen og 8 af finansministeren. Ved den nævnte lov blev de funktioner, der hidtil var blevet udøvet af landsoverskatterådet og overskyldrådet, overført til ligningsdirektoratet, ligningsrådet og landsskatteretten, således at tilsynet med ansættelsen af indkomst og formue til skatteberegning og med vurderingen af fast ejendom samt revision af foretagne ansættelser blev henlagt til ligningsdirektoratet og ligningsrådet, medens klagepåkendelse blev henlagt til landsskatteretten.

Udover disse lignings- og vurderingsmæssige opgaver fik rådet efter lovens § 3, stk. 2, og § 14 i den i medfør af loven udstedte bekendtgørelse nr. 298 af 7. juli 1942 angående reglerne vedrørende ligningsdirektoratets og ligningsrådets virksomhed til opgave at medvirke i sager om for lidt betalt indkomst- eller formueskat, som efter bestemmelserne i lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten med finansministerens godkendelse kan afsluttes forligsmæssigt med efterbetaling af skat og eventuel betaling af bøde uden egentlig ændring af selve skatteansættelsen. Det blev fastsat, at ligningsrådet i disse sager efter forslag fra ligningsdirektoratet skulle afgive indstilling om afgørelsen til finansministeren.

Ved § 6 i lov nr. 309 af 7. april 1946 blev der skabt hjemmel for finansministeren til at bemyndige ligningsrådet til selv at træffe afgørelse i de ovennævnte sager, og senere i 1946 blev den første skattekontrollov vedtaget som lov nr. 392 af 12. juli 1946. Ved skattekontrollovens § 13, stk. 3, blev ligningsrådet tillagt en skønmæssig beføjelse til at afgøre, hvorvidt der ved en overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 eller 2 kunne antages at være forskyldt højere straf end bøde. Såfremt ligningsrådet fandt, at overtrædelsen kun var bødeansvarspådragende, blev den forskyldte bøde ikendt af finansministeren, medmindre ministeren eller den pågældende person ønskede sagen afgjort ved domstolene.

Ligningsrådets medvirken i skattestraffesager i henhold til de nævnte 2 love blev udvidet ved finansministeriets skrivelse af 15. maj 1951, hvorved ligningsrådet blev bemyndiget til at træffe afgørelse i visse sager om forligsmæssig afgørelse af efterbetaling af skat samt bødeansvar. Bemyndigelsen blev siden udvidet ved finansministeriets skrivelse af 4. oktober 1960 samt ved ministeriet for skatter og afgifters skrivelse af 1. marts 1978, hvorved ligningsrådet blev bemyndiget til at træffe afgørelse i alle sager om forligsmæssig afgørelse af efterbetaling af skat samt bødeansvar.

2. De nugældende regler om ligningsrådet.

De nugældende regler om ligningsrådet findes i lov nr. 281 af 8. juni 1977 om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven) med senere ændringer. Efter denne lov består ligningsrådet af 15 medlemmer med statskattedirektøren som formand. Af rådets øvrige 14 medlemmer vælges 6 af folketinget, medens 8 medlemmer vælges af ministeren for skatter og afgifter. Af de sidstnævnte 8 medlemmer skal 4 medlemmer være repræsentanter for landbruget, industrien eller håndværket, handelen og lønmodtagerne. Efter lovens § 11 udgør ligningsrådet og statsskattedirektoratet i forening den øverste lignings- og vurderingsmyndighed med deri arbejdsfordeling, at direktoratet udøver den daglige administration, medens rådet giver direktiver og fastlægger ret-

ningslinier herfor, ligesom afgørelser af vigtigere karakter er henlagt til rådet. Hvor opgaver er henlagt til rådet som øverste myndighed, er direktoratet sekretariat for rådet og behandler og forelægger sager til rådets afgørelse eller træffer afgørelser umiddelbart på rådets vegne, hvor rådet har bemyndiget direktoratet hertil. Rådets -hovedfunktion efter skattestyrelsesloven er dels at udøve besluttende myndighed og give direktiver angående statsskattedirektoratets styrings- og tilsynsopgaver vedrørende lignings- og vurderingsarbejdet dels at udøve tilsvarende myndighed vedrørende statsskattedirektoratets planlægning og styring af revisionen af de foretagne ansættelser, jfr. lovens § 14 og § 15.

Ved siden af de oven for anførte funktioner, der anses for det egentlige indhold i ligningsrådets virke som øverste lignings- og vurderingsmyndighed, varetager rådet efter skattestyrelsesloven også andre opgaver. I følge lovens § 17, stk. 2, jfr. § 27 i ministeriet for skatter og afgifters bekendtgørelse nr. 83 af 27. februar 1979 af forretningsorden for ligningsrådet og statsskattedirektoratet, har rådet kompetence til at træffe endelig administrativ afgørelse i sager vedrørende efterbetaling af skat uden egentlig ændring af skatteansættelsen og om bødeansvar i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten. Med hjemmel i disse bestemmelser samt de ovenfor under 1. nævnte bemyndigelsesskrivelser fra finansministeriet og ministeriet for skatter og afgifter har ligningsrådet for det første indgået forligsmæssige afgørelser om bødeansvar med skatteydere. Denne tilbuds- og acceptordning er imidlertid bragt til ophør fra 1. maj 1982 ved skattedepartementets og ligningsrådets bestemmelse, jfr. kapitel 2. For det andet afgør ligningsrådet med hjemmel i samme bestemmelser og skattekontrollovens § 20, om en overtrædelse af skattekontrolløven kan afgøres administrativt ved vedtagelse af et bødeforelæg. Det er efter skattekontrolløvens § 20 en betingelse for en sådan afgørelse, at ligningsrådet skønner, at lovovertrædelsen ikke vil medføre højere straf end bøde.

Endvidere godkender ligningsrådet i forening med skattedepar-

tementet og efter indstilling fra statsskattedirektoratet generelle retningslinier for straffesagernes behandling i skattesystemet. Som eksempler herpå kan nævnes de i kapitel 2 nævnte bødecirkulærer 1977-12 af 7. december 1977 og 1980-25 af 25. juni 1980.

3._ Skattekontrollovens § 20.

Som det fremgår af det oven for under 1. anførte, blev der ved § 13 i den første skattekontrollov i 1946 tillagt ligningsrådet en skønsmæssig kompetence til at afgøre, hvorvidt en overtrædelse af bestemmelsens stk. 1 eller 2 kunne antages alene at medføre bødestraf, i hvilket tilfælde der var mulighed for at lade sagen afgøre administrativt. Bestemmelsens stk. 1 og 2 omhandlede henholdsvis svigagtig og grov uagtsom angivelse af urigtige oplysninger til brug ved skatteansættelsen. Ved lov nr. 539 af 17. december 1971 blev § 13 ophævet og erstattet af den stadig gældende § 20, der lyder således:

"Skønner ligningsrådet, at en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsoner, bortfalder videre forfølgning."

Efter denne bestemmelse omfatter ligningsrådets kompetence overtrædelser af samtlige skattekontrollovens straffebestemmelser, hvilket er en udvidelse i forhold til den tidligere ordning.

Der er ikke i bemærkningerne til forslagene til henholdsvis 1946-loven og 1971-loven anført nærmere begrundelser for at

lade de omhandlede strafferetlige spørgsmål afgøre af ligningsrådet. Der er heller ikke oplysninger i denne henseende i bemærkningerne til lovforslaget til landsskatteretsloven af 1938, hvorved ligningsrådet oprettedes og bl.a. fik til opgave at afgive indstilling til finansministeren i visse straffesager. Endelig kan det nævnes, at heller ikke folketingsudvalgenes betænkninger vedrørende lovforslagene til de pågældende love indeholder oplysning om hvilke overvejelser, der har ført til at give ligningsrådet den omhandlede kompetence.

4. Ligningsrådets behandling af straffesager efter skattekontrolløven.

Udvalget har modtaget en redegørelse fra statsskattedirektoratet om direktoratets og ligningsrådets behandling af skattekontrolløvsager.

Det fremgår heraf, at en straffesag efter skattekontrolløven normalt vil opstå på den måde, at sagen udtages i en kommune og indsendes til amtsskatteinspektoratet til bedømmelse. Skønner inspektoratet, at der kan foreligge strafansvar, vil sagen blive gjort til genstand for en mundtlig forhandling med skatteyderen. Finder inspektoratet herefter, at der foreligger en overtrædelse af skattekontrolløven, vil man normalt tilkendegive skatteyderen, hvilken indstilling der foretages til statsskattedirektoratet og ligningsrådet med hensyn til bødens størrelse, og skatteyderen vil blive afæsket en stillingtagen til en administrativ afgørelse.

Alle straffesager indsendes efter endt behandling i amtsskatteinspektoratet til statsskattedirektoratet. Her foretages en nøje gennemgang af hver enkelt sag. I de tilfælde, hvor der foreligger en indstilling om bødens størrelse, tages der stilling til, om indstillingen kan godkendes. I de sager, hvor der eventuelt ingen indstilling foreligger, afgør statsskattedirektoratet, om man på grundlag af det indsendte materiale umiddelbart kan foretage en indstilling til ligningsrådet, eller om sagen forinden skal gøres til genstand for forhandling med skatteyderen. I statsskattedirektoratet foretages

den egentlige sagsbehandling af universitetsuddannet personale. For tiden er samtlige sagsbehandlere jurister. Forhandlingerne med skatteyderen ledes af kontorchefen eller en erfaren ekspeditionssekretær - enten således at den pågældende forhandlingsleder selv deltager i mødet med skatteyderen, eller således at han kan kontaktes umiddelbart af sagsbehandleren. Når forhandlingen med skatteyderen er tilendebragt, forelægges sagen for kontorchefen med sagsbehandlerens indstilling, eventuelt tillige med en overreferents votum. Sager, der forelægges ligningsrådet i den form, som er anført nedenfor under pkt. 2) og 3), forelægges forinden for ligningschefen. Foreligger der uenighed i bedømmelsen af en sådan sag, forelægges den endvidere for direktoratets ledelse før forelæggelsen for ligningsrådet. Det samme gælder sager af principiel karakter samt sager, hvori der foreligger særlige omstændigheder, og sager, der i øvrigt frembyder tvivl.

Alle sager forelægges derefter for ligningsrådet, men forelæggelsesformen er forskellig, alt eftersom der er tale om

- 1) Sager, hvor skatteyderen er gjort bekendt med indstillingen til ligningsrådet og har tilkendegivet, at han ønsker at tiltræde en administrativ afgørelse på dette grundlag.
- 2) Sager, hvor skatteyderen har udtalt, at han vil overveje sin stillingtagen, når ligningsrådets afgørelse foreligger.
- 3) Sager, hvor skatteyderen har udtalt, at han ønsker sagen afgjort ved domstolene, sager, som efter generelle retningslinier fra skattedepartementet og ligningsrådet på grund af det unddragne beløbs størrelse ikke kan afgøres administrativt, samt sager, hvor der foreligger særlige omstændigheder herunder sager mod medlemmer af folkevalgte råd.

Ad 1)

Disse sager forelægges ligningsrådet på en liste med angivelse af skatteyderens navn, de år, overtrædelsen vedrører, differencens art, angivelse af, om der foreligger forsæt eller

grov uagtsomhed, oplysning om de skatter, der falder på de bødegivende differencer, samt den foreslåede bøde. Såfremt ligningsrådet tiltræder de afgivne indstillinger vil bødeforelæg derefter blive udsendt til skatteyderen.

Ad 2)

Disse sager forelægges for ligningsrådet på liste som anført under 1), men derudover vedlægges kopi af det bødeforelæg der agtes udsendt til skatteyderen, såfremt ligningsrådet tiltræder den afgivne indstilling.

Ad 3)

Her forelægges sagerne i form af et referat til hver enkelt sag. Hvis der er tale om sager, som skatteyderen ikke ønsker afgjort administrativt eller som efter de generelle retningslinier fra skattedepartementet og ligningsrådet ikke kan afgøres administrativt, sker forelæggelsen med indstilling om, at sagen oversendes til politiet med henblik på indbringelse for domstolene.

Det er meget sjældent, at ligningsrådet ikke tiltræder stats-skattedirektoratets indstilling.

Det er endvidere over for udvalget oplyst, at ligningsrådet holder møde hver 4. uge, og at møderne har en varighed af ca. 3 timer. Som hovedregel bliver sagerne ikke kommenteret på møderne, idet rådet umiddelbart kan tiltræde direktoratets indstillinger. Kun i et mindre antal sager går rådet ind i en nærmere drøftelse af sagerne.

5. Udvalgets overvejelser og konklusion.

Udvalget har overvejet, om hensynet til at øge retssikkerheden i straffesager efter skattekontrolløven taler for at ændre lovens § 20 om ligningsrådets medvirken i sagerne.

Udvalget har i denne forbindelse taget udgangspunkt i det

oven for under 4. anførte om ligningsrådets behandling af kontrollovssager. Som det fremgår heraf, forelægger statsskattedirektoratet sagerne for rådet enten på lister med angivelse af summariske oplysninger om sagerne eller i form af referat til hver enkelt sag.

Hvad angår de såkaldte "listesager", må disse antages reelt at blive afgjort af statsskattedirektoratet. Denne opfattelse bestyrkes af oplysningerne dels om forelæggelsesformen dels om, at rådet meget sjældent undlader at tiltræde direktoratets indstillinger i sagerne. Udvalget finder, at der er et stort antal skattekontrollovssager af en så enkel og utvivlsom karakter, at der ikke er noget behov for at gøre disse sager til genstand for en nærmere vurdering i rådet. Da sagerne forinden har været grundigt behandlet i direktoratet, der forelægger en sag for rådet ved særskilt referat bl.a. i tilfælde af, at der foreligger særlige omstændigheder i sagen, finder udvalget den nugældende behandling af "listesagerne" fuldt forsvarlig. Hertil kommer, at hensynet til ligningsrådets kapacitet taler imod, at rådet skal gå ind i en egentlig behandling af samtlige skattekontrollovssager, der for tiden udgør omkring 800 om året, jfr. kapitel 2.

De under 4. pkt. 3 nævnte sager, der forelægges rådet ved særskilt referat, er genstand for en nærmere behandling i rådet. Rådets behandling af en sag munder ud i eet af tre alternativer. Rådet kan træffe bestemmelse om, at sagen skal henlægges, fordi der ikke skønnes at foreligge et strafbart forhold. Rådets afgørelse kan også gå ud på, at der skal forelægges skatteyderen en administrativ bøde, og endelig kan rådet træffe bestemmelse om, at en sag skal oversendes til politiet med henblik på tiltalerejsning. En bestemmelse om henlæggelse vil i almindelighed ikke give anledning til retssikkerhedsmæssige problemer. Afgørelse af en skattestraffesag ved bødeforelæg kræver den pågældende skatteydere medvirken, i hvilken forbindelse det bemærkes, at en indførelse af den i kapitel 4 foreslåede adgang til at beskikke en skatteyder en forsvarer vil tjene til at øge retssikkerheden på dette område. Endelig vil en bestemmelse om sagens oversendelse til

politiet med henblik på indbringelse for domstolene betyde, at sagen behandles efter regler, der indebærer en høj grad af retssikkerhed. Udvalget finder det på denne baggrund retssikkerhedsmæssigt ubetænkeligt, at ligningsrådet har den omhandlede kompetence. I tilslutning til dette spørgsmål har udvalget diskuteret, om ligningsrådet bør udvides med et medlem, der repræsenterer juridisk ekspertise. Der har i udvalget været enighed om, at retssikkerhedsmæssige hensyn ikke tilsiger ændringer i rådets sammensætning, når der henses til karakteren af de afgørelser, som rådet kan træffe med hensyn til disse sager.

På baggrund af det oven for anførte finder udvalget, at der næppe kan dokumenteres et konkret retssikkerhedsmæssigt behov for at ophæve ligningsrådets kompetence i henhold til skattekontrollovens § 20. Uanset dette finder udvalget imidlertid at burde anbefale, at ligningsrådets adgang efter § 20 til at behandle konkrete straffesager ophæves, således at kompetencen til at skønne, om en straffesag kan afgøres udenretligt, overføres til statsskattedirektoratet, der endvidere bør have kompetencen til i givet fald at forelægge en bøde for den pågældende skatteyder. Udvalget lægger herved vægt på, at sagerne allerede efter den gældende ordning undergives en grundig behandling i statsskattedirektoratet, og at ligningsrådet meget sjældent undlader at tiltræde direktoratets indstillinger i sagerne. Ved den skitserede lovændring bringes loven således i overensstemmelse med praksis, ligesom der sker en administrativ forenkling. Forslaget indebærer, at også skattestyrelseslovens § 17, stk. 2, må ændres, således at den i denne bestemmelse omhandlede adgang for ministeren for skatter og afgifter til at bemyndige ligningsrådet til at afgøre sager om bødeansvar ophæves. Ved at undgå at skulle forelægge de nævnte "listesager" for ligningsrådet opnås endvidere en vis administrativ forenkling.

Det er således ikke udvalgets opfattelse, at ligningsrådet skal være afskåret fra at medvirke i behandlingen af konkrete skattekontrollovssager. En mulig virkning heraf kan nemlig være, at statsskattedirektoratet i højere grad vil henvise

tvivlsomme sager til behandling ved politiet og domstolene for at undgå mytedannelser om, hvorvidt sagerne får en saglig behandling. Herved vil der ske en næppe ønskelig indsnævring af området for de administrative straffesager. Da det i sådanne sager kan være af værdi, at sagerne i stedet kan forelægges et folkeligt og af det skatteadministrative hierarki uafhængigt organ som ligningsrådet, finder udvalget, at der samtidig bør skabes mulighed for, at statsskattedirektoratet i de sager, hvor der skønnes at være behov herfor, kan forelægge sagen for ligningsrådet til afgørelse. Det er heller ikke udvalgets hensigt med forslaget, at ligningsrådet for fremtiden skal afskæres fra at have indflydelse på udfærdigelsen af generelle retningslinier for skattemyndighedernes behandling af skattestraffesager. Udvalget mener derimod, at man bør fortsætte den hidtil praktiserede ordning, hvorefter ligningsrådet i forening med skattedepartementet og statsskattedirektoratet fastsætter sådanne retningslinier. Der stilles derfor forslag om, at der i skattekontrollovens § 20 som stk. 2 optages en bestemmelse om, at statsskattedirektoratet kan forelægge konkrete straffesager for ligningsrådet til afgørelse.

Efter forslaget er det statsskattedirektoratet, der afgør, om en sag skal forelægges ligningsrådet. Der vil således ikke bestå nogen adgang for skatteyderen til at indbringe direktoratets afgørelse i en straffesag for rådet. Såfremt direktoratet har forelagt en sag for rådet, vil skatteyderen efter § 8, stk. 2, i ligningsrådets og statsskattedirektoratets forretningsorden have mulighed for at opnå personligt foretræde for rådet.

I almindelighed antages det, at ministeren kan ændre direktoratets afgørelser, for så vidt disse ikke angår konkrete ligningsspørgsmål eller i øvrigt vedrører områder, der er henlagt til ligningsrådet. Udvalget forudsætter imidlertid, at direktoratets afgørelser om at forelægge en skatteyder en administrativ bøde eller om at oversende en sag til politiet med henblik på indbringelse for domstolene i almindelighed ikke skal kunne påklages til ministeriet for skatter og af-

gifter. Den pågældende skatteyder må i disse situationer henvises til at gøre sine synspunkter gældende ved sagens behandling hos politiet og domstolene. Derimod bør afgørelser, hvorefter en sag henlægges uden strafferetlig forfølgning, kunne undergives egentlig klagebehandling i ministeriet for skatter og afgifter.

Kapitel 6.Udvalgets lovudkast.1. Udvalgets lovudkast vedrørende en bistandsordning.

Udkast til lov om skatteyderes adgang til forsvarerbistand under ska ttemyndighedernes behandling af en sag om straf a nsvar efter skattekontrolloven eller kildeskatteloven.

§ 1.

Under skattemyndighedernes behandling af en sag om strafansvar efter skattekontrolloven eller kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1 eller nr. 4, § 74, stk. 2, § 75 eller § 76, kan der beskikkes skatteyderen en forsvarer, når retten efter sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt, og skatteyderen ikke selv har skaffet sig bistand af en forsvarer.

Stk. 2. Forsvareren beskikkes af retten på det sted, hvor skatteyderen har hjemting, og hvis han ikke har hjemting her i landet på det sted, hvor det findes hensigtsmæssigt. Retsplejelovens regler om beskikkelse af offentlige forsvarere og om udelukkelse af forsvarere finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Begæring om beskikkelse af en forsvarer kan fremsættes såvel af skatteyderen som af skattemyndighederne. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler om vejledning af skatteyderen om adgangen til at begære en forsvarer beskikket. Skattemyndighederne drager omsorg for, at spørgsmålet indbringes for retten.

Stk. 4. Beslutninger, hvorefter forsvarer skal beskikkes, kan ikke påklages for højere ret. Imod beslutninger, hvorved beskikkelse af forsvarer nægtes, kan kære til højere ret finde sted.

§ 2.

Skatteyderens forsvarer har adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, skattemyndighederne har tilvejebragt til brug ved behandlingen af spørgsmålet om strafansvar. I det omfang

materialet uden ulempe kan mangfoldiggøres, skal genpart tilstilles forsvareren. Forsvareren må ikke uden skattemyndighedens samtykke overlevere det modtagne materiale til skatteyderen eller andre.

Stk. 2. Hvis hensynet til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, kan reglerne i stk. 1 fraviges, eller skattemyndigheden kan give forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, han har modtaget fra skattemyndigheden.

Stk. 3. Retten afgør tvistigheder mellem skattemyndigheden og forsvareren om dennes beføjelser.

§ 3.

Retsplejelovens regler om vederlæggelse af offentlige og valgte forsvarere finder tilsvarende anvendelse.

§ 4.

Skatteyderen er pligtig at erstatte det offentlige udgifterne til sagens behandling i samme omfang som en sigtet er pligtig at erstatte det offentlige sådanne udgifter efter retsplejelovens regler.

§ 5.

(Ikrafttrædelsesbestemmelser).

2. Udvalgets lovudkast vedrørende ligningsrådets kompetence i henhold til skattekontrollovens § 20.

Udkast til lov om ændring af skattekontrol loven og skatte s tyrelsesloven.

§ 1.

I skattekontrolloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 570 af 3. december 1981, foretages følgende ændring:

1. I § 20, stk. 1, ændres ordene:

"Skønner ligningsrådet, at en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil,"

til:

"Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet."

2. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

"Stk. 2. Statsskattedirektoratet kan forelægge konkrete straffesager for ligningsrådet til afgørelse."

Stk. 2 bliver herefter stk.3, og stk. 3 bliver stk. 4.

§ 2.

I skattestyrelsesloven, jfr. lov nr. 281 af 8. juni 1977, som ændret ved lov nr. 267 af 27. maj 1981 og lov nr. 198 af 18. maj 1982, foretages følgende ændring:

I § 17, stk. 2, udgår ordene:

"og om bødeansvar i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om indkomst- og formueskat til staten."

§ 3.

(Ikrafttrædelsesbestemmelser).

Kapitel 7.

Motiver til lovudkastet.

1. Motiver til lovudkastet vedrørende en bistandsordning.

Til § 1.

Lovforslaget tilsigter at styrke skatteydernes stilling under skattemyndighedernes behandling af en skattestraffesag, navnlig med henblik på sagkyndig vejledning af skatteyderen i forbindelse med hans overvejelser om, hvorvidt han skal lade sagen afgøre administrativt ved vedtagelse af en af skattemyndighederne forelagt bøde. Forslaget indebærer, at der under skattemyndighedernes sagsbehandling kan beskikkes en forsvarer til at bistå skatteyderen. Det forudsættes, at sagen er under behandling hos en skattemyndighed, der er kompetent til at behandle sager om strafansvar, og at sagen undersøges med henblik på eventuelt at gøre strafansvar gældende. Spørgsmålet om forsvarerbeskikkelse er afhængig af, om sagens beskaffenhed, skatteyderens person eller omstændighederne i øvrigt i den enkelte sag gør sådan beskikkelse ønskelig. Der henvises til bemærkningerne i kapitel 4, 2.5. Såfremt skatteyderen selv har valgt en forsvarer, kan han begære beskikkelse af denne, men efter forslaget har han altid ret til at lade sig bistå af en valgt forsvarer.

Beskikkelse foretages af retten efter retsplejelovens regler om beskikkelse af offentlige forsvarere. Dette betyder, at forsvareren som udgangspunkt udpeges af retten blandt kredsen af offentlige forsvarere, men at en af skatteyderen ønsket advokat i reglen bør beskikkes, jfr. retsplejelovens § 733 og § 735. Endvidere er retsplejelovens regler om udelukkelse af forsvarere overført til disse sager. Der er tale om bestemmelserne i retsplejelovens §§ 730, stk. 3, 730, stk. 4, 733, stk. 2, 734 og 736, stk. 2.

Forsvarerbeskikkelse for skatteyderen kan begæres såvel af skatteyderen som af vedkommende skattemyndighed. Om begrundelsen

for at give skattemyndighederne sådan kompetence henvises til bemærkningerne i kapitel 4, 3.3.2. Det forudsættes, at § 1, stk. 3, 2. pkt. udbygges med administrative forskrifter om

- a) i hvilke sager, der skal gives vejledning om bistandsordningen,
- b) hvilke skattemyndigheder, der skal have pligt til at give vejledning,
- c) på hvilket tidspunkt af sagsbehandlingen, at vejledningen skal gives,
- d) hvorvidt det skal tilkendegives skatteyderen, at udgiften til forsvarerbistanden kan komme til at påhvile ham selv.

Udvalget har oven for i kapitel 4, 3.3.3. givet udtryk for, hvordan de administrative forskrifter bør søges udformet.

Bestemmelsens stk. 4 om kæreadgangen svarer til retsplejelovens § 732, stk.3, og § 741 d, stk. 2, om adgangen til kære af retens afgørelser om henholdsvis fakultativ forsvarerbeskikkelse og advokatbeskikkelse for den forurettede i sædelighedssager.

Til § 2.

Forsvareren har til opgave at bistå skatteyderen, herunder især ved forhandlinger med skattemyndighederne.

Den foreslåede bestemmelse giver den beskikkede forsvarer adgang til skattemyndighedernes sagsmateriale i samme omfang som en forsvarer for en sigtet har adgang til politiets sagsmateriale, jfr. retsplejelovens § 745.

Adgangen til aktindsigt er ens for den beskikkede og den valgte forsvarer.

Om forsvarerens beføjelser og retsstilling i øvrigt henvises til bemærkningerne i kapitel 4, 4.

Til § 3.

Bestemmelsen, der tager sigte på den situation, at straffesa-

gen afsluttes i skattemyndighedernes regie, fastslår, at retsplejelovens regler om vederlæggelse af offentlige og valgte forsvarere finder tilsvarende anvendelse.

Dette indebærer, at den beskikkede forsvarers honorar udredes af statskassen, nærmere bestemt ministeren for skatter og afgifter. Det betyder endvidere, at det er retten, der fastsætter forsvarerens salær, jfr. retsplejelovens § 741, stk. 2, og at forsvareren er uberettiget til at modtage salær udover det beløb, der er fastsat af retten, jfr. retsplejelovens § 741, stk. 1, jfr. § 336 c, stk. 5. Endelig indebærer det, at forsvareren kan kære rettens salærfastsættelse til højere ret, jfr. retsplejelovens § 1013, stk. 2.

For så vidt angår den valgte forsvarer skal denne i overensstemmelse med retsplejelovens ordning, jfr. § 1007, stk. 2, som udgangspunkt være afskåret fra at modtage vederlag af det offentlige, dog således at der i undtagelsestilfælde kan tillægges ham et salær.

Til § 4.

Denne bestemmelse tager ligeledes sigte på de situationer, hvor straffesagen finder sin afslutning i skattemyndighedernes regie. Efter forslaget skal det offentlige have regresret over for skatteyderen i samme omfang, som der efter de gældende regler i retsplejeloven består regresret for det offentlige over for en sigtet. Der henvises til udvalgets bemærkninger i kapitel 4, 5.1. og 5.2. De bestemmelser i retsplejeloven, der vil få betydning i de administrative skattestraffesager, er først og fremmest § 1008, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, samt § 1010, stk. 1.

Det forudsættes, at inddrivelsen af pålagte omkostninger sker ved skattemyndighedernes foranstaltning.

2. Motiver til lovudkastet vedrørende ændring af skattekontroll- loven og skattestyrelsesloven.

Til (skattekontrollovens § 20).

Hensigten med forslaget er at overføre ligningsrådets kompetence til at afgøre konkrete straffesager til statsskattedirektoratet. Om baggrunden herfor henvises til kapitel 5, 5. Efter forslaget får statsskattedirektoratet, der allerede i dag har den egentlige behandling af sagerne, kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt der er mulighed for at lade en straffesag afgøre administrativt. Endvidere får statsskattedirektoratet efter loven kompetence til at foretage den administrative forelæggelse af en bøde for en skatteyder, hvilket er i overensstemmelse med gældende praksis. Stk. 2 indeholder hjemmel for, at statsskattedirektoratet kan forelægge konkrete skattekontrollovssager for ligningsrådet til afgørelse.

Det er ikke meningen med forslaget, at statsskattedirektoratet for fremtiden i alle sager skal være ene om at træffe afgørelse i henhold til skattekontrollovens § 20. Tværtimod forudsætter udvalget, jfr. kapitel 5, 5., at statsskattedirektoratet, når der skønnes at være behov herfor, benytter adgangen til at forelægge sagerne for ligningsrådet til afgørelse af, om der er grundlag for en administrativ afgørelse.

Det er heller ikke udvalgets hensigt, at forslaget skal medføre nogen ændring i praksis med hensyn til udfærdigelse af generelle retningslinier for skattemyndighedernes behandling af skattestraffesager. Udvalget forudsætter derimod, at man fortsætter den hidtidige ordning, hvorefter ligningsrådet i samarbejde med skattedepartementet og statsskattedirektoratet fastsætter sådanne retningslinier.

Til (skattestyrelseslovens § 17).

Ændringsforslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af skattekontrollovens § 20.

Oversigt over skattekontrollovens straffebestemmelser
med undtagelse af §§ 13, 16 og 20.

§ 14 stk. 1;

"Med samme straf, som anført i § 13, straffes den, der forsætlig eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen og skatteberegningen".

Hovedområdet for denne bestemmelse er urigtige og manglende meddelelser om udbetaling af løn m.v. Det sidste begreb må ikke sammenblandes med "ikke rettidig indsendt oplysningsseddel", der straffes efter § 14 stk. 2. Domspraksis har ligestillet urigtige og manglende oplysningssedler.

Bestemmelsen anvendes desuden på de øvrige i skattekontrolloven afsnit II opregnede oplysninger, som skatteyderen såvel af egen drift som efter begæring er pligtig at give.

Da fuldbyrdelsesmomentet er fremrykket, er forbrydelsen fuldbyrdet ved afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger.

Subjektivt kræves enten forsæt eller grov uagtsomhed i forbindelse med afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger, men der stilles ingen betingelser med hensyn til formålet således som i § 13.

§ 14 stk. 2.

"Den, der uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 6 stk. 1, § 7, § 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 Z, §§ 10, 10 A stk. 1 og 10 B stk. 1, 1. og 2. pkt., § 11 eller 11 B stk. 2, 2. pkt., straffes med bøde."

De i denne forbindelse opregnede bestemmelser omhandler pligt til at afgive forskellige kontroloplysninger, hvis afgivelse som anført kan fremtvinges gennem en bøde.

De omhandlede oplysninger kan også søges fremtvunget ved pålæg af daglige bøder.

§ 15:

"Den, der uden at forholdet omfattes af § 16, med forsæt til at undgå skatteansættelse undlader at indgive selvangivelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år".

Bestemmelsen må afgrænses dels overfor § 16, dels overfor § 13, der også omhandler skatteydere, der ikke bliver skatteansat.

Da § 16 omhandler skatteydere, der på grund af manglende behøring selvangivelse er blevet skønsmæssigt ansat, kan § 15 kun omhandle skatteydere, der ikke bliver skatteansat.

Da urigtig anmeldelse til folkeregistret om flytning til udlandet ifølge fast praksis falder ind under § 13, må hovedområdet for § 15 være de i kildeskatteloven § 1 nr. 3-5 nævnte personer. Bestemmelsen må desuden komme til anvendelse, såfremt en person på ny tager ophold her i landet uden at tilmelde sig folkeregistret, samt, såfremt det fornødne forsæt er til stede, på personer, der ikke indgiver selvangivelse og af en eller anden grund ikke bliver (skønsmæssigt) skatteansat.

Det subjektive tilregnelleskrav er forsæt, grov uagtsomhed er ikke tilstrækkelig.

"Med bøde eller hæfte straffes den, der undlader at føre regnskab, som det efter bestemmelsen af finans-

ministeren i medfør af § 3 stk. 1 påhviler ham at føre, eller som gør sig skyldig i grove uordener med hensyn til førelsen af sådant regnskab eller ved den i § 3 stk. 4 foreskrevne opbevaring af dette regnskab med tilhørende bilag".

Bestemmelsen omhandler kun regnskabspligtige. For så vidt angår bogføringspligtige omfattes de af straffeloven § 302, der er identisk med § 17 med hensyn til gerningsindholdet.

Der kræves ikke forsæt til at unddrage det offentlige skat, idet det er selve undladelsen af at føre et ordentligt regnskab, man ønsker at strafsanktionere.

§ 18:

"Har nogen på en virksomheds vegne til brug ved afgørelse af, om virksomheden er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegningen for virksomheden overtrådt § 13, kan der pålægges virksomhedens ejer bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom.

Er virksomheden et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der under tilsvarende betingelser pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Der fastsættes ikke forvandlingsstraf".

Bestemmelsen medfører et objektivt ansvar for virksomhedsejere og selskaber som sådanne for overtrædelse af § 13 begået af andre personer på virksomhedens vegne.

Ved at skabe den fornødne lovhjemmel for at pålægge såvel fysiske som juridiske personer ansvar i form af bøde, uanset om forholdet kan tilregnes vedkommende som forsætligt eller uagtsomt, har man herved opnået mulig-

hed for at placere en forskyldt bøde der, hvor den økonomiske fordel ved lovovertrædelsen fremkommer. Endvidere må det antages, at straffebestemmelser af den pågældende art medvirker til at tilskynde ejerne og de ansvarlige til agtpågivenhed med hensyn til virksomhedens skattemæssige forhold.

§ 19. Sager angående overtrædelse af §§ 13-17 behandles som politisager. De retsmidler, som er nævnt i kapitel 72 og 73 i lov om rettens pleje, anvendes i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler i lov om rettens pleje tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 22. Politiet yder skattemyndighederne bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem ministeren for skatter og afgifter og justitsministeren.

§ 23. Af bøder efter §§ 13, 15 og 16 tilfalder der vedkommende kommune og amtskommune andele fastsat efter forholdet imellem de skattebeløb, som det strafbare forhold vedrører.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler for opkrævningen og inddrivelsen af disse bøder.

Dato

Journal nr.

Efter her foreliggende oplysninger har Deres selvangivelse(r) for
indkomståre
været urigtig(e) idet

Der kan herved påhvile Dem ansvar i medfør af skattekontrollovens § 13 (se nedenfor).

I denne anledning anmodes De om at give møde på

_____ dag, den _____ kl. _____

Hvis De ønsker det, kan De give møde sammen med advokat eller revisor.

Denne skrivelse bedes medbragt.

Endvidere bedes følgende medbragt:

§ 13. Den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, straffes for skattesvig med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

Dato

Journal nr.

En her stedfunden gennemgang har vist, at Deres selvangivelse(r) for indkomståre har været urigtig(e) jfr. den foretagne regulering af Deres **indkomstansættelse(r)**, idet

I den anledning skal man herved meddele, at man herfra har undersøgt sagen med henblik på eventuelt bødeansvar i henhold til skattekontrollovens bestemmelser.

Efter de foreliggende omstændigheder vil der ikke blive foretaget videre i sagen, men det henstilles, at De udviser større omhu ved udfyldelsen af Deres selvangivelse, idet De ved indsendelse af urigtig selvangivelse vil kunne pådrage Dem ansvar i henhold til **skattekontrollovens** bestemmelser.

j.nr. xxx

Cpr. nr. xxx.

Amtsskatteinspektoratet

i Y-by.

Chauffør NN

X-vej 20

Y-by.

Referat.

Sagen, der vedrører indkomstårene 1978 og 1979, er modtaget fra Y kommune den 9. november 1981. Sagen blev udtaget til bødebehandling den 25. november 1981.

På grundlag af vedlagte bilag 2 a-d, som er udtaget i forbindelse med gennemgang af regnskabsmaterialet for firmaet Produktcentralen, er det konstateret/ at skatteyder i 1978 og 1979 ad 4 gange har solgt messing til nævnte firma for følgende beløb:

den 3. juli 1978	1.105,- kr.		
den 9. november 1978	2.504,- -	ialt	3.609,- kr.
den 2. juni 1979	2.990,- -		
den 1. december 1979	3.160,- -	ialt	6.150,- -
	<u>9.759,- kr.</u>		

Såfremt skatteyder ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre udgifter i forbindelse med salgene, indstilles indkomstansættelserne ændret, idet skatteyder i de respektive år kun har selvangivet en A-indkomst som chauffør.

Ansættelserne skulle herefter ændres således:

1978:

Selvangiven indkomst	<u>83.336,- kr.</u>
Ansæt indkomst	83.744,- kr.
Ej medregnet salg af messing	<u>3.609,- -</u>
Herefter skattepligtig indkomst	<u>87.353,- kr.</u>

1979;

Selvangiven og ansat indkomst	87.567,- kr.
Salg af messing ej medregnet	<u>6,150,- -</u>
Herefter skattepligtig indkomst	<u>93.717,- kr.</u>

Da forholdet endvidere kan være **ansvarspådragende** i henhold til skattekontrollovens § 13, indstilles, at skatteyder indkaldes med henblik på afgivelse af forklaring om den manglende selvangivelse af de omhandlede beløb.

Bødegivende difference:

1978: 3.609,- kr.

1979: 6.150,-

ialt 9.759,- kr.

Normal bødesats:

Forsæt: 2 3/4 x

Grov uagtsomhed: 1 3/8 x

Beregningsgrundlag:

1978: fra 83.744,- kr. til 87.353,- kr.

1979: fra 87.567,- kr. til 93.717,- kr.

den 27. november 1981.

Jørgen Petersen

Fuldmægtig.

RAPPORT.

Skatteyder mødte til forhandling på skattekontoret i X-by den 1. december 1981.

Til stede: Skatteyder, referenten og amtsskatteinspektør A.

Skatteyder blev foreholdt bilagene 2 a-d, hvorefter han 4 gange i 1978 og 1979 har solgt messing til Produktcentralen for i alt 9.759,- kr., som man ikke kan se er indtægtsført på selvangivelserne.

Han erkendte, at det var rigtigt, at han havde solgt for det anførte beløb, og at han ikke havde ført beløbene på sine selvangivelser.

Han forklarede nærmere, at han kørte som chauffør for firmaet B med en lastbil, og at han i den egenskab ofte kom på lossepladser. Her havde han mange gange samlet messingaffald sammen, som han havde taget med hjem og opbevaret på sin bopæl. Når han syntes, at der var en passende portion, var han kørt til Produktcentralen og havde solgt det. Han erkendte, at han ikke havde haft nogen udgifter i forbindelse med sin "lille hobby", idet han altid havde kørt i B's bil.

Når han ikke havde selvangivet beløbene, skyldtes det dels at han havde betragtet det som en hobby, hvor indtægterne ikke skulle selvangives, dels at han fra andre handelsmænd havde fået at vide, at man skulle sælge for over 10.000,- kr. om året, før det skulle opgives. Han er nu klar over, at det var noget, der vedrørte momsen, men det var han ikke, da han skrev sine selvangivelser for de pågældende år.

Han nægter på det bestemteste, at han forsætligt ville snyde i skat, men han kan godt indse, at han burde have undersøgt nærmere, om beløbene var skattepligtige.

Skatteyder har gennemlæst sin foranstående forklaring og tiltrådt denne med sin underskrift. Der er efter anmodning udleveret ham en genpart af rapporten.

X-by, den 1. december 1981.

N.N.

Efter at ovennævnte forklaring er afgivet og tiltrådt, er det meddelt skatteyder, at sagen efter de almindelige regler skal afgøres ved domstolene, men at der er en mulighed for, at ligningsrådet kan afgøre sagen administrativt med et bødeforelæg. Hertil udtaler skatteyder, at han gerne vil have sagen ud af verden, hvis det kan ske på et fornuftigt grundlag.

Det blev meddelt skatteyder, at inspektoratet efter omstændighederne ville bedømme forholdet som groft uagtsomt og indstille til statsskattedirektoratet og ligningsrådet, at sagen afgøres med en bøde på 1 3/8 gang eller i alt 7.000,- kr. Skatteyder udtalte, at han er indforstået med en sådan afgørelse.

Referat forsat.

Som begrundelse for den nævnte bedømmelse skal inspektoratet udtale, at skatteyder giver indtryk af ikke fuldt ud at have forstået sagens omstændigheder. Man mener derfor, at man ikke helt kan afvise skatteydernes forklaring. Hertil kommer den almindelige formodningsregel i statsskattedirektoratets-cirkulære 1980-25 punkt 2.

Bødeforelæg udarbejdes og fremsendes med sagens akter til statsskattedirektoratet.

17. december 1981.

Jørgen Petersen
Fuldmægtig.

j.nr. xxx

Cpr. nr. xxx.

Amtsskatteinspektoratet

i Y-by

Ingeniør NN

X-vej 10

Y-by.

REFERAT.

Fra statsskattedirektoratet er modtaget vedlagte kontrolbilag, hvoraf fremgår, at skatteyder den 21. november 1979 har modtaget et konsulenthonorar fra A/S A på 21.000,- kr.

(Referatet fortsætter herefter med oplysning om, at man har indkrævet skatteydere regnskabsmateriale for 1978 og 1979, hvorefter man ikke kan se, at beløbet er indtægtsført. Det er yderligere i referatet anført, at man ved regnskabsgennemgangen har konstateret, at tilgodehavende honorarer ikke fuldt ud er selvangivet, og at man har haft en forhandling med skatteydere revisor, B, der ikke kender det nævnte konsulenthonorar. Revisor har tiltrådt opgørelsen over de ikke selvangivne honorartilgodehavende og meddelt, at tilgodehavende honorarer er opgjort af skatteyder selv, og at han kun har fået meddelelse om det samlede tilgodehavende.

Den udarbejdede revisionsberetning er tiltrådt af såvel skatteyder som revisor.)

(Inspektoratet har fra statsskattedirektoratet indhentet bemyndigelse til at afgive en indstilling om bødeforelæg.)

RAPPORT.

Skatteyder mødte til forhandling på skattekontoret i X-by den 3. november 1981.

Til stede var: skatteyder, dennes revisor, B, referenten og viceamtsskatteinspektør C.

Skatteyder er gjort bekendt med, at han den 21. november 1979 skulle have modtaget et konsulenthonorar på **21.000,-** kr. fra A/S A, som man ikke kan se er bogført.

Skatteyder erkender dette og forklarer nærmere, at han driver en lille virksomhed som rådgivende ingeniør. I firmaet er ansat en ingeniør og to tegnere. Omsætningen har i de seneste år ligget på ca. 300.000,- kr.

Han forestår selv regnskabet, idet han jævnligt fører en kassekladde, som revisor får 2-3 gange om året. Revisor fører derefter det egentlige regnskab, ligesom han **udfærdiger** driftsregnskab og status. Han erkender, at det er ret sjældent at han foretager kasseafstemninger, idet der ikke er nogen egentlig kasse i firmaet.

Han må som anført erkende, at det nævnte honorar på **21.000,-** kr. ikke er **selvangivet**, men han mener, at det må skyldes en forglemmelse. Han er foreholdt, at der indgår så forholdsvis få honorarer i årets løb, og at beløbet er relativt betydeligt, hvorfor man ikke kan godtage, at den manglende indtægtsførelse skulle være en forglemmelse. Hertil udtaler skatteyder, at han ikke rigtig kan huske, hvad der skete, da han modtog checken på de 21.000,- kr. Foreholdt at den er hævet kontant i banken og ikke indsat på hans konto, som det normalt er tilfældet, erkender han dette, men han kan som anført ikke give nogen forklaring herpå, da han ikke husker indbetalingen.

Han nægter at have modtaget andre honorarer fra det anførte A/S -hverken før eller senere.

J.nr.xxx

Skatteyder er endeligt foreholdt/ at der i tiden fra den 21. november til den 31. december 1979 ialt kun er bogført private hævninger på ialt 1.300,- kr. Han udtaler hertil, at han på daværende tidspunkt kørte lidt hårdt økonomisk, men at han godt kan se, at "dét ser lidt småt ud".

Skatteyder er foreholdt de ikke selvangivne honorartilgodehavender på følgende beløb:

pr. 31. december 1978: 12.000,- kr.

pr. 31. december 1979: 32.000/- kr.

pr. 31. december 1980: 20.000/- kr.

som han kan tiltræde. Han forklarer nærmere, at han hvert år i sidste øjeblik har opgjort sine tilgodehavender, hvorfor det må betegnes som hastværksarbejde. Når ~~opgørelserne~~ har været foretaget, har revisor fået sluttallet, som han så har brugt i regnskabet. Han har ikke altid været så nøjeregnende med opgørelsen, idet tilgodehavenderne jo kom med, når de blev betalt. Som det fremgår af revisionsrapporten, er det også fortrinsvis regninger, der er udskrevet omkring statustidspunktet, der er smuttet.

Forespurgt om han ikke var klar over, at opgørelsen pr. 31. december 1979 var forkert, idet differencen dette år udgør ca. 30% af det samlede tilgodehavende, siger han, at det var han bestemt ikke klar over, idet opgørelsen blev lavet langt hen på det nye år. Han kan kun erkende, at han måske ikke har været så nøjeregnende, som han burde have været. Han har nu aftalt med sin revisor, at denne skal medvirke ved opgørelsen af såvel debitorer som kreditorer.

Forklaringen er gennemlæst af såvel skatteyderen som revisor, og skatteyder har tiltrådt denne med sin underskrift.

Tiltrædes

X-by, den 3. november 1981

N.N.

Jørgen Petersen.
Fuldmægtig

Skatteyder er gjort bekendt med, at sagen efter de almindelige regler skal afgøres af domstolene, men at der er en mulighed for en administrativ afgørelse, såfremt han kan tiltræde den bedømmelse af ansvaret, som skattemyndighederne efter de foreliggende oplysninger foretager. Denne bedømmelse foretages i sidste instans af ligningsrådet efter indstilling fra inspektoratet, hvorefter der i så fald vil blive fremsendt en bødeforelæg fra ligningsrådet.

Hertil siger skatteyder, at han ikke er interesseret i en politisag, men om han vil tiltræde afhænger af, hvor stor bøden vil blive.

Han er gjort bekendt med, at inspektoratet vil indstille, at der gives en bøde på 3 gange skatten af det ikke indtægtsførte konsulentonorar, idet man må anse denne udeholdelse for at være sket forsætligt.

For så vidt angår debitordifferencen vil man indstille en bøde på $\frac{1}{2}$ gang, beregnet på grundlag af indkomstforhøjelserne for årene 1978 og 1979, beregnet som grov uagtsomhed.

Bøden skulle herefter udgøre:

§ 13, stk. 1:	42.000,- kr.
§ 13, stk. 2:	<u>10.000,- "</u>
i alt	<u>52.000,- kr.</u>

Skatteyder udtaler, at det forekommer ham at være dyrt, og at han i hvert fald ikke er i stand til at betale beløbet på een gang. Det er meddelt ham, at han kan ansøge om en afdragsordning.

Han siger, at han vil overveje dette.

Referat fortsat.

Som begrundelse for ovennævnte bedømmelse skal anføres, at inspektoratet må anse det udeholdte honorar for et helt klart forsætligt forhold, især når henses til privatforbruget i den resterende del af året.

Vedrørende debitor differencerne må disse differencer tilskrives sløseri ved opgørelserne, der under hensyn til den relativt store difference pr. 31. december 1979 må karakteriseres som grov uagtsomhed. Da en del af differencen er taget til indtægt i 1980, er bøden «at til $\frac{1}{2}$ gang.

Der kan herefter udfærdiges udkast til bødeforelæg, der med sagens akter fremsendes til statsskattedirektoratet.

den 4. november 1981.

Jørgen Petersen.

Fuldmægtig.

Dato

Journal nr.

En her stedsfunden gennemgang har vist, at Deres selvangivelse(r) for indkomståre har været urigtig(e) jfr. den af ligningsmyndigheden foretagne regulering af Deres indkomsta-sættelse(r).

Ved forhandlingen den havde De lejlighed til at fremkomme med Deres forklaring herpå, og efter omstændighederne vil der ikke blive foretaget videre i sagen.

Det henstilles imidlertid, at De udviser større omhu ved udfyldelsen af Deres selvangivelse/ idet De ved indsendelse af urigtig selvangivelse vil kunne pådrage Dem ansvar i henhold til skattekontrollovens bestemmelser.

Dato

Journal nr.

•

•

Af det på mødet

passerede fremgår det, at 0e har overtrådt skattekontrol lovens § 13 ved for indkomståre at have selv angivet **Deres indkomst** for lavt med

I denne anledning skal man meddele, at der efter omstændighederne ikke vil blive stillet krav om bøde for urigtig selvangivelse, men at der i tilfælde af gentagen overtrædelse vil blive gjort ansvar gældende.

STATSSKATTEDIREKTORATET**Kontrollafdelingen****Meldahlsvej 5, 1613 København V****Tlf. (01) 12 98 00**

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFORELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		_____ kr.	
_____	kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____	amtskommune	_____ kr.	
I alt		_____ kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. . De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsvej 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		_____ kr.	
_____	kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____	amtskommune	_____ kr.	
I alt		_____ kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er trykt på bagsiden.

e.b.

(bagside)

§ 13. Den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, straffes for skattesvig med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

§ 20. Skonner ligningsrådet, at en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning; såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

STATSSKATTEDIREKTORATET

Kontrollafdelingen

Meldahlsvej 5, 1613 København V

Tlf. (01) 12 98 00

GENPART

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFORELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		kr.	
	kommune	kr.	(heraf kirken kr.)
	amtskommune	kr.	
I alt		kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsvej 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtægelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		kr.	
	kommune	kr.	(heraf kirken kr.)
	amtskommune	kr.	
I alt		kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er trykt på bagsiden.

e.b.

Bødeforelægget vedtages	Dato	Underskrift
-------------------------	------	-------------

STATSSKATTEDIREKTORATET
Kontrolafdelingen
Meldahlsgade 5, 1613 København V
Tlf. (01) 12 98 00

150 GENPART
til ligningsrådet

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFØRELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståret idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		_____ kr.
_____ kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____ kr.	
I alt	_____ kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. . De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsgade 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		_____ kr.
_____ kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____ kr.	
I alt	_____ kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er trykt på bagsiden.

e.b.

Bødeforelægget vedtaget i ligningsrådet	Dato	Underskrift
--	------	-------------

STATSSKATTEDIREKTORATET

Kontrolafdelingen

Meldahlsgade 5, 1613 København V

Tlf. (01) 12 98 00

GENPART

Statsskattedirektoratet

eksemplar

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFORELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		_____ kr.	
_____ kommune		_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune		_____ kr.	
I alt		_____ kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. . De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsgade 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		_____ kr.	
_____ kommune		_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune		_____ kr.	
I alt		_____ kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er trykt på bagsiden.

e.b.

Bødeforelægget udsendt	Dato	Underskrift
------------------------	------	-------------

STATSSKATTEDIREKTORATET
Kontrolafdelingen
Meldahlsgade 5, 1613 København V
Tlf. (01) 12 98 00

GENPART
Inspektoratets
eksemplar

Dato
Journal nr.
Cpr.nr.

BØDEFORELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre
idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		_____ kr.
_____ kommune		_____ kr. (heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune		_____ kr.
I alt		_____ kr.

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 1.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. . De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsgade 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		_____ kr.
_____ kommune		_____ kr. (heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune		_____ kr.
I alt		_____ kr.

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er trykt på bagsiden.

e.b.

STATSSKATTEDIREKTORATET**Kontrolafdelingen****Meldahlsvej 5, 1613 København V****TF. (01) 12 98 00**

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFORELÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		_____ kr.
_____ kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____ kr.	
I alt	_____ kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved groft uagtsomt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en overtrædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. _____. De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsvej 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		_____ kr.
_____ kommune	_____ kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____ kr.	
I alt	_____ kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er aftrykt på bagsiden.

e.b.

STATSSKATTEDIREKTORATET
Kontrolafdelingen
Meldahlsvej 5, 1613 København V
Tlf. (01) 12 98 00

Dato

Journal nr.

Cpr.nr.

BØDEFORLÆG

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomståre
idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr.

Det fremgår af sagen, at

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten	_____	kr.	
_____ kommune	_____	kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____	kr.	
I alt	_____	kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, idet

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. . De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsvej 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bøvedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten	_____	kr.	
_____ kommune	_____	kr.	(heraf kirken _____ kr.)
_____ amtskommune	_____	kr.	
I alt	_____	kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er aftrykt på bagsiden.

e.b.

STATSSKATTEDIREKTORATET

Kontrolafdelingen

Meldahlsgade 5, 1613 København V

Tlf. (01) 12 98 00

Dato

Journal nr.

Cpr.nr. XXXX

BØDEFORELÆG

Hr. chauffør NN,
X-vej 20,
Y-by.

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomstårene 1978 og 1979, idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr. 9.759.

Det fremgår af sagen, at De i de pågældende år har solgt messing til Produktcentra-
len, Y-by, for henholdsvis kr. 3.609 og kr. 6.150, uden at denne indtægt
på ialt kr. 9.759 er medtaget på Deres selvangivelser.

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		<u>3.233</u> kr.	
	<u>Y</u> kommune	<u>1.472</u> kr.	(heraf kirken <u>74</u> kr.)
	<u>Z</u> amtskommune	<u>474</u> kr.	
I alt		<u>5.179</u> kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved groft uagtsomt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Dette er en over-
trædelse af skattekontrollovens § 13, stk. 2.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen
dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. 7.000,-. De skal da personligt underskrive
vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsgade 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere
meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeler sig således:

Staten		<u>4.400</u> kr.	
	<u>Y</u> kommune	<u>2.000</u> kr.	(heraf kirken <u>100</u> kr.)
	<u>Z</u> amtskommune	<u>600</u> kr.	
I alt		<u>7.000</u> kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive
oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er aftrykt på bagsiden.

e.b.

STATSSKATTEDIREKTORATET
Kontrolafdelingen
Meldahlsgade 5, 1613 København V
Tlf. (01) 12 98 00

Dato

Journal nr.

Cpr.nr. XXXX

BØDEFORELÆG

Hr. civilingeniør NN,
X-vej 30,
Y-by.

Af en her foreliggende sag fremgår det, at De har indgivet urigtig(e) selvangivelse(r) for indkomstårene 1978 og 1979, idet De har selvangivet Deres indkomst for lavt med i alt kr. 53.000.

Det fremgår af sagen, at De dels har undladt at selvangive et konsulenthonorar på 21.000 kr. i indkomståret 1979, dels har selvangivet Deres tilgodehavende honorarer for lavt med henholdsvis 12.000 kr. i 1978 og 32.000 kr. i 1979.

De har herved unddraget Dem betalingen af følgende skattebeløb til:

Staten		21.000 kr.	
	Y kommune	10.000 kr.	(heraf kirken 500 kr.)
	Z amtskommune	3.000 kr.	
I alt		34.000 kr.	

Efter ligningsrådets opfattelse har De herved afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, idet De dels forsætligt har overtrådt skattekontrollovens § 13, stk. 1 ved at undlade at selvangive det nævnte honorar på 21.000 kr., dels groft uagtsomt overtrådt samme lovs § 13, stk. 2 ved at have selvangivet Deres tilgodehavende honorarer for lavt.

En sag af denne art afgøres efter de almindelige regler ved domstolene. Hvis De erkender Dem skyldig i overtrædelsen, kan sagen dog afgøres uden domstolsbehandling, hvis De vil betale en bøde på kr. 52.000,-. De skal da personligt underskrive vedlagte genpart og indsende den til statsskattedirektoratet, Meldahlsgade 5, 1613 København V. De vil herefter modtage nærmere meddelelse om bødens opkrævning. Reglerne om bødevedtagelse findes i skattekontrollovens § 20.

Bøden fordeles sig således:

Staten		32.000 kr.	
	Y kommune	15.500 kr.	(heraf kirken 700 kr.)
	Z amtskommune	4.500 kr.	
I alt		52.000 kr.	

Hvis De ikke indsender genparten i underskrevet stand inden 14 dage, efter at De har modtaget denne skrivelse, vil sagen blive oversendt til politiet med anmodning om, at sagen indbringes for domstolene.

Skattekontrollovens § 13 og 20 er aftrykt på bagsiden.

e.b.

STATSSKATTEDIREKTORATET

MELDAHLSGADE 5 - 1613 KØBENHAVN V
TLF. (01) 12 98 00

(afsenders stempel)

Journalnummer

Skatteyder	Navn		Personnummer	
	Stilling og branche			
	Adresse			
	Kommune		Kommunenr.	
Advokat / revisor	Navn		Telefon	
	Adresse			
Ansvarspådragende forhold (indkomstår, art, beløb)				
Skatteydere forklaring	Afgivet den		Tiltrådt den	
Istilling Tilregnelser Bødeforslag	Forsæt / grov uagtsomhed		Normal bødesats	
	Anvendt bødesats	Samlet bøde	heraf statens andel	
		Kr.	Kr.	
Årsag til eventuel fravigelse af normal bødesats				
Skatteydere erklæring om indstillingen	Indforstået med at vedtage bødeforelæg i overensstemmelse hermed			
	Vil ikke på forhånd tilkendegive sin indforståelse hermed			
	Ønsker sagen indbragt for domstolene			
	Ikke mødt/ikke gjort bekendt med indstillingen			
Bilag	Sagen uden for kompetencen			
	Selvangivelser med bilag for indkomstårene:			
	Rapport med opgørelse, beregningskema, forslag til bødeforelæg			
Dato	Andet:			
	Underskrifter			
Udfyldes af statsskattedirektoratet				
Ligningsrådets afgørelse				
Bødeforelæg udsendt				
Vedtaget af skatteyder				

ÅRET 1981	ANTAL SAGER	HERAF SD.	RENTEINDT.	UDEHOLDTE INDTÆGTER	FEJLAGTIGE FRADRAG	REVISOR ANSVAR	§ 15-16	INDT.DIFF. I ALT	AFSLUTTET AF ASI BØDEIV. BØDE DIFFERENCE STATEN
ESBJERG	177	32	44	47	86			4.067.423	2.349.406 1.621.623
HADERSLEV	21	13	3	14	4			617.489	58.763 25.400
HERNING	104	30	6	51	42	4	1	2.170.194	1.007.713 443.336
HILLERØD I	43	15	12	25	6			470.646	316.674 173.086
HILLERØD II	22	6	7	12	2	1		677.434	275.341 112.717
HJØRRING	89	17	20	52	16	1		2.516.952	966.804 432.603
HOLBÆK	54	20	11	35	6		2	1.454.800	541.311 198.750
KØBENHAVN I	33	15	10	17	5		1	1.255.652	564.576 221.650
KØBENHAVN II	60	22	27	23	8	2		2.509.223	562.606 287.434
KØBENHAVN III	28	22	5	20	2		1	4.176.441	186.626 82.590
MARIBO	27	11	9	18				808.072	208.669 70.500
NÆSTVED	27	16	4	15	4		4	975.373	117.014 46.600
ODENSE	67	32	8	42	15	1	1	2.246.133	635.415 210.600
RANDERS	48	26	10	30	7	1		1.197.419	386.011 106.678
ROSKILDE	55	26	18	27	6		4	2.405.732	393.850 187.344
RØNNE	19	10	4	14	1			345.759	141.122 38.859
SKANDERBORG	21	8	4	12	5			900.576	381.974 145.100
SLAGELSE	30	17	5	16	5	1	3	2.615.986	253.376 114.400
SVENDBORG	50	16	18	29	1	1	1	3.069.005	820.439 404.799
SØNDERBORG	23	13	4	14	3		2	796.835	153.638 49.800
THISTED	19	6		17	1	1		613.495	142.099 30.275
VEJLE	70	24	17	43	8	2		1.984.922	740.012 287.500
VIBORG	8	1		6	2			185.296	165.796 64.933
ÅLBORG	63	26	14	22	27			4.696.293	604.160 251.350
ÅRHUS	71	44	17	44	9		1	2.684.867	511.022 236.000
KØBENHAVNS KM.	229	91	189	29	9		2	6.769.319	2.278.980 969.279
FREDERIKSBERG	35	7	11	20	4			1.847.748	1.467.454 518.397
HELE LANDET	1493	388=566	328=477	468=694	198= 284	18=15	28=23	54.059.084	16.230.851 7.331.603

ÅRET 1982 AMTSSKATTEINSPÆK.	ANTAL SAGER	HERAF SD.	RENTEINDT.	UDEHOLDTE INDTÆGTER	FEJLAGTIGE FRADRAG	REVISOR ANSVAR	§ 15-16	INDT.DIFF. I ALT	AFSLUTTET AF ASI	
									BØDEGIV. DIFFERENCE	BØDE STATEN
ESBJERG	55	14	5	25	23	2	0	2.358.592	595.841	442.003
HADERSLEV	10	5	1	6	3	0	0	356.837	64.800	44.400
HERNING	65	24	3	46	14	0	2	1.749.340	800.056	197.300
HILLERØD I	35	24	2	22	8	1	2	2.854.080	187.086	94.415
HILLERØD II	14	5	2	6	6	0	0	283.926	154.526	61.800
HJØRRING	56	5	12	38	5	0	1	1.150.316	552.382	2.233.323
HOLBÆK	15	5	0	10	4	1	0	332.316	171.773	32.000
KØBENHAVN I	20	12	5	11	3	0	1	1.181.751	124.721	62.200
KØBENHAVN II	41	20	6	24	7	2	2	1.689.764	298.036	154.759
KØBENHAVN III	28	10	5	20	3	0	0	1.876.298	391.077	157.400
MARIBO	23	7	0	21	2	0	0	1.817.661	369.572	260.000
NÆSTVED	16	9	4	8	3	0	1	2.059.406	95.584	67.900
ODENSE	33	11	1	21	10	1	0	1.154.917	255.803	285.550
RANDERS	22	12	3	17	2	0	0	1.713.475	127.807	107.700
ROSKILDE	30	12	0	27	2	0	1	1.676.702	475.721	210.990
RØNNE	19	1	1	4	14	0	0	211.227	190.366	60.918
SKANDERBORG	19	8	3	11	5	0	0	631.920	170.891	55.900
SLAGELSE	31	14	2	22	6	0	1	1.689.538	260.360	95.109
SVENDBORG	30	14	3	24	2	1	0	930.505	160.238	69.065
SØNDERBORG	24	8	5	13	6	0	0	872.265	451.888	142.511
THISTED	5	1	1	4	0	0	0	161.415	28.972	17.075
VEJLE	40	22	4	29	4	2	1	3.333.900	354.692	208.380
VIBORG	7	2	0	7	0	0	0	247.123	17.000	57.200
ÅLBORG	29	11	4	21	4	0	0	758.089	405.854	146.595
ÅRHUS	55	28	3	39	8	2	3	1.335.474	211.950	130.500
KØBENHAVNS KM.	74	49	35	23	11	2	3	3.658.098	1.003.289	428.307
FREDERIKSBERG	30	13	10	15	4	0	1	3.005.039	676.087	359.213
HELE LANDET	826	345	120	514	159	14	19	39.090.074	-	4.172.513

De 31 sager over 100.000 kr. i indtægtsdifference kan specificeres således:

<u>ÅRSAG</u>	<u>INDTÆGTSDIFFERENCE</u>	<u>BØDE IALT</u>	<u>SVIG ELLER GROV</u>
§ 16	125.588	10.000	§ 16
Rente	157.318	22.976	Tillæg
"	164.425	25.355	Tillæg
"	114.649	27.000	Grov
Fradræg	121.094	70.500	Grov
"	139.058	66.200	Grov
"	284.625	78.900	Grov
Udeholdt indtægt	240.000	116.361	Tillæg
"	150.787	91.978	Tillæg
"	127.000	30.000	Svig
"	147.946	50.000	Grov
"	120.732	100.000	Grov
"	234.528	120.000	Grov
"	108.000	56.000	Svig
"	250.000	109.450	Tillæg
"	175.967	150.000	Svig
"	130.630	20.000	Grov
"	305.903	217.300	Svig
"	170.703	60.000	Grov
"	116.009)	27.000	Svig
"	)	6.359	Tillæg
"	121.567	122.000	Svig
"	154.000	20.000	Grov
"	302.373	50.000	Grov
"	252.165	50.000	Grov
"	143.090	10.000	Grov
"	3.301.330	150.000	Grov
"	142.455	115.700	Grov
"	195.000	120.706	Tillæg
"	228.697	80.000	Svig
"	200.000	12.500	Grov
Fradræg	100.506	50.000	Svig
Udeholdt indtægt			

S T A T I S T I S K E O P L Y S N I N G E R
fra retssagsafdelingen vedrørende året 1981.

Retssagsafdelingen har i året 1981 afsluttet behandlinger, af 414 sager. Disse sager er afsluttet på følgende måde:

ved fældende dom	192
med bødevedtagelse i retten	28
med frifindelse	25
ved administrativt forlig	48
ved regulering af skatteansættelserne	5
tilbagesendt til videre adm. behandling	24
henlagt	<u>92</u>
	<u>414</u>

De sager, der er afgjort ved dom, bødevedtagelse eller administrativt forlig, har indbragt følgende beløb til staten:

dom	25.765.456 kr.
bødevedtagelse	492.602 "
forlig	<u>5.775.836 "</u>
I alt	<u>32.033.894 kr.</u>

Af de 192 domfældelser er der i 94 tilfælde idømt hæfte eller fængselsstraf.

I året 1981 har afdelingen optaget 313 nye sager.

Retssagsafdelingen, den 3. februar 1982.

C. Behrend.

Statistiske oplysninger
fra retssagsafdelingen
vedr. perioden 1/1 - 1982 - 31/12 - 1982.

Retssagsafdelingen har i ovennævnte periode afsluttet behandlingen af 445 sager.

Sagerne er afsluttet på følgende måde:

ved fældende dom	248
med bødevedtagelse i retten	25
med frifindelse	11
ved administrativt forlig (bødeforelæg)	59
ved regulering af skatteansættelserne	1
tilbagesendt til videre administrativ behandling	12
optaget, men henlagt uden at videre er foretaget	74
henlagt af PM, efter fremsendt tiltalebegæring fra SD	15
I alt	<u>445</u>

De sager, der i ovennævnte periode er afgjort ved dom, bødevedtagelse eller administrative forlig (bødeforelæg) har indbragt følgende beløb til staten:

ved dom	kr. 18.543.705,-
ved bødevedtagelse	" 390.903,-
ved administrative forlig og bødeforelæg	" <u>1.111.475,-</u>
I alt	<u>kr. 20.046.083,-</u>

Af de 248 domfældelser er der i 116 tilfælde idømt hæfte eller fængselsstraf.

Det kan oplyses, at af de i ovennævnte periode optagne sager, i alt 397, er 352 fremsendt til politiet af følgende grunde:

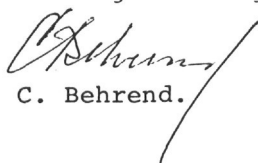
96 sager er fremsendt til politiet med henblik på en undersøgelse-i medfør af skattekontrollovens § 22

128 sager er fremsendt til politiet med tiltalebegæring, idet skatteyder ikke har villet indgå på et administrativt forlig, skønt betingelserne herfor var til stede, jfr. SD-cirkulære 1977-12

130 sager er fremsendt til politiet med tiltalebegæring, idet sagerne ikke har kunnet afgøres administrativt, jfr. ovenfor nævnte cirkulære.

De resterende 43 sager verserer, er afsluttede eller henlagt i SD.

Retssagsafdelingen, den 19. januar 1983.

C. Behrend.

Rs.Nr.	Stillling	Diff.art.	Tiltale	Bødepåstand	Dom
303/79	Murersvend	Renteindtægter	§ 13, stk. 1	7.600	7.600
303a/79	Hustru	do.	§ 13, stk. 1	7.600	7.600
262/78	Gæstearb.	Dobb.husførelse	§ 13, stk. 1	24.500	24.000
152/80	Kontorass.	Udeholdt salg	§ 13, stk. 1	17.000	17.000
311/79	Værkmester	Lejeindtægter	§ 13, stk. 2	3.800	3.000 (V.L.)
301/78	Møbelhandl.		§ 16, stk. 1	11.000	11.000
105/80	Minkavler	Udeholdt salg	§ 13, stk. 1	13.900	13.900 (V.L.)
86/79	Ejd.handler	Urigtigt fradr.	§ 13, stk. 2	11.000	11.000 (V.L.)
209/79	Revisor	Ukorrekt regns.	do.	5.000	5.000
157/79	Arb.mand	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	15.000	15.000 (Ø.L.)
80/79	Væver	do.	§ 13, stk. 1-2	7.300	7.300 (V.L.)
354/78	Kontorass.	Urigtigt fradr.	§ 13, stk. 2	2.100	2.000
177/80	Mekaniker	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	7.000	7.000
274/79	Fru	Bankrenter	§ 13, stk. 2	20.000	20.000
289/79	Gæstearb.	Dobb. husførelse	§ 13, stk. 1	14.300	14.300
233/78	Restaurat.	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	24.000	24.000 (V.L.)
239/78	do.	do.	§ 13, stk. 1	18.000	18.000 (V.L.)
133/80	Blomsterb.	Renteindtægter	§ 13, stk. 1	10.000	10.000
488/79	Assistent	do.	§ 13, stk. 1	3.300	3.300
173/80	Journalist	do.	§ 13, stk. 1	7.200	6.000
414/79	Lagerarb.	Medvirken	§ 13, stk. 1	14.000	12.000 (V.L.)
208/79	Inspektør	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	24.200	24.200
137/80	Politiass.	Renteindt.	§ 13, stk. 1	6.200	6.200
26/80	Dir.sekr.	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	10.500	10.500
321/79	Restaurat.	Spilleaut.	§ 13, stk. 1	9.000	9.000
32/79	do.	do.	§ 13, stk. 1	50.000	50.000 (Ø.L.)
156/78	do.	do.	§ 13, stk. 1	48.000	46.000 (V.L.)
206/79	Hustru	Medvirken	§ 13, stk. 1	6.800	6.000
418/78	Restaurat.	Spilleaut.	§ 13, stk. 1	27.000	27.000
418a/78	Hustru	Medvirken	§ 13, stk. 1	15.000	15.000
261/77	Prokurist	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 1	24.000	24.000 (Ø.L.)
27/79	Restaurat.	Spilleaut.	§ 13, stk. 1	60.000	60.000 (Ø.L.)
127/78	Værkfører	do.	§ 13, stk. 1	14.400	14.400
31/79	Restaurat.	do.	§ 13, stk. 1	15.000	15.000 (Ø.L.)
432/78	do.	do.	§ 13, stk. 1	2.600	2.600 (V.L.)

ialt 35 sager.

Rs.Nr.	Stilling	Diff.art.	Tiltale	Bødepåstand	Dom
<u>1.</u>					
21/79	Direktør	Urigtigt fradr.	§ 13, stk. 2	9.800	Frifindelse (V.L.)
356/78	Minkavler	Udeholdt salg	§ 13, stk. 1	19.500	Frifindelse
<u>2.</u>					
166/80	Gæstearb.	Renteindtægter	§ 13, stk. 2	5.200	Strafbortfald Strfl. § 84 nr. 3 (retsvildfarelse)
186/79	Rejsenontør	Urig.fradr.m.v.	§ 13, stk. 1-2	14.000	do.
<u>3.</u>					
20/79	Ostehandler	Fratr.priv.udg.	§ 13, stk. 1	26.300	9.000 (§ 13,stk.2)
196/79	Fisker	Udeholdt salg	§ 13, stk. 1	3.500	500 (§ 13,stk.2)
49/80	Fru	Renteindtægter	§ 13, stk. 1	19.900	10.000 (§ 13,stk.2)
502/79	Gæstearb.	do.	§ 13, stk. 1	43.500	22.000 (§ 13,stk.2)
<u>4.</u>					
234/79	Havnearb.	Sort løn	§ 13, stk. 1 jfr. tildels strfl. § 21	16.900	12.000
130/79	Pelsdyravl.	Udeholdt salg	§ 13, stk. 2	53.000	20.000
35/80	Ejd.handler	Udeholdt indt.	§ 13, stk. 2	18.000	12.000
501/79	Fru	Renteindtægter	§ 13, stk. 1	11.400	8.000
434/79	Cand.mag.	Lejeindtægter	§ 13, stk. 2	5.700	3.000
205/79	Restaurat.	Spilleaut.	§ 13, stk. 1	10.000	5.000
244/79	Mekaniker	Medvirken	§ 13, stk. 1	29.000	20.000 (V.L.)

ialt 15 sager

KILDESKATTEDIREKTORATET

KD-meddelelse	Udsendelsesdato 5. marts		Ar	1971
	Side nr. 1 af 8 sider	Bilag	Nr.	13

Emne: Indberetning af straffesager til KD.

Overtrædelser af kildeskattelovens straffebestemmelser og finansministeriets nedenstående bekendtgørelser skal indberettes til KD over amtsskatteinspektorerne, såfremt de pågældende bestemmelser er overtrådt på en sådan måde, at der bør idømmes bøde, evt. hæfte eller fængsel for overtrædelsen.

Indberetning kan således ikke ske direkte til politiet.

Det drejer sig om følgende bestemmelser:

1. Kildeskattelovens § 74 og § 75.
2. Finansministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven: § 12, jf. §§ 5, 6 og 9.
3. Finansministeriets bekendtgørelse af 10. april 1969 om regnskabsførelse vedrørende A-indkomst og A-skat efter kildeskatteloven: § 8, jf. § 1, § 2, stk. 1, § 3, § 4, stk. 2, § 5 og § 6.
4. Finansministeriets bekendtgørelse af 4. juli 1969 om redegørelse for indeholdelse af A-skat m.m. efter kildeskatteloven: § 16, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt., § 7, § 8, stk. 1 og § 11, stk. 1 og 3.
5. Finansministeriets bekendtgørelse af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven: § 9, jf. § 4, § 5, § 6 og § 7.

For at sikre en ensartet behandling af overtrædelserne fastsættes der indtil videre følgende retningslinier for indberetning af overtrædelse af ovennævnte bestemmelser:

Indberetningen skal indeholde en objektiv og omhyggelig beskrivelse af de konstaterede faktiske omstændigheder ved overtrædelsen samt alle øvrige oplysninger, der skønnes at være af betydning ved sagens afgørelse herunder også oplysninger, der måtte være til gunst for vedkommende, f.eks. at han har rettet for sig, ligesom det anføres, hvorvidt vedkommende erkender forseelsen. Det bør påses, at samtlige konstaterede forseelser er medtaget i indberetningen.

Indberetningen skal endvidere indeholde de nedenfor under de enkelte bestemmelser anførte oplysninger m.v.

§ 74, nr. 1

"Undlader at opfylde pligt til at foretage indeholdelse af A-skat eller udbytteskat".

Indberetningen skal ske, medmindre det er åbenlyst, at der foreligger simpel uagtsomhed eller en hændelig fejl som f.eks. en undskyldelig uvidenhed om, hvad der er A-indkomst.

KD-meddelelse

Side nr.

2 af 8 sider

Ar.nr.

1971-13

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Størrelsen af den A-indkomst, hvori der ikke er foretaget indeholdelse.
- b. Størrelsen af den ikke indeholdte A-skat.
- c. De perioder, der ikke er indeholdt for.
- d. Hvad kommunen har foretaget sig for at sikre, at der blev indeholdt.
- e. Hvorledes kommunen er blevet bekendt med overtrædelsen.
- f. Der tillige er indberettet straffesag mod indkomstmodtageren.
- g. Udskrift af skatteansættelsen for sidste indkomstår.
- h. Udtalelse fra kommunen om den indeholdelsespligtiges nuværende indkomst og formueforhold.
- i. Referat af møder med den indeholdelsespligtige vedlægges.

§ 74, nr. 2

"undlader at indbetale indeholdte skattebeløb i rette tid".

Indberetning skal ske, hvor:

1. Den indeholdelsespligtige ikke har efterkommet et af kommunen givet påbud om rettidig indbetaling. Et sådant påbud bør gives, hvor den pågældende til stadighed undlader at betale rettidigt.
2. Eller der konstateres en restance vedrørende mindst 3 måneder, og beløbet ialt overstiger 10.000 kr.
3. Eller, hvor restancen vedrører 6 måneder.

Ud over de i 1-3 anførte tilfælde, kan kommunen i særlig grove tilfælde foretage indberetning.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Størrelsen af det beløb, der ikke er indbetalt rettidigt med angivelse af perioder, tilsvar og samtlige indbetalinger.
- b. Hvad kommunen har gjort for at få den indeholdelsespligtige til at indbetale beløbet, herunder om, hvorledes en eventuel restance af A-skat er sikret og om hvilken afdragsordning, der eventuelt må være aftalt.
- c. Udskrift af skatteansættelsen for sidste indkomstår.
- d. Udtalelse fra kommunen om den indeholdelsespligtiges nuværende indtægts- og formueforhold.
- e. Referat af møder med den indeholdelsespligtige vedlægges.

§ 74, nr. 3

"undlader rettidigt at afgive de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede oplysninger".

KD-meddelelse

Side nr.

3 af 8 sider

Ar.nr.

1971-13

Indberetning skal ske, når den indeholdelsespligtige gentagne gange umiddelbart efter hinanden ikke har indsendt redegørelser til tiden, således at det har været nødvendigt at foretage rykning fra kommunen eller at udarbejde AMY-redegørelser.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Hvilke perioder, det drejer sig om.
- b. Størrelsen af de beløb, der omfattes af redegørelserne.
- c. Hvad kommunen har foretaget sig for at få indsendt redegørelserne til tiden.
- d. Udskrift af skatteansættelsen for sidste indkomstår.
- e. Udtalelse fra kommunen om den indeholdelsespligtiges nuværende indtægts- og formueforhold.
- f. Referat af møder med den indeholdelsespligtige vedlægges.

§ 74, nr. 4

"afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede forhold".

Indberetning skal ske, hvor der må antages at foreligge forsætligt eller groft uagtsom overtrædelse.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Hvilke perioder, der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om, og størrelsen af de beløb, der omfattes heraf.
- b. Hvad der er foretaget af kommunen for at søge oplysningerne korrigeret.
- c. Udskrift af skatteansættelsen for sidste indkomstår.
- d. Udtalelse fra kommunen om den indeholdelsespligtiges nuværende indtægts- og formueforhold.
- e. Referat af møder med den indeholdelsespligtige vedlægges.

Har den indeholdelsespligtige givet urigtige oplysninger, som er egnet til at vildlede skattemyndighederne om A-skattefordringens eksistens eller størrelse, vil § 74, stk. 2, kunne bringes i anvendelse.

Da § 74 også finder anvendelse ved lønindeholdelse af skatterestancer, jf. § 73, stk. 10, skal der ved indberetning af overtrædelser af § 73 følges samme regler som angivet ovenfor, dog uden den ved § 74, nr. 2, angivne beløbsgrænse.

§ 75, nr. 1

"lader sig udbetale A-indkomst vidende om, at der ikke i indkomsten er indeholdt A-skat som påbudt".

Indberetning skal ske, når der ikke kan have været tvivl hos A-indkomstmotageren om, at indkomsten var A-indkomst.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

KD-meddelelseSide nr.
4 af 8 siderAr.nr.
1971-13

- a. Størrelsen af den udbetalte A-indkomst og det ikke indeholdte A-skattebeløb.
- b. Hvilke perioder, beløbene vedrører.
- c. A-skattebeløbet er betalt og i bekræftende fald af hvem.
- d. Hvornår beløbet er betalt.
- e. Hvad kommunen har foretaget sig for at få beløbet indbetalt, herunder oplysning om eventuel afdragsordning, og om der er sikkerhed for restancen.
- f. Der tillige er indberettet straffesag for den indeholdelsespligtige.
- g. Referat af møder med indkomstmotageren vedlægges.

§ 75, nr. 2

"forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser efter § 45, stk. 1 og 3, § 48, stk. 6, § 51, § 52, stk. 2, eller § 53, eller i forbindelse med en af de i disse bestemmelser nævnte ansøgninger fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse".

Indberetning skal ske i særlig grove tilfælde samt i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser af straffebestemmelserne efter kildeskattelovgivningen.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. De forhold og de beløb, hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger.
- b. Hvorledes forseelsen er konstateret.
- c. Referat af møder med den pågældende vedlægges.

§ 75, nr. 3

"forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for den skatte- og afgiftsmæssige bedømmelse af et dødsbos opgørelse efter § 14, stk. 3, § 14, stk. 10, § 15, § 15 A, § 20, stk. 2, § 20 B, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4, eller af en endelig boopgørelse, eller i forbindelse med en af de nævnte opgørelser fortier oplysninger af betydning for bedømmelsen".

Indberetning skal ske i særlig grove tilfælde samt i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser af straffebestemmelserne efter kildeskattelovgivningen.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. De forhold og de beløb, hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger.
- b. Hvorledes forseelsen er konstateret.
- c. Referat af møder med den pågældende vedlægges.

KD-meddelelseSide nr.
5 af 8 siderÅr/nr.
1971-13§ 75, nr. 4

"forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved beregning af passivposter eller en afgørelse om forhåndsbesked efter § 33 A eller i forbindelse med anmodning om en sådan beregning eller afgørelse fortier oplysninger af betydning for denne".

Indberetning skal ske i særlig grove tilfælde samt i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser af straffebestemmelserne efter kildeskattelovgivningen.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. De forhold og de beløb, hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger.
- b. Hvorledes forseelsen er konstateret.
- c. Referat at møde med den pågældende vedlægges.

Finansministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven.

§ 5. Når betingelserne i kildeskattelovens afsnit V og VI er opfyldt, skal der ske tilmelding til registret for indeholdelsespligtige (CIR).

Indberetning skal ske, hvor tilmelding ikke har fundet sted, eller hvor tilmelding først har fundet sted efter påkrav fra kommunen, og hvor det drejer sig om en væsentlig overskridelse af fristen efter § 5.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Tidspunktet, da tilmelding skulle være sket.
- b. Hvornår tilmelding eventuelt har fundet sted.
- c. Om tilmelding først er sket efter påkrav.
- d. Referat af møde med den pågældende vedlægges.

§ 6. De i bestemmelsen nævnte oplysninger skal anføres ved tilmeldingen.

Indberetning skal ske, når den pågældende ikke trods gentagne opfordringer bringer forholdet i orden.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Hvilke oplysninger, der er undladt.
- b. Referat af møder med den pågældende vedlægges.

§ 9. Ved ophør af indeholdelsespligt skal den indeholdelsespligtige inden 8 dage meddele KD oplysninger herom.

Indberetning skal ske, såfremt forholdet ikke, trods gentagne opfordringer, bringes i orden.

Indberetningen skal indeholde oplysning om:

- a. Hvornår indeholdelsespligten er ophørt.
- b. Referat af møde med den pågældende vedlægges.

KD-meddelelseSide nr.
6 af 8 siderAr/nr.
1971-13

Finansministeriets bekendtgørelse af 10. april 1969 om regnskabsførelse vedrørende A-indkomst og A-skat efter kildeskatteloven.

§ 1. Indeholdelsespligtige skal føre regnskab over udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat. Regnskabet føres enten i et særligt af KD udarbejdet regnskabshæfte eller på særlige konti i den indeholdelsespligtiges almindelige bogføring.

Indberetning skal ske i tilfælde, hvor der slet ikke føres regnskab, eller dette lider af væsentlige mangler, og den pågældende trods anmodninger herom undlader at bringe dette i orden.

§ 2, stk. 1. Benyttes regnskabshæfte, skal dette med bilag opbevares i 5 år.

§ 3. Indeholdelsespligtige, der vælger at føre regnskab med A-indkomst og A-skat på særlige konti, skal føre dette på den i bestemmelsen angivne måde og oprette de foreskrevne konti - "lønafregningskonto", "afregningskonto for anden A-indkomst" og "konto for A-skat".

§ 4, stk. 2, vedrører posteringer af A-indkomst og indbetaling af A-skat til KD på de særlige konti.

I § 5 kan skattemyndighederne kræve regnskabet ajourført og afstemt ved udgangen af den redegørelsesperiode, der senest er afsluttet inden kravets fremsættelse.

§ 6 foreskriver opbevaring af regnskabsbøger, bilag m.v. i mindst 5 år.

Indberetning om overtrædelser af bestemmelserne i § 2, § 3, § 4, § 5 og § 6 skal kun finde sted i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser, navnlig overtrædelser af kildeskattelovens § 74, medmindre der foreligger særlig grove tilfælde, herunder at den indeholdelsespligtige nægter at bringe forholdene i orden.

Finansministeriets bekendtgørelse af 4. juli 1969 om redegørelse for indeholdelse af A-skat m.m. efter kildeskatteloven.

§ 2, stk. 2, 2. pkt. Kopi af redegørelsesblanket samt regnskabsmateriale, der ligger til grund for redegørelsen skal opbevares i mindst 5 år efter udløbet af det kalenderår, som redegørelsen vedrører.

§ 7. Foreskriver en række foranstaltninger, der skal sikre oplysninger til brug ved afgivelsen af redegørelser.

§ 8. Hovedkort, der er afleveret til den indeholdelsespligtige, skal opbevares af denne indtil kalenderårets udløb.

§ 11, stk. 1 og 3. Den indeholdelsespligtige skal give indkomstmottageren skriftlig meddelelse om det udbetalte eller godskrevne indkomstbeløb, om den periode, indkomsten vedrører, samt om størrelsen af det indeholdte skatbeløb.

KD-meddelelseSide nr.
7 af 8 siderAr.nr.
1971-13

Den indeholdelsespligtige skal opbevare de fornødne bilag m.m. i mindst 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvori indeholdelsen er foretaget.

Indberetning om overtrædelse af de nævnte bestemmelser skal kun finde sted i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser, navnlig overtrædelse af kildeskattelovens § 74, medmindre der foreligger særlig grove tilfælde. Dog skal indberetning efter § 11, stk. 1, altid ske, når den indeholdelsespligtige nægter at give indkomstmottageren den nævnte meddelelse.

Finansministeriets bekendtgørelse af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven.

§ 4 pålægger arbejdsgiveren ved indbetaling af skatter efter kildeskattelovens § 73 at give kommunen skriftlig meddelelse om skatteyderens personnummer, navn og adresse samt om størrelsen af det indeholdte beløb.

§ 5 pålægger arbejdsgiveren samtidig med indeholdelsen at give skatteyderen meddelelse om størrelsen af det indkomstbeløb, hvorefter indeholdelsen er beregnet samt om det indeholdte beløb. I meddelelsen anføres de i bestemmelsen nævnte identifikationsoplysninger.

§ 6 "pålægger arbejdsgiveren at besvare skriftlig forespørgsel fra vedkommende kommune angående pålæg, der er givet ham efter kildeskattelovens § 73. Besvarelsen skal ske inden 14 dage efter modtagelsen af forespørgslen".

§ 7. Regnskabsmateriale og bilag vedrørende indeholdelse efter § 73 skal opbevares mindst 5 år.

Indberetning om overtrædelse af bestemmelserne i § 4, § 5 og § 6 skal ske, når arbejdsgiveren nægter at give de nævnte meddelelser. Indberetning om overtrædelse af § 7 skal kun ske i forbindelse med indberetning om andre overtrædelser, navnlig af kildeskattelovens § 74, og når der foreligger særlig grove tilfælde.

Indberetninger i medfør af finansministeriets bekendtgørelse af 10. april 1969, 4. juli 1969 og 17. december 1969 skal alene indeholde en kort beskrivelse af overtrædelsen, jf. det på side 1 anførte om indberetningers indhold.

Opmærksomheden henledes på, at overtrædelse af flere bestemmelser, gentagne overtrædelser af samme bestemmelse og ikke efterkommelse af påbud fra kommunen må anses for at være skærpende omstændigheder.

Af hensyn til sagens eventuelle behandling ved domstolene anmodes kommunerne at lade indberetningen til straf kun omfatte en indeholdelsespligtig eller indkomstmottager.

Amtsskatteinspektoraterne/amtsligningsinspektoraterne og direktoraterne for København og Frederiksberg kommuners skattevæsen anmodes om at yde skatteteknisk bistand til politiet under sagens efterforskning og under sagens be-

KILDESKATTEDIREKTORATET

KD-meddelelse	Side nr. 8 af 8 sider	Ar/nr. 1971-13
handling for retten, samt at repræsentere KD ved retsmøderne. Endvidere skal man anmode kommunerne om på begæring at yde politiet bistand ved sagens efterforskning.		

STATSSKATTEDIREKTORATET

SD-CIRKULÆRE

Dato 14. november 1980	Ar-nr. 1980-45
J.nr. 470-111	Side nr. 1 af 12 sider
Afdeling Regnskab	Kontor Tvangsinddrivelse

Emne: Indberetning til statsskattedirektoratet af straffesager vedrørende kildeskatteloven

	INDHOLDSFORTEGNELSE	SIDE
1.	Indledning	2
2.	Kildeskattelovens § 74	2
2.1.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1	2
	Udbetaling af A-indkomst uden indeholdelse af A-skat	
2.2.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2	5
	Ikke rettidig indbetaling af indeholdt A-skat	
2.3.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 3	5
	Ikke rettidig afgivelse af redegørelse om indeholdt A-skat	
2.4.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 4	5
	Urigtige eller vildledende oplysninger om indeholdt A-skat	
3.	Kildeskattelovens § 74, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10	6
	Lønindeholdelse	
3.1.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10	6
	Undladelse af lønindeholdelse	
3.2.	Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10	6
	Ikke rettidig indbetaling af tilbageholdt løn	
4.	Kildeskattelovens § 75	7
4.1.	Kildeskattelovens § 75, nr. 1	7
	Modtagelse af A-indkomst uden indeholdelse af A-skat	
4.2.	Kildeskattelovens § 75, nr. 2	7
4.3.	Kildeskattelovens § 75, nr. 3	7
4.4.	Kildeskattelovens § 75, nr. 4	8
5.	Bekendtgørelser i henhold til kildeskatteloven	8
5.1.	Finansministeriets bekendtgørelse nr. 145 af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven med senere ændringer	8
5.2.	Finansministeriets bekendtgørelse nr. 544 af 20. december 1971 om A-skat efter kildeskatteloven med senere ændringer	9
5.3.	Finansministeriets bekendtgørelse nr. 545 af 20. december 1971 om regnskabsførelse efter kildeskatteloven med senere ændringer	10
5.4.	Finansministeriets bekendtgørelse nr. 556 af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven	11
6.	Indberetningsskemaer m.v.	11

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 2 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
1. <u>Indledning</u> Dette SD-cirkulære afløser KD-meddelelse 1971-13. Der er i cirkulæret fastsat nye retningslinier for kommunernes indberetning af overtrædelser af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, og § 74, stk. 1, nr. 2. Overtrædelser af straffebestemmelserne i kildeskatteloven og de i henhold til denne udstedte bekendtgørelser skal af kommunerne indberettes til statsskattedirektoratet gennem amtsskatteinspektorerne. Indberetning må ikke ske direkte til politiet. Straffebestemmelserne er følgende: 1. Kildeskattelovens § 74 og § 75. 2. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 145 af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven med senere ændringer. 3. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 544 af 20. december 1971 om A-skat efter kildeskatteloven med senere ændringer. 4. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 545 af 20. december 1971 om regnskabsførelse efter kildeskatteloven med senere ændringer. 5. Finansministeriets bekendtgørelse nr. 556 af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven, § 9, jf. § 4, § 5, § 6 og § 7. Det er i alle tilfælde en betingelse for strafansvar, at der er udvist forsætligt eller groft uagtsomt forhold. Indberetningen skal indeholde en objektiv og omhyggelig beskrivelse af de konstaterede faktiske omstændigheder ved overtrædelser samt alle øvrige oplysninger, der skønnes at være af betydning ved sagens afgørelse herunder også oplysninger, der måtte være til gunst for vedkommende, f.eks. at han har rettet for sig, ligesom det skal anføres, hvorvidt vedkommende erkender forseelsen. Samtlige konstaterede forseelser skal medtages i indberetningen. 2. <u>Kildeskattelovens § 74</u> 2.1. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1</u> "undlader at opfylde pligt til at foretage indeholdelse af A-skat eller udbytteskat". Ved domstolenes behandling af disse sager lægges der betydelig vægt på den indeholdelsespligtiges viden om, hvorvidt indkomsten er A-indkomst.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 3 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
Kommunerne skal derfor kun indberette disse sager, når den indeholdelsespligtige på udbetalingstidspunktet efter kommunens skøn ikke kan antages at have handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af reglerne om A-indkomst. Til brug for direktoratets vurdering af sagen skal der i indberetningen nærmere redegøres for følgende: 1. Tjenesteforholdet mellem parterne. Der bør fra den indeholdelsespligtige og indkomstmodtageren indhentes oplysning om begrundelsen for den manglende indeholdelse. 2. Såfremt parterne hævder, at man har anset indkomstmodtageren som selvstændig erhvervsdrivende, må begrundelsen herfor oplyses. 3. Såfremt kommunen finder, at de pågældende må have været klar over, at indeholdelse skulle finde sted, bør der nærmere redegøres for, hvad kommunen støtter sin opfattelse på. Kommunen kan i sin vurdering af, om der er tale om <u>selvstændig erhvervsvirksomhed</u>, lægge vægt på hvorvidt a. indkomstmodtageren har etableret sig i egne lokaler, f.eks. forretning, værksted, kontor, klinik, tegnestue m.v., og arbejdet helt eller delvis udøves herfra. b. indkomstmodtageren ved annoncering, skiltning eller lignende tilkendegiver, at han/hun er fagkyndig og påtager sig at udføre arbejde af en nærmere bestemt art. c. indkomstmodtageren er frit stillet med hensyn til antagelse af medhjælp. d. indkomstmodtageren tilrettelægger, leder, fordeler og fører tilsyn med arbejdet uden anden instruktion fra hvervgiveren end den, der eventuelt følger af den afgivne ordre. e. indkomstmodtageren ejer de anvendte redskaber, maskiner og værktøj. f. indkomstmodtageren helt eller delvis leverer materialer til arbejdets udførelse. g. indkomstmodtageren er økonomisk ansvarlig over for hvervgiveren for arbejdets udførelse. h. hvervgiverens forpligtelse over for indkomstmodtageren er begrænset til det enkelte ordreforhold. i. indkomstmodtageren ikke på grund af ordren er begrænset i sin adgang til samtidig at udføre arbejde for andre.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 4 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
---------------------	---------------------------	-------------------

j. vederlaget erlægges efter regning, og betaling først ydes fuldt ud, når arbejdet er udført som aftalt og eventuelle mangler afhjulpet.

k. indkomstmodtageren i henhold til lov om merværdiafgift er momsregistreret, og ydelsen er faktureret med tillæg af moms.

l. indkomstmodtagerens erhvervsudøvelse kræver særskilt autorisation, bevilling o.l., og indkomstmodtageren er i besiddelse af en sådan tilladelse.

Til støtte for kommunens vurdering af, om der er tale om tjenesteforhold, kan der lægges vægt på, hvorvidt

a. indkomstmodtageren kun har den samme hvervgiver, og om der mellem denne og indkomstmodtageren er indgået aftale om løbende arbejdsydelse.

b. indkomstmodtageren anses for lønmodtager ved praktiseringen af ferieloven, lov om arbejdsløshedsforsikring, funktionærløven og lovene om arbejderbeskyttelse.

c. vederlaget er nettoindkomst for indkomstmodtageren.

d. vederlaget er beregnet, som det er almindeligt i tjenesteforhold (timeløn, ugeløn, månedsløn, provision, akkord m.v.).

4. Oplysning om størrelsen af den A-indkomst, hvori der ikke er foretaget indeholdelse, størrelsen af den ikke indeholdte A-skat samt de perioder, i hvilke indeholdelse ikke er sket.

5. Det skal endvidere oplyses, om den manglende indeholdte A-skat er betalt og i bekræftende fald hvornår. I denne forbindelse ønskes oplysning om indgåelsen af eventuelle afdragsordninger samt hvilke inddrivelsesskridt kommunen har foretaget, herunder om den manglende indeholdte A-skat opkræves i medfør af kildeskattelovens § 68 eller § 69.

6. Det skal endelig oplyses, om indkomstmodtageren har været forskudsregistreret som B-indkomstmodtager, og i hvilket omfang der inden for overtrædelsesperioden er betalt foreløbige B-skatter.

Der bør vedlægges kopi af forskudsopgørelse, selvangivelse samt slutopgørelse for det pågældende år.

I tilfælde, hvor kommunen konstaterer, at der er sket udbetaling af A-indkomst uden indeholdelse af A-skat og kommunen skønner, at den indeholdelsespligtige ikke har været bekendt med, at udbetalingen var A-indkomst, skal kommunen give den indeholdelsespligtige pålæg om fremtidig at foretage indeholdelse af A-skat. Såfremt dette pålæg ikke efterkommes, skal indberetning finde sted for perioder efter pålæggets meddelelse.

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 5 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
2.2. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2</u> "undlader at indbetale indeholdte skattebeløb i rette tid". Indberetning skal ske, når det konstateres, 1. at tilsvaret vedrørende mindst 4 måneder ikke er indbetalt rettidigt, og de ikke rettidigt indbetalte beløb i alt overstiger 50.000 kr., eller 2. at tilsvaret - uanset størrelsen - vedrørende mindst 8 måneder trods påkrav ikke er indbetalt rettidigt. Herudover kan kommunen i særligt grove tilfælde foretage indberetning. Indberetningen skal indeholde en nøjagtig opgørelse af samtlige tilsvare og indbetalinger inden for overtrædelsesperioden. Forinden der indberettes straffesag vedrørende skønsmæssige tilsvare, skal der foretages arbejdsgiverkontrol hos den indeholdelsespligtige, og det skal af indberetningen fremgå, hvorledes tilsvaret er fastsat. Skattebeløb, som den indeholdelsespligtige hæfter for i henhold til kildeskattelovens § 69, stk. 1, henholdsvis § 83, stk. 1, må ikke indgå i tilsvarets opgørelse. Der skal endvidere redegøres for kommunens inddrivelsesskridt i sagen, herunder datoen for foretagne udlæg, datoen for foretagne modregninger samt oplysning om afdragsordninger. 2.3. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 3</u> "undlader rettidigt at afgive de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede oplysninger". Indberetning skal fortrinsvis ske, når den indeholdelsespligtige tillige indberettes for overtrædelse af andre bestemmelser i kildeskatteloven, navnlig § 74, stk. 1, nr. 2, om manglende eller ikke rettidig indbetaling af indeholdt A-skat. Indberetningen skal indeholde oplysning om dato for redegørelsernes indsendelse og om størrelsen af de beløb, der omfattes af redegørelserne. I tilfælde hvor redegørelsen er udfærdiget af arbejdsgiverkontrollen (AMY-redegørelse), skal dette fremgå. 2.4. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 4</u> "afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 57, stk. 1, eller § 66, stk. 3, omhandlede forhold". Indberetning skal ske, når kommunen skønner, at den indeholdelsespligtige har søgt at vildlede skattemyndighederne om A-skatte-tilsvarets størrelse eller eksistens, men ikke når de fejlagtige oplysninger har en undskyldelig karakter, f.eks. skyldes en fejl-skrift.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 6 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
Indberetning skal indeholde oplysning om, a. hvilke perioder der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om og størrelsen af de beløb, der omfattes heraf. b. hvorledes kommunen har konstateret overtrædelserne, samt om de urigtige oplysninger er korrigerede og i bekræftende fald hvornår. c. den pågældendes forklaring om forholdet. Disse overtrædelser vil i særligt grove tilfælde kunne henføres under kildeskattelovens § 74, stk. 2. 3. <u>Kildeskattelovens § 74,, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10</u> I henhold til kildeskattelovens § 73, stk. 1, kan det skriftligt pålægges en skatteydere arbejdsgiver m.v. at indeholde i skatteyderens lønning, provision eller andet arbejdsvederlag samt pension o.lign., hvad der er fornødent til betaling af skyldige skattebeløb. Indeholdelse kan højst udgøre 15% af udbetalingen af løn m.v. efter fradrag af A-skat, jf. § 73, stk. 3. Indeholdte beløb forfalder til betaling den 1. i den kalendermåned, der følger efter indeholdelsen, og med sidste rettidige betalingsdag den 15. i forfaldsmåned. Straffebestemmelserne i kildeskattelovens § 74 gælder tilsvarende for overtrædelser af § 73. 3.1. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10</u> Indberetning skal ske, når den indeholdelsespligtige undlader at foretage den af skattemyndigheden påbudte indeholdelse, fortrinsvis når den indeholdelsespligtige tillige indberettes for andre overtrædelser af kildeskatteloven. Indberetningen skal indeholde oplysning om, a. Tidspunktet for fremsendelse af kommunens skriftlige påbud til den indeholdelsespligtige. b. Hvilke perioder det drejer sig om. c. Størrelsen af det ikke indeholdte beløb. 3.2. <u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, jf. § 73, stk. 1 og stk. 10</u> Indberetning skal ske, såfremt den indeholdelsespligtige undlader rettidigt at indbetale det indeholdte beløb, fortrinsvis når den indeholdelsespligtige tillige indberettes for andre overtrædelser af kildeskatteloven. Indberetningen skal indeholde en nøjagtig opgørelse af samtlige tilsvær og indbetalinger inden for overtrædelsesperioden. Den under afsnit 2.2. om kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, angivne beløbsgrænse ved indberetning skal ikke tages i betragtning ved indberetning i henhold til kildeskattelovens § 73.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 7 af 12 sider	Ar-nr. 1980-45
4. <u>Kildeskattelovens § 75</u> 4.1. <u>Kildeskattelovens § 75, nr. 1</u> "lader sig udbetale A-indkomst vidende om, at der ikke i indkomsten er indeholdt A-skat som påbudt". Indberetning skal ske, når indkomstmottageren efter kommunens skøn har været vidende om, at der ikke i det udbetalte beløb blev indeholdt A-skat som påbudt. Ligesom ved § 74, stk. 1, nr. 1, lægges der ved domstolenes behandling af disse sager betydelig vægt på indkomstmottagerens vidende om, hvorvidt indkomsten var A-indkomst. Kommunerne skal derfor kun indberette disse sager, når indkomstmottageren på udbetalingstidspunktet efter kommunens skøn ikke kan antages at have handlet i undskyldelig uvidenhed om eller undskyldelig misforståelse af reglerne om A-indkomst. Indberetning skal indeholde de samme oplysninger, som anført ovenfor under afsnit 2.1. om § 74, stk. 1, nr. 1. 4.2. <u>Kildeskattelovens § 75, nr. 2</u> "forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser efter § 45, stk. 1 og 3, § 48, stk. 6, § 51, § 52, stk. 2, eller § 53 eller i forbindelse med en af de i disse bestemmelser nævnte ansøgninger fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse." Indberetning skal ske i særligt grove tilfælde. Indberetningen skal indeholde oplysning om: a. De forhold og de beløb hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. b. Hvorledes forseelsen er konstateret. c. Den pågældendes egen forklaring i anledning af forseelsen. 4.3. <u>Kildeskattelovens § 75, nr. 3</u> "forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for den skatte- og afgiftsmæssige bedømmelse af et dødsbos opgørelse efter § 14, stk. 3, § 14, stk. 10, § 15, § 15 A, § 20, stk. 2, § 20 B, stk. 2, eller § 20 C, stk. 4, eller af en endelig boopgørelse, eller i forbindelse med en af de nævnte opgørelser fortier oplysninger af betydning for bedømmelsen". Indberetning skal ske i særligt grove tilfælde.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 8 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
Indberetningen skal indeholde oplysning om: - De forhold og de beløb hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. - Hvorledes forseelsen er konstateret. - Referat af møder med den pågældende vedlægges. 4.4. <u>Kildeskattelovens § 75, nr. 4</u> "forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved beregning af passivposter eller en afgørelse om forhåndsbesked efter § 33 A, eller i forbindelse med anmodning om en sådan beregning eller afgørelse fortier oplysninger af betydning for denne". Indberetning skal ske i særligt grove tilfælde. Indberetningen skal indeholde oplysning om: - De forhold og de beløb hvorom der er fortiet eller afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. - Hvorledes forseelsen er konstateret. - Referat af møde med den pågældende vedlægges. 5. <u>Bekendtgørelser i henhold til kildeskatteloven</u> 5.1. <u>Finansministeriets bekendtgørelse nr. 145 af 28. marts 1969 om A-indkomst og om registrering af indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven med senere ændringer</u> - Efter § 5 skal enhver, der opfylder de i kildeskattelovens afsnit V og VI opstillede betingelser for at være indeholdelsespligtig, tilmelde sig det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR) senest 8 dage efter, at betingelserne er opfyldt. Indberetning skal ske, hvor tilmelding ikke har fundet sted, eller hvor der er tale om en væsentlig overskridelse af tilmeldingsfristen. Indberetningen skal indeholde oplysning om tidspunktet, da tilmelding skulle være sket samt tidspunktet for den for sene tilmelding. Referat af møde med den indeholdelsespligtige vedlægges med oplysning om, hvorvidt tilmelding er sket på kommunens foranledning. - De i § 6 nævnte oplysninger om virksomhedens identifikation skal anføres ved tilmeldingen.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 9 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
Indberetning skal ske, når den pågældende trods gentagne opfordringer ikke bringer forholdet i orden. I indberetningen skal det anføres, hvilke oplysninger der er undladt, ligesom referat af eventuelle møder med den indeholdelsespligtige skal vedlægges. 3. Ved ophør af indeholdelsespligt skal den indeholdelsespligtige ifølge § 9 inden 8 dage meddele statsskattedirektoratet oplysning herom. Indberetning skal ske, såfremt forholdet, trods gentagne opfordringer, ikke bringes i orden, og i øvrigt når fristen for afmelding er væsentlig overskredet. Indberetningen skal indeholde oplysning om, hvornår indeholdelsespligten er ophørt, ligesom referat af eventuelle møder med den indeholdelsespligtige skal vedlægges. 5.2. <u>Finansministeriets bekendtgørelse nr. 544 af 20. december 1971 om A-skat efter kildeskatteloven med senere ændringer</u> § 1, stk. 6. En genpart af redegørelsen samt regnskabsmateriale, der ligger til grund for redegørelsen, skal opbevares i mindst 5 år efter udløbet af det kalenderår, som redegørelsen vedrører. § 4. Den indeholdelsespligtige skal modtage og opbevare indkomstmodtagerens skattekort (hovedkort) og på grundlag af dette eller et forevist bikort eller frikort i regnskabsmaterialet notere indkomstmodtagerens personnummer, trækprocent samt eventuelt fradragsbeløb. Forevises frikort, skal den indeholdelsespligtige tillige notere det maksimale indkomstbeløb, der kan udbetales uden skattetræk. Tilsvarende notering foretages, hvor skattemyndighederne i medfør af kildeskattelovens § 48, stk. 8, meddeler den indeholdelsespligtige de oplysninger, der ellers fremgår af skattekortet, bikortet eller frikortet. Afleveres skattekort ikke, eller forevises der ikke bikort eller frikort, skal den indeholdelsespligtige sikre sig dokumenteret oplysning om indkomstmodtagerens identitet og foretage notering om dennes navn og adresse samt personnummer eller fødselsdato, -måned og -år. § 5. Hovedkort, der er afleveret til den indeholdelsespligtige, skal opbevares af denne indtil kalenderårets udløb eller indtil ophør af udbetaling af A-indkomst. § 6, stk. 1. Den indeholdelsespligtige skal give indkomstmodtageren skriftlig meddelelse om det udbetalte eller godskrevne indkomstbeløb, om den periode indkomsten vedrører samt om størrelsen af det indeholdte skattebeløb. Meddelelsen skal endvidere indeholde identifikation af såvel den indeholdelsespligtige som indkomstmodtageren.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 10 af 12 sider	Ar.nr. 1980-45
§ 6, stk. 3. Den indeholdelsespligtige skal opbevare de fornødne bilag m.m. i mindst 5 år efter udløbet af det kalenderår, hvori indeholdelsen er foretaget. Indberetning om overtrædelse af de nævnte bestemmelser skal kun finde sted i forbindelse med indberetning af overtrædelser af kildeskattelovens § 74, medmindre der foreligger særligt grove tilfælde. Dog skal indberetning altid ske, når den indeholdelsespligtige nægter at give indkomstmodtageren den i § 6, stk. 1, nævnte meddelelse. 5.3. <u>Finansministeriets bekendtgørelse nr. 545 af 20. december 1971 om regnskabsførelse efter kildeskatteloven med senere ændringer</u> § 1. Den indeholdelsespligtige skal føre regnskab over udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat. Regnskabet skal føres enten i et af statsskattedirektoratet udarbejdet særligt regnskabshæfte eller på særlige konti i den indeholdelsespligtiges almindelige bogføring. Indberetning skal ske i tilfælde, hvor der ikke føres regnskab, eller dette lider af væsentlige mangler, og den pågældende trods anmodninger herom undlader at bringe dette i orden. § 2, stk. 1. Benyttes regnskabshæfte, skal dette med bilag opbevares i 5 år. § 3. Indeholdelsespligtige, der vælger at føre regnskab med A-indkomst og A-skat på særlige konti, skal føre dette på den i bestemmelsen angivne måde og oprette de foreskrevne konti - "lønafregnskonto", eventuelt "afregnskonto for anden A-indkomst" samt "konto for A-skat". § 4, stk. 2. A-indkomsten posteres på "Lønafregnskonto", og der foretages modpostering på en dertil oprettet konto for den pågældende kategori af A-indkomster. Den A-skat, der modtages fra den skattepligtige samt indbetalinger af A-skat til statsskattedirektoratet, posteres på konto for A-skat. § 5. Indeholdelsespligtige, der fører regnskabet med A-indkomst og A-skat i den almindelige bogføring, skal for hver enkelt indkomstmodtager tillige føre en konto, et kontokort eller lignende, hvorpå enhver udbetaling eller godskrivning af A-indkomst eller indeholdelse af A-skat skal posteres. § 6. Indeholdelsespligtige, der vælger at føre regnskab med A-indkomst og A-skat i den almindelige bogføring, skal på skattemyndighedernes forlangende forevise ajourført og afstemt bogføring. § 7. Benyttes almindelig bogføring, skal den indeholdelsespligtige opbevare regnskabsbøger, løsblade, kort og lignende samt bilag i 5 år.		

SD-CIRKULÆRE	Side nr. 11 af 12 sider	År nr. 1980-45
Indberetning af overtrædelser af bestemmelserne i regnskabsbekendtgørelsen skal kun finde sted i forbindelse med indberetning af overtrædelser af kildeskattelovens § 74, medmindre der foreligger særligt grove tilfælde. 5.4. <u>Finansministeriets bekendtgørelse nr. 556 af 17. december 1969 vedrørende opkrævning af skatter m.v. efter kildeskatteloven</u> § 4. Bestemmelsen pålægger arbejdsgiveren at give de kommunale skattemyndigheder skriftlig meddelelse om den pågældende skatteydere personnummer, navn og adresse samt om størrelsen af det indeholdte beløb. § 5. Bestemmelsen pålægger arbejdsgiveren at give indkomstmodtageren meddelelse om størrelsen af det indeholdte beløb samt det beløb, hvoraf indeholdelsen er beregnet. Endvidere skal der i meddelelsen angives identifikation af såvel arbejdsgiver som indkomstmodtager. § 6. Bestemmelsen pålægger arbejdsgiveren inden 14 dage at besvare skriftlige forespørgsler fra vedkommende kommune angående pålæg, der er givet ham i henhold til kildeskattelovens § 73. § 7. Regnskabsmateriale og bilag vedrørende indeholdelser efter § 73 skal opbevares mindst 5 år. Indberetning om overtrædelse af bestemmelserne i § 4, § 5 og § 6 skal ske, når arbejdsgiveren nægter at give de nævnte meddelelser. Indberetning om overtrædelse af § 7 skal kun ske i forbindelse med indberetning af overtrædelser af kildeskattelovens § 74, og når der foreligger særligt grove tilfælde. 6. <u>Indberetningsskemaer m.v.</u> Ved indberetning til straf benyttes skema R 106, og ved overtrædelse af § 74, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, benyttes tillige bødeberetningsskema R 100b. Ved indberetning om overtrædelse af § 75, nr. 1, benyttes skema R 114. Af hensyn til de indberettede sagers behandling skal kommunerne anvende særkilt indberetningsskema for hver enkelt indeholdelsespligtig eller indkomstmodtager. Hvor et forhold omfatter flere personer, skal indberetningerne fremsendes samlet. I forbindelse med straffesagens indsendelse til statsskattedirektoratet skal kommunen skriftligt underrette de personer/selskaber, der er omfattet af indberetningen.		

STATSSKATTEDIREKTORATET

SD-CIRKULÆRE

Side nr.

12 af 12 sider

Ar.nr.

1980-45

Amtsskatteinspektorerne, direktoratet for Københavns skatte- og registerforvaltning og Frederiksberg skattedirektorat anmodes om at yde skatteteknisk bistand til politiet under eventuel efterforskning og behandling ved domstolene. De samme myndigheder repræsenterer statsskattedirektoratet ved eventuelle retsmøder.

Endvidere skal man anmode kommunerne om at yde politiet bistand ved eventuel efterforskning samt ved sagens behandling ved domstolene.

Hans Westerberg

Per Hessel

Straffesager vedr. overtrædelse af kildeskattelovens
straffebestemmelser.

Ekspeditioner i 1980 og 1981

Art	1980	1981
Tiltalerejsning direkte	372	347
Tiltale efter ikke vedtaget bødeforlæg	754	712
Direkte bødeforlæg	1.507	1.263
Bødeforlæg efter tiltalerejs- ning	319	164
Afgjort ved advarsler	253	242
Anmodning om forvandlingsstraf	185	148
Sendt til politimæssig efter- forskning	45	33
Afdragsordninger	411	269
Oversendt til kontrolafdelingen	12	7
	3.858	3.185

Kontoret for tvangsinddrivelse
og straffesager m.v.

d. 22. november 1982

Oversigt over fordelingen af overtrædelser af kildeskattelovens straffebestemmelser, konstateret ved gennemgang af de seneste 345 henlagte sager, svarende til ca. 10% af årsproduktionen i A-gruppen.

<u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, jf. § 73 stk. 1 og 10</u> INP undlader at foretage løntilbageholdelse som påbudt.....	2
<u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2, jf. § 73, stk. 1 og 10</u> INP undlader rettidigt at indbetale foretagne løn- tilbageholdelser.....	3
<u>Kildeskattelovens § 74, stk 1, nr. 1</u> INP foretager lønudbetaling uden indeholdelse af A-skat.....	20
<u>Kildeskattelovens § 74, stk 1, nr. 2 og 3</u> INP undlader rettidigt at indbetale indeholdt A-skat og undlader rettidigt at indsende redegørelser.....	256
<u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 4</u> INP afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i redegørelserne til skattemyndighederne.....	21
<u>Fin.min.'s bekendtgørelse nr. 145 af 28. marts 1969</u> <u>§ 5, jf. § 12</u> INP undlader rettidigt at tilmelde sig Det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR).....	16
<u>Do § 9, jf. § 12</u> INP undlader rettidigt at afmelde sig CIR.....	4
<u>Fin. min.'s bekendtgørelse nr. 544 af 20 december 1971</u> <u>§ 4, stk. 3, jf. § 8</u> INP undlader at sikre sig dokumenteret oplysning om lønmodtagerens identitet.....	3
<u>Do § 6, jf. § 8</u> INP undlader at give lønmodtageren skriftlig op- lysning om udbetalt A-indkomst og indeholdt A-skat.....	1

overfart 326

Fin, min.'s bekendtgørelse nr 545 af 20 december 1971§ 1. tf. § B

INP undlader at fare regnskab med udbetalt A-indkomst
og indeholdt A-skat.....3

Kildeskattelovens § 75. nr. 1

Lønmodtageren lader sig udbetale A-indkomst, vidende
om, at der ikke er indeholdt A-skat som påbudt.....16

lait 345

S T A T I S T I K for 1980

MD	BØDEFORELÆG		TIL PM FOR VEDTÆGELSE		OVERTAGET AF PM		UERHOLDELIGE		(1998) ANM. om AFDRAG: ANTAL		(1999) AFDRAGS ORDNING ANTAL	
	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL		ANTAL	
JANUAR	89	659.960,-	85	659.116,-	24	218.100,-	1	1.600,-				
FEBRUAR	151	1.301.950,-	68	720.050,-	12	64.732,60	8	26.150,-				
MARTS	177	1.547.500,-	49	407.550,-	4	11.750,-	3	9.400,-				
APRIL	114	770.901,-	108	1.029.017,-	15	105.800,-	1	2.500,-				
MAJ	124	990.149,-	88	748.250,-	15	96.150,-	4	36.700,-				
JUNI	139	1.754.098,-	79	639.892,-	15	80.600,-	1	23.200,-				
JULI	168	1.083.815,-	52	442.100,-	16	122.439,75	1	1.400,-				
AUGUST	116	1.060.699,-	88	1.458.750,-	18	127.423,-	2	10.150,-				
SEPTEMBER	75	613.200,-	125	1.071.214,-	26	232.374,29	2	22.000,-				
OKTOBER	126	881.525,-	55	492.583,-	15	96.600,-	0	0,-				
NOVEMBER	107	810.499,-	22	245.900,-	11	115.630,10	2	7.700,-				
DECEMBER	95	827.248,-	14	86.500,-	20	215.878,60	0	0,-				
I ALT	1.481	12.301.544,-	833	8.000.922,-	191	1.487.478,34	25	140.800,-				

S T A T I S T I K for 1981

MD	BØDEFORELÆG		TIL PM FOR VEDTAGELSE		OVERTAGET AF PM		UERHOLDDELIGE		(1998)		(1999)
	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANM. om AFDRAG:	ANTAL	AFDRAGS-ORDNING: ANTAL
JANUAR	220	2.041.798,-	85	757.716,-	7	76.750,-	2	31.400,-			
FEBRUAR	121	899.450,-	70	658.700,-	4	46.100,-	0	0,-	31		60
MARTS	109	1.289.400,-	92	1.050.847,-	12	385.000,-	1	9.000,-	48		51
APRIL	59	478.050,-	86	696.075,-	7	51.155,-	2	14.000,-	54		34
MAJ	31	286.650,-	22	489.000,-	14	95.279,-	2	30.000,-	7		0
JUNI	75	705.050,-	67	762.850,-	13	169.275,-	3	5.500,-	17		25
JULI	57	557.966,-	9	108.700,-	17	169.068,66	2	2.492,-	11		17
AUGUST	138	1.462.100,-	70	826.750,-	7	58.500,-	3	49.900,-	35		18
SEPTEMBER	89	975.400,-	35	564.216,-	17	183.800,-	1	1.950,-	38		26
OKTOBER	108	1.304.399,-	42	400.200,-	13	191.800,-	0	0,-	26		23
NOVEMBER	60	870.300,-	44	726.950,-	20	187.200,-	1	4.800,-	19		19
DECEMBER	101	1.421.950,-	43	663.250,-	13	120.500,-	4	15.175,-	27		14
IALT	1.168	12.292.513,-	665	7.705.254,-	144	1.734.427,66	21	164.217,-	313		287

S T A T I S T I K for 1982

MD	BØDEFORELÆG		TIL PM FOR VEDTAGELSE		OVERTAGET AF PM		UERHOLDELIGE		(998) ANM. om AFDRAG: ANTAL	(999) AFDRAGS ORDNING ANTAL
	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB	ANTAL	BELØB		
JANUAR	99 ÷ 1 ÷	1.318.549,- 3.000,-	75	851.050,-	12	247.150,-	2	23.021,-	31	22
FEBRUAR	86 ÷ 3 ÷	814.098,- 36.250,-	63	869.900,-	5	64.631,-	0	0,-	57	28
MARTS	66 112	672.400,- 1.282.097,-	50	782.450,-	13	98.100,-	1	4.000,-	24	24
APRIL	÷ 2 ÷	10.000,-	54	728.316,-	10	99.700,-	0	0,-	26	16
MAJ	104 131	1.210.600,- 1.278.400,-	24	312.200,-	5	46.665,-	0	0,-	43	25
JUNI	÷ 1 ÷	9.000,-	45	600.700,-	15	171.666,59	0	0	32	23
JULI	74 46	845.749,- 537.650,-	48	717.848,-	11	89.200,-	1	1.925,-	24	15
AUGUST	÷ 1 ÷	20.000,-	56	640.900,-	15	169.221,-	0	0,-	10	12
SEPTEMBER	81 ÷ 2 ÷	970.400,- 26.000,-	46	672.500,-	9	49.750,-	5	56.525,04	28	22
OKTOBER	133	1.556.950,-	27	479.950,-	17 ÷ 2 ÷	199.124,- 32.750,-	1	8.500,-	25	24
NOVEMBER	97 170	1.330.660,- 1.951.703,-	24	382.250,-	÷ 1 ÷ 18	5.000,- 110.080,-	2	18.807,-	34	22
DECEMBER	÷ 3 ÷	30.000,-	56	603.150,-	6	36.750,-	2	46.000,-	51	25
IALT	1.186	13.635.006,-	568	7.641.214,-	133	1.510.661,59	14	158.778,-	385	258

STATSSKATTEDIREKTORATET
kontoret for tvangsind-
drivelse og straffesager.

Den 4. marts 1983
BH/sa

Oversigt over de senest afgjorte domme vedrørende
overtrædelse af kildeskattelovens straffebestemmelser.

Domme vedrørende følgende overtrædelser:	<u>Antal</u>
<u>Kildeskattelovens § 74, stk. 1 nr. 2 og 3</u>	
Inp. undlader rettidigt at indbetale indeholdt A-skat og undlader rettidigt at indsende redegørelser.	109
<u>Kildeskattelovens § 74 stk. 1 nr. 2, 3 og 4</u>	
Inp. afgiver endvidere urigtige og vildledende oplysninger i redegørelserne til skattemyndighederne.	12
<u>Kildeskattelovens § 74 stk. 1 nr. 2 og 3 samt bekendtgørelse nr. 545 § .</u>	
Inp. undlader endvidere at føre regnskab med udbetalt A-indkomst og indeholdt A-skat	2
<u>Kildeskattelovens § 74 stk. 1 nr. 2 og 3 samt bekendtgørelse nr. 145 § 5"</u>	
Inp. undlader endvidere rettidigt at tilmelde sig Det centrale register over indeholdelsespligtige (CIR) .	1
<u>Kildeskattelovens § 75 nr. 1</u>	
Lønmodtageren lader sig udbetale A-indkomst, vidende om, at der ikke er indeholdt A-skat som påbudt.	13
<u>Kildeskattelovens § 73, § 74 stk. 1 nr.1 samt. § 74 stk. 1 nr. 2, 3 og 4</u>	
Inp. undlader at foretage lønindeholdelse og indeholdelse af A-skat som påbudt, undlader rettidigt at indbetale indeholdte skatter og indsende redegørelser og afgiver urigtige og vildledende oplysninger i redegørelserne til skattemyndighederne	1
<u>Kildeskattelovens § 74 stk. 1 nr. 1</u>	
Inp. undlader at foretage indeholdelse af A-skat.	2

Kildeskattelovens § 73 .jfr, stk. 1 nr. 2
og § 74 stk. 1 nr. 2 og 3

Inp. undlader at foretage lønindeholdelse 4
og undlader rettidigt at indbetale inde-
holdte skatter og indsende redegørelser.

Domme ialt

144

I 95 af de 144 domme blev der afsagt dom i overens-
stemmelse med den nedlagte påstand, og i 49 af de 144
domme afveg dommen fra den nedlagte påstand.

Af disse 49 var der i 11 tilfælde forinden udsendt
bødeforelæg og i 38 tilfælde var sagerne gået direkte
til tiltale ved retten uden forudgående bødeforelæg.

Af de 11 domme med forudgående bodeforlæg blev bøden
i 9 tilfælde nedsat i forhold til påstanden og i 2
tilfælde skete der frifindelse.

I de 9 tilfælde, hvor bøden blev nedsat, var begrun-
delsen i 4 tilfælde, at skærpelse på grund af tidli-
gere overtrædelser blev frafaldet som følge af det
tidsrum, der var forløbet. I et tilfælde var begrun-
delsen forstraffens beskedne størrelse. I et tilfæl-
de var begrundelsen den indeholdelsespligtige hurtige
berigtigelse som følge af virksomhedens egen kontrol-
virksomhed. I 3 tilfælde var nedsættelsen ikke begrun-
det (nedsættelsen var ubetydelig i forhold til bøde-
påstanden).

I de 2 domme, hvor der skete frifindelse, var dommen
i det ene tilfælde begrundet med, at det var manden,
der reelt drev virksomheden, selvom det skete i hustru-
ens navn (hustruen blev frifundet og manden dømt). Æg-
tefællerne afgav modstridende forklaringer om de fak-
tiske forhold. Skattemyndighederne havde derfor hen-
holdt sig til, at hustruen ifølge egen tilmelding var
ansvarlig for indeholdelse og indbetaling af skatter.
I det andet tilfælde fandt retten, at tiltalte, der
var ansat i mandens virksomhed, havde været uvidende
om, at hun fik udbetalt løn uden indeholdelse.

Bekendtgørelse om vejledning af sigtede om adgangen til at begære en forsvarer beskikket

I medfør af § 732, stk. 2, 2. pkt., i lov om rettens pleje, jfr. lovekendtgørelse nr. 1 af 1. januar 1975, som ændret ved lov nr. 243 af 8. juni 1978, fastsættes:

§ 1. Når sigtelsen vedrører en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre højere straf end bøde, vejleder politiet sigtede om adgangen til at begære en offentlig forsvarer beskikket.

Stk. 2. Vejledning kan altid undlades, når sigtelsen alene vedrører overtrædelse af færdselsloven.

§ 2. Vejledningen skal gives samtidig med, at sigtede gøres bekendt med, at han ikke er forpligtet til at udtale sig, jfr. retsplejelovens § 752, stk. 1. Det skal af politirapporten fremgå, at sigtede har modtaget behørig vejledning, jfr. retsplejelovens § 732, stk. 2, 3. pkt.

Stk. 2. I forbindelse med vejledningen skal sigtede gøres bekendt med, at han, såfremt han findes skyldig, er pligtig at erstatte det

offentlige vederlaget til forsvareren.

§ 3. Sigtedes begæring om forsvarerbeskikkelse er ikke til hinder for, at afhøringen påbegyndes eller fortsættes uden forsvarerens tilstedeværelse, såfremt sigtede fortsat er villig til at udtale sig.

§ 4. Politiet drager omsorg for, at sigtedes begæring om forsvarerbeskikkelse indbringes for retten.

Stk. 2. Såfremt en sigtet, der er anholdt, begærer forsvarer beskikket og ikke ønsker at udtale sig uden forsvarerens tilstedeværelse, kan politiet, hvis afhøringen ikke findes at kunne udsættes, tilkalde en af de i retsplejelovens § 733, stk. 1, nævnte advokater. Den tilkaldte advokat varetager hvervet som forsvarer, indtil spørgsmålet om beskikkelse er afgjort af retten.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 1978.

Justitsministeriet, den 26. september 1978

NATHALIE LIND

/ Lundbæk Andersen

_____	Stempel
-------	---------

Dato
Journ.nr.

**Begæring om beskikkelse
om offentlig forsvarer**
(Rpl.s § 732)

Fulde navn		
Personnummer. (Evt. fødedato og -år)	Fødested (for udlændinge tillige stat)	Stilling
Bopæl		
BEGÆRINGEN fremsættes af ovenanførte ☐ politiet ☐		
Ovenanførte er _____ Dato _____ SIGTET for overtrædelse af:		
BAGGRUND for sigtelsen, herunder oplysninger med relation til det i Rpl.s § 732, stk. 1 anførte:		
VEDGÅR: Ja ☐ delvis ☐ nej ☐ ej taget stilling ☐		
Sigtede (ej anholdt): ☐ vil uanset evt. beskikkelse ikke afgive forklaring ☐ har afgivet forklaring uden tilstedeværelse af forsvarer ☐ vil først afgive forklaring ved beskikkelse af forsvarer.		
Sigtede (som anholdt): ☐ vil uanset evt. beskikkelse ikke afgive forklaring ☐ har afgivet forklaring uden tilstedeværelse af forsvarer ☐ har - jfr. JM.s bek.nr. 467 af 26. sep. 1978 § 4, stk. 2 - afgivet forklaring under tilstedeværelse af:		
☐ Sigtede ønsker ikke nogen bestemt advokat beskikket. ☐ Sigtet ønsker beskikket:		
_____ SIGTEDES UNDERSKRIFT (hvis begæringen om beskikkelse hidhører fra denne)		
_____ Underskrift		

